

Yeni bir saldırı yasası daha...

AKP hükümetinin ikinci dönemi, kendi aralarında yaşadıkları şiddetli dalışlara rağmen halkımıza-emekçilere yönelik saldırıların yoğunlaştığı bir dönem oldu. Varolan ve gittikçe derinleşen ekonomik krize paralel; sömürüyü de-

rinleştirecek yasalar çıkartıldı-çıkartılmaya devam ediyor.

Şimdi de sendikal hakları, toplu iş sözleşmesi ile grev hakkını yok eden yeni bir yasanın hazırlıkları Meclis alt komisyonlarında sürdürülüyor. □ Sayfa 8

68 Hareketi ve BPKD

Herkes bilir ki, Türkiye'de '70'li yıllar devrimci hareketi tartışılırken Kaypakkaya onca farklı ve belirleyici düzeyde ileri olan düşüncelerine, eleştirilerine ve duruşuna rağmen, gündeme getirilmekten kaçınılır. Aynı düzlemdeki gizlenmeyi Maoizm için de

yaşamaktayız. Hele 40. yılı dolayısıyla daha yoğun ve ayrıntılı tartışılmasına rağmen '68 Hareketini önemli derecede etkileyen **Büyük Proleter Kültür Devrimi**'nden söz edilmemesi bu tarzın çok uç biçimlerinden biridir. □ Sayfa 8

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: **21**

*Yıl:1*11-24 Temmuz 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Sıtmaya razı olmayacağız!

□ Egemenler arasındaki çatışma derinleşiyor

Egemenler arasındaki çatışma, yeni gözaltı ve tutuklamalarla bir kez daha ortaya serildi. Ergenekon Operasyonu adı altında Temmuz'da gözaltına alınanlardan aralarında emekli orgeneraller Hürşit Tolon ve Şener Eruygur ve ATO Başkanı Sinan Aygün'ün de bulunduğu 8 kişi tutuklanırken, çatışmanın kontrgerilla içinde hakimiyet meselesine kadar uzandığı görülüyor. Operasyonun, Genelkurmay'ın bilgisi dahilinde yapıldığı gerçeği ise, dikkatleri bir hafta önce gerçekleşen yeni Genelkurmay Başkanı adayı Başbuğ ile Erdoğan görüşmesine çekti..

□ Ölüme ve sıtmaya karşı halk demokrasisi

Sözkonusu çatışmanın taraflarının arkasına almak istediği güç halk kitleleridir. Bu güç, örgütlendiği ve ortak hareket ettiği durumda iki tarafı da ortadan kaldıracak kadar önemli bir güçtür. Bu asalaklar, sırtımızdan geçenler bizim bu gücümüzü görüyor ve bundan korkuyorlar. Tek mesele, halk kitleleri olarak kendimizde saklı olan bu gücü görmemizde ve örgütlenmemizdedir. Egemenlerin korkularının kaynağı budur. Bu yüzden ölümü gösterip, sıtmaya razı etmeye çalışıyorlar bizi. Bizler ölümü de sıtmayı da reddederek, halk için demokrasi mücadelemizi yükseltelim!

Belediyelerde yaz sıcak geçecek!

Bir süredir devam eden Toplu Sözleşme sürecinin ardından belediye işçileri alanlara çıkarak taleplerini dile getirmeye başladı. **2 Temmuz Çarşamba** günü Belediye-İş binası önünden İstanbul Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüyen Belediye işçileri TİS'in bir an önce istekleri doğrultusunda imzalanmasını istedi.

Binlerce işçiyi ilgilendiren görüşmelerin geldiği noktayı, Belediye İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm ile konuştuk. □ Sayfa 4

Durmak yok, zamlara devam!

Son bir yıl içerisinde otobüs ücretlerinden doğalgaza, elektrikten suya birçok temel gidere zam yapıldı.

Asgari ücretle geçinmeye çalışan emekçiler yapılan zamlarla daha zor durumda kaldı. Yapılan zamlar emekçilerin alım gücünü, yaşam standardını düşürdü. Öyleki işçiler, emekçiler her gün yeni zam haberleri ile uyanıyor. 4 kişilik bir ailenin temel harcamaları 1000 YTL'yi aşmışken asgari ücretle geçinmeye çalışan emekçiler için durumu bugün artık daha da zor. Emekçiler hayatta kalabilmek için yeni mucizeler yaratmak

zorunda. Otobüs ücretlerine zam yapılınca aradaki farkı yürüyerek kapatmaya çalışan, pirince zam gelince bulgura yönelen emekçiler için tablo giderek karıyor.

IMF ve DB'nin talimatları doğrultusunda "harcamalarınız arttı, kemer sıkıp, gelirinizi artırın" önerisinin ardından

devlet ve özel sektör zam yağmuruna başladı. İlk zam, İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından işme suyuna yapıldı, Belediye ulaşım ücretlerini artırdı. Daha sonra ise Ankara ve İstanbul'da simit fiyatları arttı, ardından ekmeğe, elektriğe zam yapıldı, sırada sigara var.

□ Sayfa 16

"Kadınlar olmaksızın hiçbir gerçek kitle hareketi olamaz!"

Kadın sorunu devrim sonrasında çözümlenecek bir sorun olarak görülemez. Esası oraya ait olmakla birlikte kadınların özgürleşmesine dönük bugünden adımlar atılmadığı müddetçe devrim ve dolayısıyla sorunun çözümü de bir hayal olarak kalacaktır.

□ Sayfa 12

Ateş kıvılcımından çıkar I ...

Elimize e-posta kanalıyla gelen yazıyı güncelliğinden ve haber değeri taşıdığından dolayı yazı dizisi halinde yayımlıyoruz.

Proletarya Partisi birkaç yıldır Der-sim'de yeniden gerilla faaliyetini sürdürüyor. Henüz istenilen düzeyde olmasa da ortaya koyduğu **mütevazı ama cüretli adımlarla** kavgayı büyüten bir irade sergiliyor. Gerilla mücadelesinden çıkarılan dersler bugün açısından her zamankinden daha fazla önem kazanmaktadır. Gerilla mücade-

lesinin kitlelerin bizzat kendi mücadelesi olduğunun kitlelere kavratılması ve savaştırılması bilinci bugün daha ileri bir boyutta Parti tarafından dile getirilmektedir. Halk ordusu gerillalarının önüne koydukları görevler kitleler içinde ajitasyon-propaganda faaliyeti yürütmek, onları komitelerde örgütlemek ve bunların yanında kendi özgün pratiklerinden çıkacak kendi öz örgütlülüklerinde örgütlemek, Halk Savaşı bayrağını bozkırın bu en kuru olduğu yerde yükseltmektir. Kitlelere dayanmayan bir Komünist Parti düşmanıyile girdiği bu eşitsiz mücadelede başarıya ulaşamaz. **"Kör bıçak kan çıkarmaz."** □ Sayfa 10

Köylüler sokaklarda!

Ülkenin birçok yerinde hükümetin nüklere santral vb. çevre düşmanı politikalarına karşı ayaklanan köylüler, topraklarını savunuyor. Milas'ta köylere su kaynağı açılmasını protesto ederken, Rize'de Hidroelektrik Santralin yapımını engellemek için yolu trafiğe kapatıyor, Sivas'ta sondaj çalışmalarını protesto ederken katlediliyor, Hatay'da baz istasyonuna karşı örgütleniyorlar.

□ Sayfa 5

İşçi köylü'den

Kitlelerin gerçek gündemlerine yoğunlaşalım!

Kısa sürede tüm dünyada baş gösteren gıda krizi, çok sayıda ülkede halk isyanlarını da tetiklemeyi sürdürürken, ülkemiz egemen sınıfları da krizi yok saymaya ve göstermeye çalışıyor. **Sayfa 2**

Sınıfsal Yaklaşım

Ne kadar şeriat, o kadar darbe

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Toplu sözleşmelerde son durum...

Sayfa 4

Pusula

Tekrarlar yeniyi değil, eskiyi temsil ederler!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Küresel kriz, küresel isyanları tetikliyor!

Sayfa 13

SIVAS

Sivas şehitlerinin aileleri, Alevi örgütleri, siyasi parti ve platformlar ile demokratik kitle örgütleri Hacı Bektaş-ı Veli Kültür ve Tanıtma Vakfı önü ve Ethembey Parkı'nda bir araya geldi. Buradan Madımak Otel'i'ne yürüdü. "Pir Sultan'dan Madımak'a, Asan da Yakan da Sistemdir. Hesabını Soracağız-Partizan" yazılı pankartla mitingde yerini alan Partizan kitlesinin yanısıra ESP, PSAKD, Alevi Bektaş Kültür Derneği, KESK, EMEP ve Halkevleri'nin de aralarında bulunduğu kurumlar pankartlarıyla katıldı. Binlerce kişi Madımak Otel'i'nin müze olması talebini dile getirdi ve utanç otelinin önüne karanfiller bıraktı. 1993'te katliamı engellemeyen kolluk güçleri, miting için dört bir yanı ablukaya almıştı.

"Pir Sultan'dan Madımak'a, asan da yakan da sistemdir!"

Sivas katliamının 15. yılında on binler alanlara çıktı. Aradan 15 yıl geçmesine rağmen halen katillerin yargılanması ve Madımak Otel'i'nin müzeye dönüştürülmesi talebini haykıran binlerce kişi tek vücut oldu.

Bu ateş Spartaküs'ten beri yanıyor!

DERSİM

2 Temmuz 2008'de saat 19.30'da Yeraltı Çarşısı üzerinde Partizan, HKM, Halk Cephesi, ESP, DHP, DTP, EMEP ve Dersim Belediyesi tarafından Sivas anması yapıldı. Katılımın oldukça olumlu olduğu eylem saygı duruşuyla başladı. Ardından devrimci ve demokratik kurumların ortak açıklaması okundu. Belediye Başkanı'nın da konuşmasından sonra çocuklar tarafından semah gösterimi yapıldı. Kısa bir müzik dinletisinden sonra Sivas şehitlerini temsilen 35 meşale yakılarak merkezden Demir Köprü mevkine yürüyüş gerçekleştirildi. Mavi Köprü'de şehitler anısına Munzur'a atılan karanfillerden sonra eylem sonlandırıldı. (Dersim İK)

KADIKÖY

İstanbul'daki anma etkinliği, her yıl olduğu gibi bu yıl da, Sivas'ta katledilen Asım Bezirci'nin Zincirlikuyu Mezarlığı'ndaki mezarının başında yapılan anmayla başladı. Asım Bezirci'nin mezarı başındaki anma sona erdikten sonra, kitle aynı mezarlıkta bulunan sanatçı Ruhî Su'nun mezarına da karanfil bıraktı.

Aynı gün çok sayıda demokratik kurum, kitle örgütü, sendika ve partinin katılım sağladığı bir mitingde gerçekleştirilen anma, Kadıköy İskele Meydanı'nda yapıldı. Tepe Natilius önünde toplanmaya başlayan katılımcılar, burada oluşturdukları kortejlerle İskele Meydanı'na doğru yürüyüş geçtiler.

Partizan kitlesinin, "Sivas'ın Katili Patron Ağa Devleti" ve "Baba İshak, Pir Sultan; Zalime Karşı İsyandır Asıolan" yazılı iki pankart ve flamlalarla katıldığı miting, İskele Meydanı'nda yapılan konuşmalarla başladı. Mitingde yapılan konuşmalarda, Sivas katliamının 15. yılında gerilince, faşizme ve yoksulluğa karşı mücadelenin karallıkla sürdürüleceğine yapılan vurgunun yanısıra, 1 Mayıs'tan Sivas'a, hiçbir katliamın unutulmayacağına altı çizildi ve "unutursak yeniden yasırtılır" denildi.

Sloganların hiç susmadığı mitingde, ESP, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, TKP, Odak, Kaldıraç, Pir Sultan Abdal Dernekleri ve daha çok sayıda kurum katıldı.

SARIGAZİ

Sivas katliamını anma etkinliklerinden biri de 3 Temmuz akşamı Sarıgazi'de gerçekleştirildi. Partizan, DTP, DHP, ESP,

Bundan tam 15 yıl önce Sivas'ta gerici-faşist gruplar tarafından, "devlet gözetiminde" katledilen 33 aydın ve sanatçı, ülkenin dört bir yanında yapılan eylem ve etkinliklerle anıldı. On binler bir kez daha Sivas'ı unuttu, unutturmadı!

Odak, Aka-Der ve Mücadele Birliği tarafından organize edilen anma etkinliği, kitlenin Demokrasi Caddesi'nde bulunan, Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanarak, yürüyüşe geçmesiyle başladı.

Cadde boyunca sloganlarla süren yürüyüş, Nazım Hikmet Parkı'nda sona erdi. Partizan'ın "Baba İshak Pir Sultan; Zulme Karşı Direnmektir Asıolan" yazılı bir pankartla katıldığı anma etkinliği yapılan bir konuşmayla başladı. Etkinlik, sergilenen bir tiyatro oyunu ve semah gösterisi ile sürdü, müzik dinletisiyle sona erdi.

1 MAYIS MAHALLESİ

Sivas'ta katledilenleri anmak için akşam saat 20.00'de bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş, Alinteri, Köz, Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi ve Partizan tarafından örgütlendi. Saat 20.00'de Karakol Duracağı'nda kitlenin toplanmasıyla başlayan yürüyüşte "15. yılında Sivas katliamını unutturmuyoruz!" yazılı ortak pankart açıldı. Kortejler oluşturularak başlayan yürüyüş Çeşme Duracağı'na kadar sloganlarla devam etti. Daha sonra kurumlar adına hazırlanan ortak basın metni okundu. Basın açıklamasının ardından eylem yine sloganlarla bitirildi.

(1 Mayıs Mahallesi İK okurları)

KIRAÇ

Katliam Kıraca'ta yapılan bir etkinlikte protesto edildi. Anadolu Kültür Evi-Cafe, Kıraca Kültür ve Yardımlaşma Derneği, Evrensel Kültür Merkezi tarafından gerçekleştirilen etkinlikte Kıraca Kuruluşu'nda bir araya gelen kitle Sivas'ta katledilen aydın, yazar ve sanatçıları andı. Etkinlik, Sivas'ta yakılanlar için yapılan saygı duruşu ile başladı. Şiirlerin okunmasının ardından katledilen aydınların, sanatçıların isimleri "burada" sloganları eşliğinde okundu. Ardından açılış konuşması yapıldı.

"Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek" sloganlarını haykıran kitlenin öfkesi dikkat çekti.

Sivas'ta yaşamını yitirenlerin yaşam öykülerinin dile getirilmesinin ardından şiirler ve söylenen türkülerle yaşananlar lanetlendi. Gölgelikler Müzik Grubu'nun seslendirdiği ezgiler ve "Sivas Cehennemi" isimli belgesel gösterimi ile etkinlik sona erdi.

TAŞDELEN

Bizler, Taşdelen ve Yenidoğan İK okurları olarak 2 Temmuz'da bir anma düzenledik. Anmayı Taşdelen DTP binasında düzenledik. Anma öncesinde Taşdelen ve Yenidoğan'da gazete dağıtımıyla beraber hazırladığımız bildirilerimizle halka ulaştık. 1 Temmuz Salı akşamı yaptığımız anmaya Sivas şehitleri ve onların

Ankara

şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladık. Açılış konuşmasının ardından katliamı anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sonrasında sahne alan müzik grubumuzla hep beraber türküler söylenerek anma bitirildi.

Bizler Taşdelen ve Yenidoğan İK okurları olarak ilk etkinliğimizi düzenlemenin heyecanı ile diyoruz ki 2 Temmuz 1993 ne ilk ne de sondu. Bizler işçi, köylü ve emekçiler olarak örgütlenmediğimiz takdirde bu saldırıları geri püskürtmeyiz. Ancak örgütlü bir güç olursak kazanırız. (Taşdelen ve Yenidoğan İK okurları)

İZMİR

2 Temmuz günü İzmir Alevi Bektaş ve Yöre Dernekleri Platformu tarafından örgütlenen miting Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleşti. Saat 17.00'de Cumhuriyet Meydanı'nda toplanılmasının ardından kitle meydana kadar yürüdü. Bizler de eyleme "Sivas'ın Işığı Sönmedi,

Otel önünde Tertip Komitesi adına konuşan KESK Dönem Sözcüsü Önder Doğan, CHP ve Cem Vakfı gibi kurumların Atatürk Anıtı'na çelenk bırakarak yaptıkları anmaya işaret ederek "2 Temmuz'un içini boşaltmaya çalışıyorlar" dedi. Pir Sultan heykelinin söküldüğü yere Ozanlar Anıtı inşa edilmesini isteyen Doğan, "Katliamın gerçek sorumluları halka hesap vermeli" dedi. Hasret Gültekin'in eşi Yeter Gültekin de şehit aileleri adına bir konuşma yaptı.

Mitinge Partizan kitleyi yaklaşık 200 kişi ile katıldı. Partizan kortejine gerek çevre illerden gerekse Sivas'ın ilçelerinden gelen halk büyük ilgi gösterdi. İlgili engellemek için elinden geleni yapan kolluk güçleri bu çalışmalarında başarısız kaldılar.

(Sivas İK okurları)

Yeni Demokrasi Mücadelemizde Yükselcek-Partizan" pankartıyla katıldık. Öncesinden belirlenme de diğer devrimci kurumlarla sloganların ortak atılması hem yürüyüşte hem de alanda sesimizin daha gür çıkmasını sağladı. Bunun dışında, saygı duruşuna çağrı yapılırken aydınları-sanatçıları yakan resmi ideolojinin adı olan Mustafa Kemal için de saygı duruşuna çağrı yapılması, kürsüden sadece platformda belirlenen sloganların atılması yönünde uyarı yapılması İzmir Alevi Bektaş ve Yöre Dernekleri Platformu tarafından anmanın içeriğinin boşaltılmasına neden oldu ve yapılan saygı duruşundan bir süre sonra alandan ayrıldık.

BURSA

2 Temmuz günü saat 18.00'de Mafel Kafe önünde toplanan kitle, burada tek pankart ve Sivas şehitlerinin dövizleri ile yürüdü. Yaklaşık 2 bine yakın insan Kent Müzesi önünde toplandı ve katledilenlerin isimleri okunarak "burada" denildi. Saygı duruşu ile devam eden etkinlik, Tertip Komitesi adına Bursa Pir Sultan Abdal Dernek Başkanı Davut Türkoğlu'nun basın metnini okuması ile devam etti. Ardından semah gösterisi yapıldı ve şiirler okundu. Programda olan müzik dinletisi polislin faşizan tutumundan dolayı zaman bahane edilerek engellendi.

ANKARA

Sivas katliamının 15. yıldönümünde Ankara'da yapılan anma etkinlikleri, geçen yıllardan farklı olarak devrimciler ve düzen partileri ile uzlaşan kurumların ayrışan eylemlilikleri ile gerçekleştirildi.

1 Temmuz günü saat 18:30'da Tekmez Parkı'nda toplanan devrimci kurumlar (Alinteri, BDSP, DHD, ESP ve Partizan) buradan Tuzluca'yı a kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. "Bozuk Düzenle Sağlam Çark Olmaz, Bu Düzeni Yıkacağız Elbet" yazılı pankart ile Partizan korteji de alanda yerini aldı. Yürüyüş sonrasında Tuzluca'yı a ulaşan kitle burada bir etkinlik gerçekleştirdi. Saygı duruşu ile başlayan etkinlik, katliamı anlatan bir konuşma, müzik dinletisi ve semah gösterisi ile devam etti.

2 Temmuz günü ise Karşıyaka Mezarlığı'na gidilerek anıt mezarların bulunduğu alanda yapılan konuşmalarla başlayan etkinlik saygı duruşuyla başladı. Anma etkinliği türküler ve marşlarla ile sona erdi.

MERSİN

Sivas Katliamı, ülkenin dört bir yanında olduğu gibi Mersin'de de demokratik kitle örgütleri, sendikalar, siyasi partiler ve devrimci, demokrat, ilerici duyarlı halk tarafından protesto eylemiyle kinandı. KESK Mersin Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Recep Kara, "Türkiye tarihinde kara bir leke olarak geçen Sivas katliamının üzerinden 15 yıl geçti. Sivas katliamı kayan bir yara haline dönüştü" dedi. Mersin Büyükşehir Belediye Binası Taşbina önünde bir araya gelen kitle, "Gericiğe teslim olmayacağız", "Katiller halka hesap verecek" yazılı dövizler taşıdı.

İşçi-köylü'den

Kitlelerin gerçek gündemlerine yoğunlaşalım

Elektrikten doğalgaza suya ve ekmeğe kadar bir dizi tüketim maddesine yapılan zamların yanında geçtiğimiz haftalarda gündemi önemli derecede meşgul eden konulardan birisi de hiç kuşkusuz ki, birçok "önemli" şahsiyetin Ergenekon Operasyonu adı altında gözaltına alınması ve bazılarının tutuklanması oldu. Bir süredir neredeyse otomatikçe bağlanmış zam furyası altında yaşamı iyice zorlaşan emekçi halkımız, yine bildik darbe-şeriat ikilemi ile, "vatan elden gidiyor", yerine göre "darbe geliyor", yerine göre "şeriat geliyor" vb. söylemleriyle oyalanmaya, iki kötü arasında tercih yapmaya zorlanmak isteniyor.

Kısa sürede tüm dünyada baş gösteren gıda krizi, çok sayıda ülkede halk isyanlarını da tetiklemeyi sürdürürken, ülkemiz egemen sınıfları da krizi yok saymaya ve göstermeye çalışıyor. Ancak yaşanan gelişmeler bunun tam tersini gözler önüne seriyor. Özellikle son süreçte yaşanan zamlar farklı gündemlerle örtülmeye çalışılsa da alım gücü her geçen gün biraz daha düşen emekçi halkımız sefaletle burun buruna bir yaşama mahkum ediliyor.

Petrol fiyatlarına yapılan zamlara paralel olarak artış gösteren gıda maddelerinin başında ekmeğin fiyatlarındaki artış geliyor. Emekçi halkımız, birçok ilde, nerede bir kuruş daha ucuz ekmeğin bulursa, orada kuyruk oluşturuyor. Özellikle de kalabalık nüfuslu, yoksul aileler açısından, ekmeğe yapılan zam tam bir ekonomik yıkım anlamına geliyor. Kaldı ki, söz konusu zamlar sadece ekmeğe sınırlı değil. Tüm dünyada yaşanan krizlerde de, fiyat artışında başı çeken pirinç, çok gecikmeden ülkemizde en pahalı gıda maddeleri arasına girmiş bulunuyor. Pirinç, mercimek, onu bulgur, makarna vd. yoksul kesimlerin başlıca besin kaynakları izlemeye devam ediyor.

Bu arada hükümet tarafından yapılan açıklamalarda zamlar yok sayılmaya, o olmadığı yerde meşurlaştırılmaya ya da farklı gündemlerin arasında kaybedilmeye çalışılıyor. Bu farklı gündemler arasında geçtiğimiz hafta en öne çıkan Ergenekon Operasyonu'dur. Bu operasyon egemen sınıf klikleri arasındaki çatışmaların geldiği boyutu bir kez daha gözler önüne sererken, bu tablodan emekçi halkımıza düşen yine bu klikler arasında bir tercih yapmaya zorlanmak olmaktadır. Oysa ki aynı günlerde elektrikte yüzde 24, suya yüzde 51, halk ekmeğe yüzde 42 zam gelmiştir. Ancak darbe mi şeriat mı tartışmalarına kilitlenen kamuoyu zamları ancak karşı karşıya geldiğinde fark etmekte ve temel gıda maddelerindeki fiyat artışları dahi % 100'lere varırken, halkımız kendince "çözümler" üretmeye çalışmaktadır. Ekmeğin satın alınamayan evlerinde ekmeğe yapmaya, ulaşım sıkıntısı çekenler daha erken kalkarak daha fazla yürümeye, büyük şehirlerde oturanlar köylerinden geçim koşullarını zorlamaya çalışmaktadır. Bu anlamda üretilen "çözümlerin" nedenini işe hiç kuşkusuz, toplumun uzunca yıllardır maruz bıraktığı, ezme, sindirmeye, baş kaldırmayı unutturmayı dönük egemen politikalar oluşturuyor. Bu politikalar sonucudur ki, peş peşe gelen zamlar her gün soframızdaki lokmayı biraz daha küçültse de, devreye "alternatif çözümler" girmektedir.

Ancak bir yandan bu "alternatif çözümler" hayata geçirilmeye çalışılsa da diğer yandan tüm bu çabaların sonuçsuz kalması halk kitlelerini farklı (devrimci) alternatiflere daha açık hale getirmekte ve esas olarak AKP'nin seçim sonrasında emekçilerle yüzleşmesini sağlamaktadır.

Üstelik bu yüzleşme sadece son zamlarla yaşanmamaktadır. Uzunca bir süredir halk düşmanı yasaların birbiri ardına Meclis'ten geçirilmesi ve uygulamaya sokulması, anti-terör yasaları ile insanların sokak ortasında polis tekmeleri ile katledilmesi, demokratik mitinglere katılan çocukların kollarının kameralar önünde kırılması, emekçilerin en demokratik taleplerinin baskı ve şiddetle yanıtlanması gibi bir dizi uygulama toplumdaki kaynaşmayı arttırmakta ve sistemin teşhir olmasına hizmet etmektedir.

İşte tam da burada devreye bu kaynaşmanın örgütlenmesi girmektedir. Şu bir gerçek ki, tüm bu saldırı dalgası karşısında geniş emekçi kitlelerde varolan rahatsızlık doğru kanallara aktırılmadığında yine sistemin potansiyel emeye mahkumdur. Baskının, zulmün, sömürünün, sefaletin arttığı yerde başkaldırının kaçınılmaz olduğu bir gerçeklik olsa da; bu başkaldırının kendiliğinden zafere ulaşmayacağı, ancak sınıf bilinçli, örgütlü bir güce dönüştüğü takdirde zafere ulaşacağı bir gerçekliktir. Bu doğru noktadan bakıldığında, önümüzde duran en önemli görev, tüm gücümüzü sarf ederek, bu örgütlülüğü sağlamak ve güçlendirmektir. Tüm çatışmalarına rağmen halka karşı saldırılarında tek vücut hareket eden egemen sınıf kliklerinin maskelerini düşürmek ve emekçi kitleleri kendi sorunları etrafında örgütlemek için yeni olanakların yaratılması, varolan tüm olanakların seferber edilmesi ve geliştirilmesi önemlidir.

Birçok ilde zamlara karşı örgütlenen mitingler bu anlamda katılımı gerekli kılarken, sadece bunlarla sınırlı kalmadan bildiri, afiş, geniş yayın dağıtımı vb. araçların daha kitlesel ve geniş bir şekilde ele alınması da örgütlenmeye hizmet edecektir. 5 Temmuz Cumartesi günü İzmir'de örgütlenen ve Partizan okurlarının da "İşsizliğe, zamlara, yoksulluğa isyan et! Örgütlü mücadeleyi yükselt!" şiarı ile katıldığı miting bu anlamda bir örnektir.

Hakim sınıf klikleri arasındaki kayıkçı kavgasında taraf olmayalım!

“Ergenekon’da 6. dalga”

Her bir hareketin bir de hikâyesi olmak durumundadır. Hele de böylesine sarsıntı yaratacak bir operasyona uygun bir hikâye bulmak gerekir. Son Ergenekon dalgası için bulunan formül, darbelerle korkularla büyütülmüş halkı manipüle etmenin bir aracı olarak tabi ki “darbeyi engellemek” üzerine kurulmalıydı. Gözaltına alınan herkesin de bu senaryoda bir rolü bulunmalıydı. Nitekim böyle de oldu...

Ergenekon dalgası yeni gözaltı ve tutuklamalarla bir kez daha kabartıldı. Uzun süredir yayımlarımızda işlemeye çalıştığımız hakim sınıf klikleri arasındaki çatışmanın boyutunun geldiği noktada 1 Temmuz günü yine ani ve sabahın erken saatlerinde yapılan operasyonlarla meşhur isimlerin gözaltına alınmasına dayandı. Gözaltına alınanlar arasında kimler yoktu ki; her biri devletin bekası için “canla başla çalışan”, emekliliğini bir köşeye çekilip Picasso’ya taş çıkartacak resimler yapmakla geçirmek yerine, devletine adanmış **Tolon** ve **Eryugur Paşalardan**, “ulusalcı” adlandırmasını kendine yakıştırıp, kendini TSK’ya siper edip şovenizmin kaleliğine soyunan Cumhuriyet Gazetesi’nin Ankara temsilcisi-ne, Genelkurmay Başkanı’nın gözdelelerinden Tercüman Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Ufuk Büyükeçlebi**’ye ve oradan da Newroz’da onbinlerce Türk bayrağı bastırıp dağıtan, ne olduğu hep tartışma konusu olmuş Ankara Ticaret Odası Başkanı **Sinan Aygün**’e uzanan 21 kişi gözaltına alınır. Bu meşhur şahsiyetlerden 8’inin tutuklanmasıyla bugüne kadar Ergenekon davasından tutuklananların sayısı da 58’e yükseldi.

“Terör örgütüne (Ergenekon) mensup olmaktan” yargılanacak olan iki emekli orgeneralin gözaltına alınması 1960 Darbesi’nde dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Rüştü Erdelhun’dan bu yana bir ilk oluyor. Ancak bu gözaltıların Genelkurmay’ın bilgisi dahilinde olması ise gözden çıkarıldıkları manasına geliyor açıkça.

Dolmabahçe görüşmesinden, Başbuğ-Erdoğan görüşmesine...

Hatırlanacağı gibi türban, cumhurbaşkanlığı vb. tartışmalarının en yoğun yaşandığı süreçte, darbe çığırıklığının en üst safhada olduğu sıralarda Dolmabahçe’de içeriği kamuoyuna açıklanmaya bir görüşme gerçekleşmişti. Görüşmenin tarafları, Genelkurmay Başkanı **Yaşar Büyükanıt** ve hükümet adına da **Başbakan R. T. Erdoğan**’dı. Bu görüşmenin içeriği açıklanmasında da sonrası yaşanan gelişmeler (Irak Kürdistanı’na operasyon için izin çıkması, cumhurbaşkanlığına A. Gül’ün seçilebilmesi, Genelkurmay’ın açıklamalarındaki ciddi tansiyon düşüklü-

ğü vb.) hükümet ile Genelkurmay’ın (ABD’nin baskısını gözardı etmesizin) mutabakata vardıkları şeklinde yorumlanmasına neden olmuştu. Bu mutabakat belli ölçülerde sürerken, 30 Ağustos’ta görev süresi dolacak olan Y. Büyükanıt’ın yerine Genelkurmay kolтуğuna oturacağı kesin olan Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral **İlker Başbuğ**’la yine hükümet adına Başbakan’ın Ergenekon’daki son gözaltılarından bir hafta önce görüşmesi mutabakatın 30 Ağustos sonrasında da sürecinin göstergesi olarak yorumlanabilir.

Paksüt-Başbuğ “gizli” görüşmesinde de Dolmabahçe’de de ve şimdi de Başbuğ-Erdoğan görüşmesinde de açıklama hep aynı... “Terör örgütü PKK’ye karşı önlemler” tartışılmıştı. Kuşkusuz Kürt ulusal meselesi egemenler cephesinde hep baş gündem olmayı hak etmektedir, ancak bu açık ve gizli görüşmelerin, içeriği açıklanan-açıklanmayan buluşmaların tek nedeni olmadığı her seferinde ardından gelen gelişmelerle kanıtlanmaktadır.

7 Temmuz felaketinin önlenmesi senaryosu

Her bir hareketin bir de hikâyesi olmak durumundadır. Hele de böylesine sarsıntı yaratacak bir operasyona uygun bir hikâye bulmak gerekir. Son Ergenekon dalgası için bulunan formül, darbelerle korkutularak büyütülmüş halkı manipüle etmenin bir aracı olarak tabi ki “darbeyi engellemek” üzerine kurulmalıydı. Gözaltına alınan herkesin de bu senaryoda bir rolü bulunmalıydı. Nitekim böyle de oldu...

Senaryoya göre, 7 Temmuz’dan 40 ilde izinsiz olarak “yargıya sahip çık” mitingleri yapılacak, izinsiz miting’e müdahale edecek polislerle katılanlar arasında çatışma yaşanacak, bir anda ülke genelinde gerilim tırmandırılacak, jitem elemanlarından ve itirafçılardan oluşturulan 30 tektikçi suikastlar işlemeye başlayacak, ekonominin battığı havası yaratılacak ve bir kaos ortamı yaratılarak “ordu göreve” çağrılacaktır. Tı diyoruz, çünkü “neyse ki” savcı olaya el koydu da, bu tehlike bertaraf edildi. Ancak şu bir soru işaretini olarak kaldı. Madem bu yaz darbe olacaktı da, neden bu isimlerin içinde tek bir “görevi başında” ordu mensubu yok. Kısacası gözaltına alın-

nan ve tutuklananların omuzlarındaki yıldızlara bakıp da, bu işin ciddileştirdiği, darbe tehlikesine karşı yapıldığı yorumunu yapmak devletin yapısını bilenler için imkânsız bir yerde duruyor.

En basitinden Veli Küçük’ten Tolon’a kadar tutuklananların 2004 sonrasında da **görev süreleri dolduğu** ya da **erken emekli edilerek komuta kademelerinin dışına çıkarıldıkları** olabileceğini düşünmek gerekir. Yani varsa da böyle bir senaryo ordusuz bir “askeri darbe” planlandığı görülmekte(!) Çetelere karşı denilen mücadele de Genelkurmay’ın kasıpasında son bulmakta!

Kontrgerillada da AKP kadrolaşması

AKP’nin özgürlükler, insan hakları, demokrasi, adil hukuk düzeni söylemleriyle süslediği bu operasyonların kontrgerilla gerçekliğine yönelik tek bir geçerli anlamı yoktur/olamaz. **Zira defalarca tekrarladığımız ve yaşam karşısında defalarca kez kanıtlanmış bir şekilde bir kez daha vurgu yapmak gerekir ki, kontrgerilla “kötü niyetli askerlerin”, “demokrasi karşıtı bürokratların” vb. işi olmanın çok ötesinde bir gerçektir.** Direkt devletin güvenliğine yönelik ve (kimi zaman sınırların dışına çıkan münferit olaylar olsa da) onun için çalışan bir örgütlenmedir ve emirlerini de direkt devletten alır. Ancak bu demek değildir ki, egemen sınıflar

Son operasyonun bizlere öğrettikleri

İğnenin ucu ne zaman egemenlerin kendisine, sözcüklerine ya da yandaşlarına dokunsa bizler bir şeyler öğreniyoruz. Örneğin;

“Gerçek dışı ispatlarla tutuklanmak” çok kötü ve hukuka da aykırı bir durumdur. Bunu öğreniyoruz, Orgeneral Şener Eryugur’un avukatı **Filiz Esen**’den. Kaç yıldır avukatlık yapmaktadır bilmiyoruz ancak, Filiz Hanım hapishanelerde tek bir kanıt olmadan, polis fezlekeleriyle tutuklanmış ve yıllardır mahkemeleri süren tutsaklardan haberdar değil anlaşılan. Ancak biz yine de bunun hukuka aykırı olduğunu öğreniyoruz kendisinden.

Yine Atatürkçü Düşünce Derneği’nden **Av. Kazım Arslan**’dan “kesin bir delil bulunmadığı,

ve onların temsilcileri arasında yaşanan çatışmalar oraya da yansımaz, bu çatışmalar orada da sürmez. Bu çatışmanın oralara kadar varması ve kamuoyunda açıkça yaşanması sadece çatışmanın derinliğine işaret eder. Yoksa 84 yıllık diktatörlük tarihi sayısız hesaplaşmayla, çatışmayla doludur. AKP de devlete egemen olmanın tek başına hükümete gelmek demek olmadığını elbette ki biliyor ve tam hakimiyet için özel bir operasyon yürütmekten geri durmuyor. Bu, çatışmanın daha da derinleşerek devam edeceğinin de göstergesidir.

Halka yansıtılanlar ve istenenler

Kuşkusuz çatışmanın taraflarının arkasına alınması gereken önemli bir güç var. Bu güç ki, her iki kesimi de örgütlediği ve ortak hareket ettiği durumda ortadan kaldırabilecek kadar önemli ve dikkate değerdir. **Bu güç, halk kitlelerinden başkası değil.** Doğduğumuz andan itibaren her şekilde beynimize kazınmaya çalışılan Kemalizm virüsü, bu nedenle “vatan elden gidiyor”, “şeriat gelecek” denilerek bizleri “kazanmaya” çalışıyor. AKP ve yandaşları

“demokrasi”, “özgürlükler” vb. argümanları kullanarak ve en mazlumundan bir tablo çizerek bu nedenle duyularımıza sesleniyor. Halka karşı olmakta ve emperyalizme uşaklıkla en ufak bir farkı olmayan bu kesimler, bu nedenle bizleri arkasına yedeklemeye, ölümü gösterip sızmaya razı etmeye çalışıyor. Herkese göre bir ehven-i şer yaratılıyor ve bu şer’in arkasında saf tutmamız isteniyor. **Oysa en kötü şer’in ehven-i şer olduğu bilerek hareket etmek ve örgütlenmek, bu şekilde sızdırıldıkları bu yükleri, asalakları temizlemek bizim elimizdedir.**

Bu asalaklar, sıztırmızdan geçenler bizim bu gücümüzü görüyorlar. Tek mesele halk kitleleri olarak kendimizde saklı olan bu gücü görmemiz ve de bu doğrultuda örgütlenmemizdedir. Korkuların kaynağı da buradan geliyor. Bu yüzden ölümlerden ölümler beğenmemizi istiyorlar ve bunun adı da “demokrasi” koyuyorlar. Biz de demokrasi istiyoruz ama bu demokrasi, onların kirlendiği ve anladığı biçimde değil, halk demokrasisi, yani halk için demokrasidir.

yararlanmadığını biliyoruz.

Ve son olarak, adı geçen terör örgütünü finanse ettiği için tutuklanan ve kanser hastalığı nedeniyle ölmekten kısa süre önce tahliye edilen Kuddusi Sıddık için bakan CHP’li Kemal Anadol ne diyor: “Okkur, üzüntüsünden kanser oldu. En doğal yasal hakkı olmasına rağmen, bu olay ailesine haber verilmedi... Adamın öleceği anlaşılınca, başımıza bela olmasın diye tahliye etmişler ama bilinci kapalı. Bu bir insanlık dramıdır.” Anadolu’nu anlaşılacağı üzere bu “insanlık dramının” onlarca kez nezdinde yaşadığından haberi yoktur. Bugün hala ölümcül hastalıklarına kısmi tahliye edilmeyen ve ölümü beklenen tutsakları da hiç duymamıştır. Biz de ondan bir şey öğreniyoruz. Hasta bir tutsağın serbest bırakılması “en doğal ve yasal hak”mış.

Sınıfsal Yaklaşım

NE KADAR ŞERİAT, O KADAR DARBE!

Darbecilik faşist Türk ordusunun “genetik” kodlarına yazılıdır. Bunu kurucu-kurtarıcı kimliğinden almıştır. İdeolojik şekillenışı de bunun üzerine kuruludur. İç hizmet kanununda da açık biçimde yazılı olduğu üzere, bugüne kadar ki darbeler bunun üzerindedir. **meşruyet** kazanmıştır. Darbe, başarılı olduğu zaman meşru ve haklıdır. Yasa budur, böyle işlemektedir. Başaramayanlar, duruma göre ya sessizce ya da gürültülü biçimde bertaraf edilmiştir. Sarıkız ve Ayışığı kodlu darbeleri örgütlemeye çalışanlar, dönemin diğer komutanlarından gerekli desteği görmemiş, daha doğrusu esas merkezlerden icazet de alamamışlar ve amaçlarına ulaşamayınca tasfiye olmuşlardır.

Bugün o teşebbüsün/başarısızlığın, “darbe tehlikesi” iddiasında bulunanların inandırıcılıklarını kanıtlamak ve karşı hamle için kullanılmaya ihtiyaç baş gösterdiği durumda, **servis edilmesi** gerekmektedir. TSK, sessizce tasfiye ettiği “eski dostlarını” bugünkü **ittifakı** AKP’nin ihtiyacı gereği, gürültülü bir “kurban verme” töreniyle uğurlamak durumunda kalmıştır. Olay bir yönüyle budur.

Büyükanıt ya da halefi Başbuğ, “**tanırız, iyi arkadaşlarıdır**” diye kefil ol(a)mayınca, general eskileri önce gözaltı sonra da hapsi boyladılar. Oysa, bu kefillik durumu, hatırlanacağı gibi sıradan bir er, erbaş veya astsubay için dahi geçerlilik arz edi-

yor, TSK’nın bilhassa görevdeki personelinin **“düşme koparmak”** dahi kolay kolay mümkün olamıyordu. Bu manada yine de değişen bir şey olmadı, zira dokunulanların hepsi emeklilerdi ama bu kez sıra orgeneral rütbeli olanlara gelmişti. Bu durum, her şeye karşın TSK açısından zor bir döneme sayılmıyordu ve her biri geçmişin **kritik** süreçleri, alan ve yerlerinde görev üstlenmiş komutanları söz konusuydu.

Yaşanan elbette ki AKP ile TSK arasında bir kapışma değildir. Tayyip Erdoğan’ın önce Büyükanıt ile Dolmabahçe’de, sonra da son operasyon öncesi 24 Haziran’da Başbuğ ile yaptığı görüşmeler, aralarındaki **işbirliğine dair** kamuoyuna mesaj verme gösterisiydi. Yoksa, bu işlerin yarım saatlik sohbetlerle planlanmayacağı ya da bizzat bu şahsiyetlerin **aklı** ile kotalanamayacağını herkesin anlaması gerekmektedir. Dahası, hakim sınıf klikleri ve kurumlarına ait işbirliği ve mutabakatlar, böylesi dönem ve süreçlerde emperyalistlerin müdahalesinden kopuk biçimde ele alınmamalıdır.

Nitekim, ABD ve AB’li emperyalistlerin sürecin başından itibaren sergilediği tutumlar, yaptıkları görüşmeler, verdikleri demeçler dikkate alınacak olursa durum daha iyi anlaşılacaktır. Bunu daha da **netleştir-**mek için, yakın döneme ilişkin emperyalizmin özellikle de ülkemizi de

kapsayan biçimde bölgeyle ilgili politikalarını sorgulamak yeterince aydınlatıcı olacaktır. BOP ile başlatılan atağın ardından gelen işgaller süreci, “**ılımlı İslam**” projesi ile biçilen rol, devamında Kürt sorunu ile ilgili geliştirilen projeler, İnan’a yönelik saldırı planları, NATO’nun yeni konsepti birlikte değerlendirildiğinde; AKP ile TSK arasında işbirliğinin tesis edilmesi gerekmiştir.

Diğer yandan bu işbirliği, AB’li emperyalistlerin “**imtiyazlı ortaklık**” projesiyle de uyumlu ve gereklidir. Bu projede AKP, önceki hükümetler döneminde başlatılan “**aday üyelik**” mizansenine uygun biçimde, aldatma ve oyalama sürecini başarıyla götüren bir çizgi izlemektedir. İlerleme raporlarında devamlı eksik ve yetersizlikten vurgu yapıyorsa da, doğrusu kimsenin bunun detay edindiği de yoktur. AKP, ABD’den öte AB’li emperyalistlerin ekonomik yaptırımlarına bütünüyle uyumlu bir çizgiye yol almaktadır. TSK ile denge ve uyum sağlanması, başta Kürt sorununun “**çözümüne hizmet**” olmak üzere AB’nin de talep ve beklentileri arasındadır. İnsan hakları ihallerini, TCK 301. maddeden ibaret gören, örneğin ötesi Kara Harekâtını dahi eleştirmeyen AB’nin, AKP desteğiyle sürmekte.

Bütün bunların yanında, kolaylıkla haklanamayacak, rejimin merkezi yapılanmasında **etkin/baskın** bir konuma sahip bir Kemalist klik gerçekliği ve bunun toplumsal tabanda küçümsenmeyecek bir nüfuzu vardır. Rejimin kurucu ideolojisiyle şekillenen bu sosyal tabanın **refleksleri** sendirdiğinden daha etkili kılınabilmektedir. Nitekim iktidar **sarhoşluğu** içerisindeki AKP’nin pratiği ile ortaya çıkan tablo, Kemalist klikin kurumlarına belli araçları kullanma fırsatı ver-

miş ve kapatma davası böylelikle gündemleşmiştir. Son iki seçimde AKP karşısında hezimet yaşadığı halde, bu yolla rakibini küçültülecek ve yeniden atağa kalkma şansı bulabileceklerdir.

Klikler çatışmasının geldiği noktada, kapatma davasıyla köşeye sıkışan AKP, Ergenekon operasyonu ile **parsa** toplama -son vurgun- peşindedir. “Küçük” hamle işe yaramamış, türban düzenlemesinin iptali neticesinde “kapatılma” olasılığı yükselince, “büyük” hamle devreye sokulmuştur. Bununla kapatmayı önleyebilecekleri hayali taşıdıkları elbette ki söylemeyecektir. Ancak **AKP, vuruşarak** çekilmeyi/küçülmeyi (tabanına kahrmanlık mesajı) tercih etmektedir. Ne var ki bu küçültme operasyonunun orta vadede tersine çevrilmesi, daha da büyüyerek geri dönüşmesi için sürdürülen Ergenekon; ortaya saçılan belgeler ve işin içine sokulan şahsiyetler dikkate alındığında, AKP’nin altından kalkamayacağı büyük bir **kaos** ve **hesaplaşmaya** yol açacak gibi gözükmektedir.

TSK, bilhassa “**terörle mücadelede**” önemli ve kritik hizmetler vermiş “**değerli**” komutanlarına -üstelik “laiklik karşıtlığı” teşkililerinin saldırısına karşı- sahip çıkmasını ve fasız bir kurum/ocak pozisyonuna düşme pahasına, efendisi emperyalistlerin politikasına uygun bir çizgi izlemiştir. Konjonktür gereği böyle davranmaktadır, dengeler onu gerektirmiştir, pusuda beklemektedir. Yarın, **ekonomik kriz**in evrilmeye noktasına, bölgedeki dengelerin değişimine, ülkedeki temel sorunların gelişim çizgisine bağlı olarak emperyalistlerin sopası kimi işaret edecektir, bilinmez. Yakındır, daha 2005-2006 sürecinde AKP, ABD nezdinde kaybolan itibarını yeniden kazanmak için büyük bir seferberlik başlatmıştı.

Zapsu’nun Tayyip için sarf ettiği ünlü, “**kullanın, deliğe süpürmeyin**” sözü hatırlardır...

İlhan Selçuk’ların gözaltına alındığı süreçte olduğu gibi bu kez de ev basma, arama, kelepçe, hatta iddianamenin 1 yıldır hazırlanmış davanın açılmaması vb. hususları sıralayıp “hukuksuzluk” “terör”, “insan hakları” çığlıkları atarak, Nazi Almanyası’na, 12 Eylül’e göndermelerde bulunmuşlar; olsa olsa bu düzenin **işbirlikçileridir**. Bunlar, sözünü ettikleri bütün bu uygulamaların on yıllardır kat be kat fazlasıyla, çok daha vahşi ve acımasız biçimde komünist ve devrimcilere uygulandığını bilmiyor olamazlar.

Ha keza, Ergenekon operasyonunda gözaltına alınan ve bir bölümü tutuklanan kişilere yönelmesinden hareketle AKP’yi “devrimci”, “demokratik” bir tutum içerisinde göstermeye çalışın; yapılanları, darbeye, “kontrgerilla”ya yönelik bir operasyon gibi gösteren, “beyaz eller” soruşturmalarına benzetenler de **aynı kefedele** yer almaktadır. Ergenekon sepetine doldurulanların büyük bölümü, halk düşmanlığı tescilli katillerdir. Başta generaller olmak üzere, onlarla irtibatlı olarak “darbe”, “çete” vb. oluşumlar içerisinde halka ve devrimcilere karşı her türlü suçta bulunan ve buluşmaya gönüllü bu kişiler, **“hedef**” haline gelmiştir. AKP’yle demokrasi sözcüğünü yanı sıra getirmek ve bu sistemden böylesi usullerle TSK icazetli “yenilenme” adımları beklemek de yine ancak düzene teslim olan kâfaların işi olabilir.

Hâkim sınıf klikleri arasındaki çatışma, satranç oyunundaki kapışma misali, karşılıklı hamlelerle sürmektedir. Oyunda **“son”**a doğru yaklaştık-

ça, büyük kozlar da elden çıkarılmaktadır. “Şeriat tehlikesi”ni ileri sürmelerin ispatı “kapatma davası”, “darbe tehlikesi”nin kanıtı olarak “Ergenekon davası” karşı karşıya getirilmiştir. Kemalistler, davanın işleyiş gereği yakında sonuçlanacağı için bir adım önde gitmelerine karşın, AKP “Ergenekon operasyonu” ile yarattığı sansasyon sayesinde, yiyeceği tirpanı büyük oranda küçüldüğü hesabındadır.

Bu dalâş esasında rejimin tehdit ve tehlike altında olduğunu işlemeye çalışanlar, kitleleri sürecin başında olduğu gibi kendi kamplarına yedekleme derdindedir. Ulaşmacılar, ortak akıl çağrısı yapanlar, cumhurbaşkanı görevine davet edenler, özellikle de TÜSİAD gibi patron kullupleri, “**sel gider kum kalır**” demektedir. Ekonomik krizin boyutları, egemenler açısından bu kapışmanın sürebileceği bir tutum içerisinde göstermeye çalışın; yapılanları, darbeye, “kontrgerilla”ya yönelik bir operasyon gibi gösteren, “beyaz eller” soruşturmalarına benzetenler de **aynı kefedele** yer almaktadır. Ergenekon sepetine doldurulanların büyük bölümü, halk düşmanlığı tescilli katillerdir. Başta generaller olmak üzere, onlarla irtibatlı olarak “darbe”, “çete” vb. oluşumlar içerisinde halka ve devrimcilere karşı her türlü suçta bulunan ve buluşmaya gönüllü bu kişiler, **“hedef**” haline gelmiştir. AKP’yle demokrasi sözcüğünü yanı sıra getirmek ve bu sistemden böylesi usullerle TSK icazetli “yenilenme” adımları beklemek de yine ancak düzene teslim olan kâfaların işi olabilir.

Hâkim sınıf klikleri arasındaki çatışma, satranç oyunundaki kapışma misali, karşılıklı hamlelerle sürmektedir. Oyunda **“son”**a doğru yaklaştık-

Bir süredir devam eden Toplu Sözleşme sürecinin ardından belediye işçileri alanlara çıkarak taleplerini dile getirmeye başladı. Elektrikten doğalgaza, sudan ekmeğe kadar birçok tüketim maddesine yapılan zamlar işçilerin, emekçilerin alım gücünü de ciddi oranda düşürüyor. Diğer yandan zamlar, milli maçlar, kapatma davası ve son olarak Ergenekon Operasyonu ile gündemin dışına itilmeye çalışılıyor.

Belediyelerde çalışan binlerce işçiyi ilgilendiren görüşmelerin geldiği noktayı, işçilerin taleplerini ve süreci Belediye İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm ile konuştuk.

Belediyelerde yaz ayı çok sıcak geçecek!

- Belediye-İş Sendikası ile örgütlü bulunduğu belediyeler arasındaki görüşmeler uyuşmazlıkla sonuçlandı. Bu süreç nasıl gelindi? Uzlaşmanın sağlanamadığı temel noktalar nelerdir?

- Büyükşehir Belediyesi ve işçilerinin toplam 6.700-7.000 civarında işçi var. Yine Zeytinburnu, Bayrampaşa, GOP, Üsküdar, Maltepe, Adalar ve ilçe belediyeleri ile birlikte 10 bine yakın işçinin toplu sözleşmesi gündemde. Aynı dönemde Tes-İş'e bağlı İSKİ, İGDAŞ gibi kurumlarda 7 bine yakın işçi Hak-İş'e bağlı İETT, Halk Ekmek'te yaklaşık 9 bin işçi Genel-İş'in örgütlü bulunduğu Kadıköy, Küçükçekmece, Bahçelievler, Fatih, Beyoğlu, Şişli gibi ilçelerden oluşan yaklaşık 5 bin işçi var. Toplarsak 25-30 bin işçiyi kapsayan bir süreç bu. Bunun 10 bini Belediye-İş'te örgütlü. Diğer işçilerin imzalayacakları toplu sözleşme de bize paralel gelişecek. Bizim işverenlerle aramızdaki temel anlaşmazlık ise ücret.

- Sizin talebiniz nedir?

- Toplu sözleşme görüşmelerinde idari olarak işçilerin yaşamını direkt etkileyen hükümlerde herhangi bir sorun yaşanmadı. Bizim tekliflerimiz bu noktada kabul edildi. Ancak esnek çalışmayı dayatıyorlardı. 40 saat 45'e çıkaralım, hafta tatilini iş günü yap-

lim, asgari çalışma saatini 8 değil 11 saat yapalım şeklinde. Bu dönem esnek çalışma talebinden vazgeçtiler. Toplumsal gelişmeleri de dikkate alarak ücret konusunda çok geri noktalarda talepte bulundular ve işçileri tümenden karşılama alacak bir yolu tercih etmediler. Bize yüzde 8 teklif ettiler. Bizler de sendika temsilcileri ve işçi temsilcileri ile yaptığımız toplantıda yüzde 8'in kabul edilebilir bir rakam olmadığını belirttik. İşveren yüzde 8'i Devlet İstatistik Enstitüsü'nün rakamlarına dayanarak verdiğini ve sendikali işçilerin toplumun diğer kesimlerinden fazla ücret aldığını söylüyor. Ancak bu bizim emeğimizin karşılığı değil. Talebimiz yüzde 35.

- Önümüzdeki süreçte nasıl bir mücadele hattı öreceksiniz?

2007 yılından bu yana işçi kesiminde bir hareketlilik var, giderek de yükseliyor. Bu hareketliliği yükselterek bu süreçten başarılı çıkabiliriz. Toplu sözleşmelerde örgütlü davranabilirsek, bu örgütlerimizle işverenler karşısında direnen ve gerçekten gerekirse greve çıkmayı göze alabilirsek kârlı çıkabileceğimizi düşünüyoruz. İşçilerimiz de buna evet diyor. Bütün üyelerimizi İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde yapacağımız eyleme kilitlemiş durumdayız. Temmuz'un

sonunda 10 bine yakın bir katılımı asacağımız grev kararı, bizim açımızdan bir sınav olacak. İşçiler verilen rakamın ne kadar doğru olduğunu düşünüyör, bunu öğrenmiş olacağız. Eylem günü iş bırakacağız. İşverenler bunu engellemeye çalışacak. Bu noktada şu an işçilerin durduğu nokta iyi.

- İşçi sınıfı hareketindeki bu kıvrımda belediye işçilerini, mücadelenizi nasıl etkiliyor?

- Telekom, Hava-İş, SSGSS ile birlikte bir hareketlilik söz konusu. 1991'den bu yana en geniş eylemlilik 2008 14 Mart'ında yaşandı. Sendikalar da bunu öngörmüyordu. Bu sürecin ardından iddia edildiğinin aksine eylemlilik sayısında bir azalış değil, artış var. Direniş sayısı da arttı. Uzel grevde, Düzce'de Desa işçileri grevde, Kocaeli'de Petrol-İş grevde. Lastik-İş greve çıktı. Arçelik işçilerinin direnişi sürüyor. Bunların ortaklaşmasını, yürütülen mücadele çizgisinin kamuoyunda yeterli etki yaratmasını da engelliyor. Direnişler parça parça yaşanıyor.

14 Mart'tan sonra kazanabiliriz düşüncesi emekçilerde gelişmeye başladı. Bütün mücadele başarı ile sonuçlanmayabilir. Ancak bugüne kadar hiçbir başarı, mücadele edilmeden kazanılmamıştır. Belediye işçileri bu süreci görüyor. (İstanbul)

Acerer grevi bitti

Acerer işçilerinin aylardır sürdürdükleri direniş sona erdi.

Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi'nin örgütlü olduğu Acerer Döküm'de 2007'nin son günlerinde başlayan grev patron ile sendika arasında yapılan görüşmelerin sonucunda anlaşma ile son buldu. Acerer direnişi Gebze bölgesindeki kamuoyu tarafından, 12 Eylül 1980 AFC'si sonrasında bölgede gerçekleştirilen uzun süreli grev olarak tanımlanıyor. Grev sonrası yapılan anlaşmanın koşulları 1 Temmuz'dan itibaren geçerli olacak ve fabrikada üretim de yine bu tarihte başlayacak. (Kartal)

Unilever işçisi "direnişe devam" diyor

Türkiye Motorlu Taahhüt İşçileri Sendikası'na (TÜMTİS) üye oldukları için işten çıkarılan Unilever işçileri, patronun örgütsüzleştirme saldırısını yarıtsız bırakmayarak, direnişe geçtiler. 26 Mayıs tarihinden bu yana direnişte olan Unilever işçileri, Dilovası Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Unilever deposunda, Çıpa ve Şimşek adlı nakliye şirketlerinde çalıştıkları sırada, sendikaya üye oldukları için işten atılmışlardı. İşten atılan 39 işçi, toplam 350 kişinin çalıştığı depoda 6 ay önce örgütlenmeye başladıklarını ve Çalışma Bakanlığı'nın tespiti sonrası işten atıldıklarını söylemekte. (Kartal)

Direnişleri boyunca çalıştıkları nakliyat şirketlerinin baskı ve tehditlerle yüz yüze kaldıklarını söyleyen işçiler, tüm baskı ve tehditlere karşı direnişi sürdürmekte kararlı olduklarını vurgulamaktalar. (Kartal)

OLEYİS direnişi tüm baskılara karşı sürüyor

Kocaeli Üniversitesi kantin ve yemekhanelerindeki grev 200'lü günlere yaklaşırken, rektörün direnişteki işçiler üzerindeki baskıları da sürüyor. Rektörlük sadece işçilere baskı uygulamakla kalmıyor, grevi ziyarete gelen sendika ve kurum yöneticilerine karşı da, jandarmayı devreye sokmakta sakınca görmüyor. Bu ziyaretlerden biri de geçtiğimiz günlerde **Nakliyat-İş** yöneticilerinin, direnişteki **Arçelik** işçileriyle birlikte gerçekleştirdikleri ziyaret sırasında yaşandı. Ziyarete gelen işçilere ve sendikacılara saldıran jandarmaya hem ziyaretçiler hem de direnişteki OLEYİS işçileri karşılık verdi.

Yaşanan bu saldırının ardından kamuoyunun OLEYİS işçilerine verdiği destek daha da artarken, çok sayıda sendika, grevdeki işçilere dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. Bu ziyaretlerden biri de, **Eğitim-Sen** ve **SES** yöneticileri tarafından gerçekleştirildi.

Dayanışma ziyaretinde, grevci işçilerin yalnız olmadığı, kamu çalışanlarının büyük bir kesiminin greve destek verdiği belirtilerek, grevci işçilerin her türlü baskı ve engellemeye karşı mücadeleye tanık olduğunu vurgulandı. OLEYİS direnişini yasadışı göstermeye çalışan valilik ve rektörlüğün tutumu olduğu belirtilerek, işçilerin anayasal haklarını kullandıklarını altı çizildi. (Kartal)

Belediye-İş'ten grev uyarısı

2 Temmuz Çarşamba günü saat 12.00'de Belediye-İş Sendikasına üye işçiler Toplu İş Sözleşmesi'nin (TİS) uzamasından ve uzlaşma sağlanamamasından kaynaklı Belediye-İş binası önünden İstanbul Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüyüş yaptı. Ve burada bir basın açıklaması yaparak TİS'in bir an önce istekleri doğrultusunda imzalanmasını istedi.

Sendika önünde toplanan işçiler, "İnsanca Yaşanacak Ücret İstiyoruz" pankartı taşıyarak ve "Genel grev genel direniş" sloganları atarak yürüyüşe başladı. Belediye önünde işçiler adına bir açıklama yapan 2 No'lu Şu-

be Başkanı **Hasan Gülüm**, 10 binden fazla işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmelerinde 5 ay geçmesine rağmen bir anlaşmaya varılamadığını söyledi. "İşveren bu tutumundan vazgeçmezse İstanbul'da grev kaçınılmaz olacaktır" diyen Gülüm, sözleşmenin, masada anlaşmaya varılarak bitirilmesinden yana olduklarını dile getirdi. Elektrikçi, gıda maddelerine vb. gelen zamlara ve enflasyon oranlarına da değinen Gülüm, görüşmelerde ücret hariç tüm maddelerde anlaşıldığını söyledi. TİS'in imzalanmaması durumunda grev kararlarının tüm ilçelere yayılacağı uyarısında bulundu.

Belediye-İş Sendikası Genel Sekreteri **Nihat Aytaç** da İstanbul'un, işçilerin emeğiyle dünya kenti haline getirildiğini belirterek, işçilere hak ettikleri ücretin ödenmesini istediklerini ifade etti. Ardından kitle grev kararı asılacak olan Zeytinburnu Belediyesi'ne gitmek üzere İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünden ayrıldı. Son olarak da **Çapa ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi**'nde işten atılan işçilerle dayanışma ve destek çağrısında bulunuldu. 2 Temmuz olması vesilesiyle Madimak'ta katledilenlere de değinilerek yapılacak mitinge çağrıda bulunuldu. (İstanbul)

DESA'da işçi kıyımı sürüyor

Deri-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan **DESA** işçilerinin, Düzce'deki fabrika önünde gerçekleştirdikleri direniş sürerken, DESA patronu, sendikal örgütlenme çalışmalarının devam ettiği **Sefaköy**'deki fabrikada da işçi kıyımına başladı.

Düzce'deki direnişe ilişkin görüştüğümüz Deri-İş Sendikası yöneticileri, grevin aynı kararlılıkla sürdürdüğünü belirtirken, patronun henüz herhangi bir görüşme talebinde bulunmadığını, kendilerinin yaptığı tüm girişimlerin ise, olumsuz karşılandığını söylediler.

Ancak DESA patronu üzerinde uluslararası baskıların gündeme geldiğini de belirten sendika yöneticileri, son olarak Uluslararası Tekstil ve Deri Birliği Sekreteri'nin DESA patronu ile bir görüşme gerçekleştirdiğini aktardılar.

Diğer taraftan Sefaköy'de bulunan fabrikadan da, bir kadın işçinin sendikal örgütlenme nedeniyle işten çıkarıldığı ve ailesi ile birlikte fabrika önünde direnişe geçtiği belirtiliyor. (Kartal)

E-Kart grevine destek yağıyor

Gebze Organize Sanayi'nde bulunan E-Kart şirketinde çalışan işçilerin 16 Haziran'da başlattıkları grev kararlılıkla sürerken, grevle dayanışma da büyüyor.

Gebze ve bölgesindeki sendika ve kurumların yanı sıra, İstanbul başta olmak üzere, çok sayıda ilden de ziyaretlerin yapıldığı E-Kart grevine uluslararası düzeyde de destek yağıyor.

4 Temmuz günü E-Kart işçilerini ziyaret edenlerden biri de E-Kart'ın Alman ortaklarından **Giesecke&Devrient**'in işyerlerinde örgütlü olan ve 2.5 milyon üyesi bulunan **Ver.di** Sendikası'ydı. Sendikanın sekreteri ve işyeri sorumluları E-Kart'ı ziyaret ederek, işçilerin grevini desteklediklerini belirttiler.

Grevdeki işçilerin bir diğer uluslararası ziyaretçisi ise, UNİ idi. UNİ (**Uluslararası Hizmet Sektörü İşçileri Sendika-**

lar Ağı), dünya çapında 16 milyon hizmet sektörü işçisini temsil etmekte.

Aynı gün gerçekleştirilen bu ziyaretlerle birlikte, her iki sendika da E-Kart işçileriyle üç gün boyunca grev yerinde birlikte

nin tutumunda bir değişiklik olmazken, heyet görüşmenin ardından işyeri önünde bir açıklama yaparak, grevin kararlılıkla sürdürülmesi ve kazanımla noktalanması için tüm çabayı sarf edeceklerini dile getirdi.

E-Kart fabrikasında, İş Bankası, Akbank, Denizbank, TEB gibi bankaların kredi kartlarının yanı sıra, Türkcell'in sim kartlarının üretimi gerçekleştiriyor. Üç veya iki vardiya sisteminde ve uzun mesai saatleriyle çalışan işçiler, piyasanın % 70'ini elinde tutan E-Kart'a sendika getirmek isteyince, işten atılmışlardı. İki yıllık bir örgütlenme çalışmasıyla birlikte, Basın-İş'e üye olan işçiler, sendikalaşmayı duyan patronun hiç vakit kaybetmeden işçileri işten atmaya başladığını, ancak ağır iş koşullarını düzeltmenin ve haklarını almanın yolunun anayasal hakları olan sendikalaşmadan geçtiğini ve bunun için de sonuna kadar mücadeleyi sürdüceklerini söylemekte. (Kartal)

olmanın yanı sıra, uluslararası bir kampanya yürüteceklerini açıkladılar. Uluslararası heyet ayrıca E-Kart yöneticileriyle bir görüşme de yaptı. Görüşmede patron tarafı-

gün oldukça önemli bir yerde durmaktadır. Bu anlamda yerel örgütlenmelerin güçlenmesi önemlidir. Sınıf hareketinde önemli yer tutan sendikaların yerellerdeki önemini geçmişte zaman zaman gördük. Ancak bu tür platformların sürekliliğinin olmaması sonucu mücadele de sürekliliği olamamaktadır. Bu nedenle dün SSGSS'de iyi bir süreç işleten Sendikalar Platformu bugün daha geride durmaktadır. Oysa sınıfın örgütülüğü sürekliliği oluşmuş bir yapıya kavuşmalıdır ki saldırılar karşısında daha hazırlıklı olunsun. Bunun sendika merkezleri üzerindeki baskısı oldukça önemlidir. Bugün İstanbul yerelindeki Şubeler Platformu içerisindeki bileşenlerin geçtiğimiz süreçte oldukça yoğun katkıları görüldü. Bugün bu şubeler dününden daha fazla çaba sarf etmeli ve mücadeleyi yükseltmelidirler. Direnişlerin daha da arttığı, saldırıların yoğunlaştığı bu süreçte Şubeler Platformu bu süreçteki

mücadeleyi organize ederek birleşik yanını örmelidir. Bunu yapan tek organizasyon olan Platform sürecindeki çelişkilere de yoğunlaşması durumunda sınıf hareketindeki gelişime katkı sunacaktır. Ayrıca Şubeler Platformumuzda oluşan bileşenler baktığımızda ortada bulunan direnişlerin tek tek de yürütücüleri durumunda olduklarını görürüz. Bunlar, Deri-İş, Desa, TÜMTİS, Petrokimya Petrol-İş, Arçelik Nakliyat-İş, Cerrahpaşa ve toplu sözleşmelerinde uyuşmazlığa giren belediye işçileridir. Belediye işçilerinin son günlerde belediye işkolunda her gün grev kararlarını tek tek asmaları bu süreçte etkili bir rol oynamalıdır. Çünkü belediye işçileri için bugün esas olarak uyuşmazlığa neden olan ücret maddeleri işçilerin mücadeleyi yanını daha da güçlendirmektedir. Belediye-İş, bu sürecin iyi organize edilmesi durumunda süreçten daha başarılı çıkacaktır. Bu-

gün sürmekte olan toplu sözleşmeler sadece İstanbul'da yaklaşık 30 bin kişiyi kapsamaktadır. Her ne kadar bütün işçileri harekete geçirecek sendikal yapılara sahip değilsek de küçük hareketlerin nasıl büyük etkiler yarattığını gördük/görüyoruz. Süreç mücadeleyi esas alanların kazanacağı süreçtir. Çünkü İstanbul Büyükşehir Belediyesi dışındaki illerde işçiler buradakilerin üstünde ücretler almaktadır. Bu sözleşmeyi yalnızca ücret gibi anlamak da eksiktir. Çünkü az ücret politikası bugün kapitalistler ve onların yerli işbirlikçilerinin ortak karar ve politikalarıdır. Sonuç olarak bu toplu sözleşmelerde patronun tutumunu değiştirmek için eylemlerin yapılması sorunun çözümüne katkıda bulunacaktır. Örgütlü olmanın yarattığı bu geçişi doğru anlamalıyız. Bilinen yöntemlerden kaçınılmamalıdır. Sınıfın genel olarak hareketlilik yaşadığı bu süreçte de olum-

lu süreçte müdahale ederek kazanıma dönüştürülebilir. Siyasal iktidarın yaşadığı kriz ve yerel seçimlerin yaklaşması ise bu avantajı daha da artırmaktadır. Bunun nasıl yapılacağına dair yeni buluşlara gerek yoktur. Bunu görmek için 14 Mart, 6 Nisan ve 1 Mayıs'a bakmak yeterli olacaktır. Sonuç olarak bu avantajlara bir de birleşik mücadele eklenirse sonucun daha da olumlu olacağı açıktır. Toplu sözleşmelerde yaşanmakta olan bu sürecin fazla çatışma ya da fazla kapışmalar yaşanmadan bitirilmesi mevcut sarı sendikaların esas olarak yapmak istedikleridir. Bu tutum 1 Mayıs sonrası sendikalar arası farklı çizgilerin de yansımaları olarak görülmektedir. Bu nedenle bu sözleşmelerde işçi sınıfının mücadele çizgisini yükselterek Şubeler Platformu tek tek direnişlerin ortaklaşması sağlanmalıdır. Bu anlayış sendikal hareketteki iki çizginin derinleşmesini ve ayrışmasını sağlayacaktır.

Emekçinin Gündemi

Toplu sözleşmelerde son durum ve gelişmeler üzerine...

İki yılda bir yapılan toplu sözleşmelere hizmet işkolunda 2008 yılı Mart ayında başlandı. Ankara, İzmir, Samsun, Erzurum ve Antalya ile İstanbul gibi büyükşehir ve ilçe belediyeleri ile bağlı İGDAŞ, İETT, İSKİ gibi stratejik iş yerlerindeki Toplu İş Sözleşmeleri aynı dönemde başladı. Bu dönemde İstanbul Büyükşehir Belediyesi hariç diğer bütün Büyükşehir Belediyelerinde TİS'ler sessiz sedasız imzalandı. Hatta bazı büyük illerde (Erzurum ve Ankara gibi) sözleşmeler yüksek hakeme bildirildi. Yani grev ve mücadele gibi bir anlayış seçmek yerine, verilene evet diyen, işçinin iradesinin olmadığı bir mekanizmada bitirildi.

Bugün Toplu İş Sözleşmelerinde bu sessizliğe karşın giderek kamuoyuna yansıyan İstanbul Büyükşehir ile ilçe belediyelerinde ise işçiler, patronların düşük ücret tutumuna karşı mücadeleyi yükseltmekte. Bu süreç mücadelesinin giderek yükselmesine işaret etmektedir. 2008 yılının ilk beş ayındaki mücadele süreci ve etkisi bugün **lokal düzeydeki direnişleri** artırmıştır. Ancak bu direnişlerin bu süreçteki etkisizliği direnişlerin birleşik yanının örülmesindedir. İçerisinden geçtiğimiz süreç buna olanak ve avantaj sağlamaktadır. Sınıf hareketinin bağımsız bir güç olmasını sağlayacak örgütlenmeleri bu-

Sarı otobüs şoförlerinin direnişi devam ediyor...

TÜMTİS'e üye oldukları için işten atılan işçiler direnişlerini kararlılıkla devam ettiriyor.

30 Haziran günü Bursa Büyükşehir Belediyesi binası önünde **DISK**, Türk-İş, **KESK** ve **BATIS** yöneticilerinin de destek verdiği bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı yapan TÜMTİS Genel Sekreteri **Gürel Yılmaz** "Büyükşehir Belediye Başkanı tüm ısrarlı görüşme çabalarımıza rağmen, çağrılarımıza cevap vermemektedir. Belediye Başkanı'nın bir an önce bizimle görüşmesi ve işten atılan arkadaşlarımızın derhal işbaşı yapmasının sağlanması, mağduriyetlerinin giderilmesi gerekmektedir" dedi.

Direnişteki işçilerden direniş ziyareti

TÜMTİS Sendikası ve işten atılan direnişçi işçiler, basın açıklaması eyleminin ardından, sendikaya üye olduklarından dolayı kar, kış,

soğuk, yağmur ve yazın kavurucu sıcağına, maddi zorluklar ve devlet güçlerinin tüm saldırılarına inat yedi ayı aşkındır kararlılıkla onurlu

ziyaret ettiler.

Otobüsten inen şoförler TÜMTİS pankartını açarak "**YÖRSAN işçisi yalnız değildir**",

mücadelelerini sürdüren YÖRSAN işçilerini hem onların mücadelesini öğrenmek hem de dayanışma ruhunu geliştirmek için

"Direnen işçiler kazanacak" vb. sloganlar eşliğinde yürürken YÖRSAN işçileri de "**Yaşasın sınıf dayanışması**", "**Birlik, mü-**

cadele, zafer" sloganları ve alkışlarla işçileri karşıladılar. Burada Tek-Gıda İş Örgütlemesi Uzmanı **Ömer Seyfi Atılın** ve TÜMTİS Genel Sekreteri **Gürel Yılmaz** birer konuşma yaparak dayanışma duygularını ifade etti.

"Direniş bize gerçekleri gösterdi!"

YÖRSAN işçileriyle direnişleri üzerine yaptığımız röportajda şunları ifade ettiler:

Biz de direnişteki 400 işçi olarak fabrika önünde üç grup olarak dönüşümlü nöbetçiyiz.

Selim Kuzu: 7 ayı aşkındır mücadelemizi kararlılıkla sürdürüyoruz. Patron ağa, biz maraba idik. Yani patron ne dediyse biz onu

yaptık. Direnişten önce aynı işte çalışan, aynı havayı soluyan biz işçiler birbirimize selam bile vermiyorduk. Ancak direniş sürecinde kardeş olduk. Dostu da düşmanı da iyi tanıdık.

Yüksel Özbek: Mücadele ve dayanışma ilk günden beri devam ediyor. Aramızdaki dayanışma büyüyor ve daha sıkı birlik oluyoruz.

Kurban Bayramı arifesinde Çalışma Bakanı Sendika Başkanı'yla görüşerek, fabrika önünde direniş bitirmemiz halinde, üç gün içinde sorunu çözeceklerini söylediler. Bizler de direnişe asgari düzeye çektik ama gördük ki bir şey değişmedi. Bize yalan söylediler.

Sendika bize her ay 500 YTL veriyor. Tabi yaşam şartları zor. Biz de direnişteki 400 işçi olarak fabrika önünde üç grup olarak dönüşümlü nöbetçiyiz. İş bulursak tarlalarda yani geçici işlerde çalışıyoruz. **(Bursa)**

Milas'ta köylülerden su protestosu

Muğla'nın Milas ilçesinde, köylerinde su kuyusu açılmasına tepki gösteren köylüler, kuyu açan firmaların kullandığı yolu traktörlerle ulaşıma kapattı. Köyde başlatılan çalışmanın durdurulmasını isteyen köylülere jandarma, durumun ilçe kaymakamına aktarıldığını ve çalışmaların durdurulacağını söyledi. Köylüler bu gelişme üzerine yolu trafiğe açtı.

(H. Merkezi)

Hemşinliler Hidro Elektrik Santrali'ni protesto etti

Rize'nin Hemşin ilçesinin Kantarlı köyü çevresinde yapılması düşünülen **Hidro Elektrik Santrali** (HES) için bölgede toplanan ilçe halkı, ellerindeki pankartlarla çalışmalarını protesto etti. Geniş "güvenlik tedbirleri"nin alındığı ilçede, halk taşıdıkları pankartlarla HES'in yapılmasına karşı çıkarken, çoğunluğunu kadınların oluşturduğu göze çarptı. Kitle HES'in kurulacağı bölgede canlı varlık olmadığı yönünde yapılan açıklamalara da tepki göstererek, derede yakaladıkları kırmızı benekli alabalıkları örnek gösterdi. İlçenin doğal yapısını bozacak projelere karşı olduklarını kaydeden köylüler, "su zaten yok denecek kadar az. Sız 6 kilometre boruyla suyu taşıdığınız zaman Hemşin'deki bütün canlılar yok olur" diye konuştular. **(H. Merkezi)**

Köylülere jandarmadan gazlı saldırı: 1 ölü

Sivas'ın Yıldızeli ilçesine bağlı Bayatlı köyünde 26 Haziran günü jandarmanın saldırısı sonucu bir köylü öldü. Gereğince Yıldızeli'de yapılacak olan kaplıca ya su götürmek için yapılan sondaj (su çıkarma) işi köylülerin tepki göstererek karşı çıkması oldu. Köylüler, ilçelerindeki çaydan geçindiklerini, sadece bu kaynaktan ihtiyaçlarını karşıladıklarını, fakat yapılacak olan sondaj çalışmasından sonra sularının azalacağını belirtiyorlar. Bu nedenle yapılan eyleme jandarmanın saldırısı sonucu köylülerden 85 yaşındaki **Ömer Soyutek** öldü. Jandarmanın yaklaşık 300 köylüyü dağıtmak için gaz bombası kullanması nedeniyle yaralanan **Ayşe, Ömer, Bilal, Halil** ve **Zeliha Soyutek**'le **Fadime Şahin** ambulansla Yıldızeli Devlet Hastanesi'ne götürüldü. Tedavisi yapılan köylüler daha sonra taburcu edildi. Olay sonrasında köylülerini yatıştırmak için gelen Yıldızeli İlçe Kaymakamı **Hüseyin Güney** de tepki göstererek taşlandı. **(H. Merkezi)**

Sinan köylüleri topraklarını istiyor!

Sinan köylülerinin Diyarbakır Asliye Hukuk Mahkemesi'nde görülen davası Reşit Sinan'ın isteği üzerine İstanbul'a alındı. Son duruşması 1 Temmuz'da görülen dava zamanasına doğru gidiyor. Bir önceki duruşmada ifade veren Reşit Sinan, toprakların yüzyıllardır ailesine ait olduğunu iddia etmiş köylüleri işgalci olmakla suçlamıştı. Ancak iddiaların aksine Sinan ailesinin köye 1950'li yıllarda yerleştiği, kadastrodaki tanıdıkları aracılığı ile köylülerin topraklarını üzerine geçirdiği biliniyor.

Duruşmayı izlemek için İstanbul'a gelen Sinan köylüleri adına konuşan **Halil Duru** adalet istediklerini ve mahkemenin bir an önce sonuçlanması gerektiğini dile getirdi. Sinanlı Hüseyin Taşdemir de topraklarını 5 yıldır ekemediklerini ve Tarım İl Müdürlüğüne yaptıkları başvuruların sonuçsuz kaldığını söyledi.

Reşit Sinan süreci uzatarak davanın zamanasını uğramasını hedefliyor. **(İstanbul)**

Hatay'da baz istasyonu protestosu

Hatay'ın Samandağ ilçesine bağlı olan Huzurlu ve Çanakoluk köylerindeki baz istasyonunun kaldırılmasına karşı Mayıs ve Haziran aylarında yürütmüş olduğumuz çalışmamız, bu ay imza kampanyasının devamı olarak köylülerle birlikte yapılan bir eylemle devam etti. 7 Temmuz günü işçi köylü okurları olarak örgütlemiş olduğumuz ve köylülerin de katıldığı yürüyüş Huzurlu köyü eski okulu önünden başladı. Yürüyüş yaklaşık 100 kişilik kitle katıldı. Sloganlarla başlayan eylem baz istasyonunun bulunduğu bölgeye gelinmesiyle devam etti ve burada bir basın açıklaması yapıldı. Huzurlu ve Çanakoluk köylüleri adına yapılan açıklamada halkın sağlığının ve geleceğinin olumsuz yönde etkilenmesinin bizler tarafından görmezden gelinmeyeceği ve bunun aynı zamanda çocuklarımızın, yani geleceğimizin, yani bizlerin sorunu olduğu belirtildi. Sık sık "Köylüyüz, haklıyız, kazanacağız", "Baz istasyonu istemiyoruz", "Üreten biziz doğamızı kirletme" sloganları atıldı. Eylem basın açıklamasından sonra yapılan oturma eylemi ve sloganlarla sonlandırıldı. **(Hatay İK okurları)**

Zamlara protesto...

Mersin

28 Haziran günü Mersin Emek ve Demokrasi Platformu, Eğitim-Sen Mersin Şubesi önünden AKP il binası önüne kadar yürüyerek hükümetin zamlarını tencere ve tava çalarak protesto etti.

Yürüyüşe Petrol-İş Sendikası Mersin Şubesi, SES Mersin Şubesi ve birçok devrimci, demokrat ve ilerici kurumun da aralarında bulunduğu yaklaşık 300 kişi katıldı. Kitle, "**Bu zamlarla yaşamaz, zamlar geri alın**" yazılı dev pankart açtı. Sendika binası önünde başlayan yürüyüşte sık sık "Haberin var mı? Dünyanın en pahalı yaktı, ekmeği, pirinci, fasulyesi, nohutu, elektriği ve suyu bizde. Milyonlarca işsiz, aç ve yoksul bizde. Çalınlara sadece % 2 zam bizde. Sen dir demezsen AKP yoluna devam edecek! Seni de bekliyoruz" denildi ve "**AKP elini cebimizden çek**", "Erdoğan'ı alana Unakitan bedava", "**Zam zulüm işkence işte AKP**" sloganları atıldı.

İstanbul

KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Saadet Yiğın**, yapılan zamların geri çekilmesi gerektiğini ve İzmir Dikili Belediye Başkanı **Osman Özgüven** hakkında açılan davanın bir an önce kapatılmasını istedi. Platform, halka ücretsiz su dağıtımını yapan Dikili Belediye Başkanı'na destek vermek ve AKP hükümetinin yaptığı zamları protesto etmek amacıyla İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması yaptı.

Kamu emekçileri adına açıklamayı yapan Yiğın, AKP hükümetinin, 2008 yılı için enflasyon olarak öngördüğü rakamı, kamu emekçilerinin ücretlerini de uygulayarak, toplam yüzde 4 oranında artış yaptığını ancak fiyat artışlarının bu oranı çoktan geçtiğini belirtti. Yiğın, yapılan zamların geri çekilmesi gerektiğini ve Özgüven hakkında açılan davanın bir an önce kapatılması gerektiğini vurgulayarak, "Bizler bu taleplerimizi sonuna kadar takip edeceğiz" dedi.

AKP'nin tarım politikaları Çukurovalı üreticiyi perişan etti

AKP hükümetinin tarım politikaları, bölgeler arasında farklılıklar göstermesiyle dikkat çekerek, uygulanan yanlış tarım politikalarına kuraklık ve küresel ısınma da eklenince, Çukurova'da binlerce dönüm ekili alan kurumaya terk edildi. Daha geçtiğimiz günlerde Mersin'de üreticiler topladıkları biberleri dökerek zamları ve ürün fiyatlarının düşmesini

protesto etmişlerdi. Kuraklık, küresel ısınma, zamlar derken ortaya çürümeye bırakılan binlerce dönüm ekili alan ve mağdur olan bir sektör çıktı. Çukurova'nın birçok yerinde bu politikalarından hem üretici, hem tüketici, hem çalışan, hem aracı ve hem de nakliyeciler olumsuz etkilenmeye devam ediyor.

Tarımda en büyük maddi za-

rarı üretici çekerken, işin bütün ağırlığı ve eziyetini ise kuşkusuz işçiler çekiyor. Sabahın erken saatlerinde uzak yerlerinden, **Karataş, Tuzla, Ceyhan** ve daha birçok bölgeye çalışmaya giden tarım işçileri hem iş saatlerinden hem de ücretlerden muzdarip. Sabahın akşamına kadar güneş altında çalışmalarına rağmen çok az bir ücret (19 YTL) alıyorlar.

Çukurova'da yapılan araştırmalardan çıkan tablo ise olumlu değil. İş imkânları olmadığı için yatırımları yerlerinden ayrılıp, iş olanaklarının daha geniş olduğu Adana'ya gelen ve çoğunun köyleri yakınlarda tarım işçileri, herhangi bir örgütlenmeleri de olmadığı için tamamen, üretici ve araçların insafına terk edilmiş durumda. **(Mersin)**

AKP'nin icraatları bitmiyor: Gübreciler de fişleniyor!

AKP hükümeti, Genelkurmay'ın önceden hazırlamış olduğu DTP'ye ve Kürtlere dönük eylem planından sonra köylülerin ürünlerini korunması için kullanılan gübre malzemelerine fiş uygulaması başlatarak asıl yüzünü bir kez daha göstermiş oldu.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından Tarım İl ve İlçe Müdürlüklerine bir genelge gönderildi. Genelgede hem gübre satıcıları hem köylüler "**potansiyel suçlu**" görülerek, azot gübre satışı

yapan bayilerin denetlenmesi, gübrenin satışının yapıldığı köylülerin tek tek isim, adres, kimlik no, aldıkları miktarın kayıt altına alınması ve belgelerin emniyet müdürlüklerine ve jandarmaya verilmesi talimatı verildi.

Hükümetin bölgedeki tüm valiliklere gönderdiği "gizli" ibareli genelge ile Kürtleri ve kurumlarını hedefleyen planı deşifre olurken, eylem planında yer alan "azot (nitrat) içerikli kimyasal gübrelere örgütler tarafından el

yapımı patlayıcı imalinde kullanılmasının engellenmesi" başlığı kapsamında köylülere ve gübre satıcılarına dönük fişleme işleminin başladığı duyuruldu. Bu uygulama ile birlikte genelgede üreticiler-

rin ve satıcıların alım-satım arasındaki değişikliklerin sürekli olarak takip edileceği ve arada farklılıklar olması halinde Emniyet Müdürlüklerinde işlemler başlatılacağı bildirildi. **(H. Merkezi)**

Tersaneler bir can daha aldı

Adı ölümlerle anılan Tuzla Tersaneleri'nden bir ölüm haberi daha geldi.

9 Mayıs Cuma günü çevresine güvenlik önlemi alınmayan ve açık bırakılan ambar kapağının aşağı düşerek ağır yaralanan tersane işçisi **Kemal Turan**, yaşamını kaybetti. **Gısaş Tersanesi**'nde montaj işçisi olarak çalışan 47 yaşındaki Turan, 9 Mayıs 2008 tarihinde

kırıklar oluşan Turan, ağır yaralı halde hastaneye kaldırılmıştı. Turan 2 günlük tedaviden sonra taburcu edilmiş, ancak 10 gün sonra koma halinde yeniden hastaneye kaldırılmıştı. Yaklaşık iki aydır, kaldırıldığı hastanede yaşam savaşı veren Turan, 2 Temmuz'da yaşamını yitirdi. Turan'ın kaza geçirdiği günlerde iki işçi daha yaşamını yitirmişti.

kalmayıp, işçilerin ücretlerinin ödenmemesi biçiminde de sürüyor. Bu kuralsızlıkların en son örneği ise, Kocatepe Tersanesi'nde çalışan 7 işçinin maaşlarını alamaması ve maaşlarını istediklerinde ise, patronun saldırısına uğramaları olarak gerçekleşti.

Olymos adlı taşeron firmada çalışan işçiler, ücret almamaları ve ücretlerini almak üzere TIB-DER ile birlikte tersane önünde direniş geçtiklerinde, taşeron patron ve adamlarının taşlı-sopalı saldırısına uğradılar.

Saldırı **5 Temmuz** günü yapılan bir eylemle protesto edildi. Sabah saat 07.30'da İşçiler Tren İstasyonu'nda toplanan TIB-DER yöneticileri ve tersane işçileri, sloganlar eşliğinde Kocatepe Tersanesi'ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Tersane önünde yapılan açıklamada, tersanelerdeki kuralsız çalışmanın can almaya devam ettiğine değinildi. Bir gün önce gerçekleştirilen patron saldırısının da kınandığı açıklama, atılan sloganlarla sona erdi. **(Kartal)**

çalıştığı gemideki açık bırakılmış ambar kapağında 12 metre aşağıya düşerek ağır yaralanmıştı. Düşme esnasında başını demire çarpan ve bunun yanı sıra kollarında ve bacaklarında

Kocatepe Tersanesi işçilerine patron saldırısı

Tersane havzasındaki kuralsız çalışma koşulları, sadece işçilerin canına mal olmakla

Emekliler mücadeleden emekli olmuyor!

Emekli-Sen'in kapatılmasına karşı bir dizi faaliyeti sürdüren sendika üyeleri, sendikalarının kapatılmasına karşı topladıkları imzaları Cumhurbaşkanlığı'na gönderdiler. **30 Haziran** tarihinde Kadıköy İskele Meydanı'nda bir basın açıklaması yapan Emekli-Sen üyeleri, "**Sendika Hakkımız Engellenemez**" pankartını açtı.

Burada yapılan açıklamada, kapatma davasının ALHM'ne götürüldüğüne ve tüm baskı ve yıldırma çabalarına rağmen, sendikalaşma hakkından vazgeçilmeyeceğine vurgu yapıldı. Basın açıklamasının ardından sloganlarla Kadıköy Postanesi'ne giden emekliler, buradan topladıkları imzaları postaladılar.

Eylemde "**Sadaka değil toplu sözleşme**", "Susma haykır zamlara hayır", "**Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz**", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz", "**Kapatmalar, baskılar bizi yıldıramaz**" gibi sloganlar atılırken, aynı gün Emekli-Sen'in örgütlü bulunduğu tüm il ve ilçelerde de eş zamanlı eylemler gerçekleştirildi. **(Kartal)**

“Dersim’in yiğit oğulları kızları

Elimize e-posta yoluyla ulaşan TKP/ML TIKKO imzalı haberde TIKKO gerillaları yaptıkları bildiri dağıtımlarını özetlediler.

“Dersim’in çilekeş köylüleri, yiğit gençliği, ezilen kadınları” başlığını taşıyan bildiri “Unutmayınız ki, yaşamınızdaki tüm kötülüklerin, çirkinliklerin nedeni komprador patron-ağa devletidir. Sömürüye dayalı adaletsiz, eşitsiz sistemdir. Sömürücü zorba devlet kaybedeceği zenginliklerden korktuğu için halka saldırıyor. Halkı bölmek, parçalamak, birlik ve beraberliği bozmak istiyor. Unutmayınız ki, halka saldıran, halkı katleden devletin de büyük korkuları vardır. En büyük korkusu gerilladır... Korktuğu için ajan ve muhbirlere ihtiyaç duyuyor... Unutmayınız ki sömürücü devletin gücü ne tanklarının ne de toplarının ve ne de asker polislerinin sayısında. Onların gücü siz Dersim halkının örgütsüz ve dağınık olmasından gelmektedir... Siz Dersim halkı birlik ve beraberlik içinde olduğun, bir araya gelip örgütlendiğiniz hiçbir güç sizi bölüp parçalayamaz. **En büyük güç sizsiniz! Yeter ki gücünüzün farkına varın, bunun bilincinde olun...** Muhbir ve ajanları teşhir edin, onları lanetleyip dışlayın! İcinizde yaşamalarına izin vermeyin. Ajan işbirlikçiler yataklarında rahat uyumasınlar. Partimizin hesap so-

rucu adaleti onların peşini asla bırakmayacaktır” şeklinde devam ediyor.

Dünümüz, tarihimiz, kültürümüz geleceğimizin mayasıdır...

İkinci bir bildiri de Dersim katliamının 70. yıldönümü vesilesiyle dağıtıldı. “Dersim tarihi, zulümün olduğu kadar, direnmenin de tarihidir. Bizler, zulüm ve katliamları unutmamız gibi, direnenleri de asla unutmayacağız” şeklinde başlayan bildiri şöyle devam ediyor; “1938 direnişinin üzerinden 70 yıl geçmesine karşın Dersim’de değişen, Dersimlinin yaşamında farklılaşan hiçbir şey yok. Sömürü bitmedi. Kara zulüm bitmedi. Sömürü ve kara zulme karşı gerillanın savaşı da bitmedi. Çünkü özgürlük ve demokrasinin, emeğin ve insanlığın düşmanları yok olmadı. Adları değişti ancak kendileri var olmaya devam ediyor. Çünkü sömürü devam ediyor. Sömürünün olduğu yerde zulüm de vardır...”

Devletin yozlaştırma amaçlı faaliyetlerine de dikkat çekilen açıklamada; “Bugün Dersimli emekçileri güçsüz ve zayıf, çaresiz ve çözümsüz kılan örgütsüz olmasıdır. Bundandır ki **Dersimli emekçiler, birlik ve beraberlik içinde olmalıdır. Bundandır ki direniş tarihine ve kültürüne sahip çıkmalıdır...** Dersim halkı kölelik zincirini kırmak için örgütlenip, kendi öz evlatları olan **PARTİZANLARLA** bütünleşmelidir” denildi.

“İzinsiz kesilen her ağaç gerillaya sıkılan kurşundur!”

“Dersim’in çilekeş köylüleri” başlıklı bildiri de köylüler bilinçsiz ağaç kesmeye karşı uyarılarak; “Geçim olanakları zayıf olan, siz yoksul Dersim köylüsünün kışık yakacak sorununu gidermek üzere ormandan kesim yapması en doğal haktır. Bu durum biz TKPML-TIKKO gerillaları tarafından elbette anlayışla karşılanmaktadır. Ancak unutmamak gerekir ki bilinçsiz, hesapsız, kâr hırsıyla kesilen ağaçlar gerillanın sığınak yeri olan ormanları zayıflatarak, gerillayı düşman hedefine açık duruma getirmektedir. Unutmamak gerekir ki gerilla savaşı senin kurtuluşun için sürmektedir. Gerillanın savaşı Dersim köylüsünün de savaşıdır. Ormana duyulan ihtiyaç sadece gerillanın değil, aynı zamanda Dersim köylüsünün de ihtiyacıdır. Bölgede kışık yakacak sorununun ormandan karşılamak zorunda kalan emekçi köylülerimiz bilmelidir ki, bu kesimler bizim denetimimizde, ihtiyacı karşılayacak düzeyde yapılacaktır. Yakacak sorununu gider-

menin dışında herhangi bir kâr amaçlı kesim yapılmayacaktır. Kesimin yapılacağı uygun yerler biz TKP/ML TIKKO gerillalarınca belirlenecektir. Dersim halkı, gerillanın bu tutumunu doğru anlamalıdır. Gerillanın yaşamsal olan bu sorununu Dersim köylüsü doğru görmelidir. Dersim köylüsünün bu konuda gerekli duyarlılığı ve sorumluluğu göstereceğine inanıyoruz...

Bu konuda belirlenen kuralların dışına çıkmaları uyararak, sorumluluğa davet etmek bizim görevimizdir. Bu konuda sorumlu davranmayanları gerilla birliğimize bildirmek de her Dersimli köylünün görevidir. Kesimler konusunda ifade ettiklerimize uymayanlar olduğunu bilmekteyiz, bilgileri bize gelmektedir. Bu durumun bizlerin müsaadesi dahilinde olduğu düşünülmektedir. Durum böyle değildir. Bu konularda herhangi bir sorun olduğunda, örgütümüz muhatap alınmalıdır. İzinsiz kesilen her ağaç, gerillaya sıkılan bir mermi kadar tehlikelidir...” denildi.

“Gençler gerilla saflarına...”

Gerillalar tarafından dağıtılan bir diğer bildiri de gençlikle ilgili. Bildiri “Gençliği kazanan geleceği kazanan olacaktır. Gençlik dinamik, atak ve yeni olanın izinde ilerler. Dersim gençliği de geçmişten bu yana yeni, doğru, güzel olanın peşinden gitmiştir. Dersim gençliği ezilenlerin haklı davasına nice katkılarda bulunmuş, nice bedeller ödemiştir. Vurulmuş, tutuklanmış, işkence ve eziyet görmüştür. Dersimli gençler yine de bu mücadelenin en önünde yer almış ve almaya da devam etmektedir. Bunu bilen devlet zorla yola koymadığı gençliği geleceksizlikle, eğitimsizlikle, yozlaşma ve yabancılaşmaya dize getirmeye çalışmaktadır. Çünkü yozlaşma; kendi kültüründen uzaklaşma, eğitimsizlik; düşünmemek ve yeni olanı görmemek, yabancılaşmaktır. Birbirine güvenmemek bir arada yaşayamamak geleceksizlik içinde yarınını bilememektir” deniliyor.

“Dersim gençliği de devlet için uyanan bir devdir. Bu dev uyanmaya görsün devletin korkulu rüyası olacaktır. Bu nedenle devlet gençlerimizi kaygılarla dolu umutsuz bir yaşama mahkum etmek istemektedir... İşsizlik kuskancında en fazla çaresizleşen yine Dersim gençliğidir. Operasyonlarda köylerdeki en yoğun baskıyı gençler görmektedir. Dayak, gözaltı, ajanlaştırma saldırısı Dersim gençliğini sindirmeyi ve kişisizleştirilmeyi hedeflemektedir. Tüm bu saldırılarla Dersim gençliği birbirine güvenemez hale getirilerek yabancılaştırılmaya çalışılmaktadır...”

Dersim’in yiğit oğulları kızları, çağrımız sizedir!

Faşizmin bileklerinize, bilincinize vurduğu bu zincirleri kırmamanın zamanı geldi. Faşizmin korku imparatorluğu daha ne kadar üzerinizde terör estirmeye devam edecektir? Bizleri birbirimize yabancılaştıran kendi kültürümüzden uzaklaştıran, yozlaştıran, işsiz, eğitimsiz, geleceksiz biçare bırakan bu sisteme boyun eğmek kaderimiz değil, örgütlenip, mücadele ederek, geleceğimizi kendi ellerimize alabiliriz. Partimiz **TKP/ML** halk ordumuz **TIKKO** Dersim topraklarında kurtuluş yolumuz olan halk savaşını sürdürme iddiasını büyütmektedir. Sizleri partimiz **TKP/ML** saflarında örgütlenmeye çağırıyoruz! Geleceği kazanma mücadelesine katılmaya çağırıyoruz!” şeklinde sona eriyor.

(H. Merkezi)

Dersim’de TIKKO ve HPG gerillalarından ortak eylem

Elimize e-posta yoluyla ulaşan TKP/ML TIKKO Dersim Bölge Komutanlığı imzalı bildiri de TIKKO ve PKK gerillalarının yaptıkları eylem hakkında bilgi veriliyor.

“Faşist TC devleti bahar aylarında Türkiye Kürdistanı’nda başlattığı yoğun operasyonlarla yurtsever, devrimci ve komünist güçlere yönelik saldırılarını artırmaktadır. Kış aylarında Zap’a yönelik operasyonlarından beklediği sonucu alamayan TC devleti operasyonlarını ülke içinde yoğunlaştırmıştır. Son olarak **8 Haziran** günü **Ovacık-Tornova** kırsalında **2 HPG** gerillası bir pusu saldırısında şehit düşmüştür” açıklaması ile başlayan bildiri, devletin gerillaya yönelik saldırılarında hareketli birliklerini kullandığını, pusu attığını ve halka gözdağı vererek gerillanın hareket alanını daraltmak istediğini belirtiyor.

Bildiri şu şekilde devam ediyor; “**14 Haziran** günü **Hozat’a** bağlı **Zankirek** köyü kırsalı başta olmak üzere çevre köylerde yoğun pusulamalar, gözetleme birlikleri ile mevzilenen düşman güçleri aynı zamanda **17 Haziran’da** şehit düşen **17’lerden Gülnaz Yıldız’ın** mezarının da bulunduğu bu köyde **TKP/ML TIKKO** ve **HPG** güçleri tarafından fark edilmişlerdir. Güçlerimize yönelik bu saldırı girişimi (operasyon hazırlığı) gerillalar tarafından **15 Haziran** günü saat **20.00** sıralarında mevzilere sızılarak **B-7** roketlerle bir mevzinin imha edilmesiyse

yanıtlanmıştır. Gerillalar kayıp vermeden olay yerinden çekilirken **4 TC** askerinin öldüğü **4** askerin de yaralandığı edindiğimiz bilgiler arasındadır. Eylemin ardından **TC** güçleri bulunduğumuzu düşündüğü alanları havan ve top atışları ile vurmuş, ancak sonuç alamadan geri çekilmiştir.”

Yaptıkları bu eylemi **8 Haziran’da** şehit düşen **2 HPG** gerillası ve **17’lere** adaklarını belirten gerillalar, “**bu eylem partimizin hesap soruculuğunun bir göstergesidir. Aynı zamanda yaratılması gereken devrimci dayanışmaya gerilla alanından bir yanittir**” dediler. “Halkımıza her türlü baskı ve sömürüyü reva gören faşist TC devletinden hesap sormaya devam edeceğiz” şeklinde devam eden açıklamada “**Kahrolsun faşist TC devleti!**” sloganı ile son buluyor.

(H. Merkezi)

Koruculaştırma bildirisine gözaltı

Dersim’de **27 Haziran 2008** Cuma günü akşam saat **18.00’de KESK, DISK, Türk-İş, Dersim Barosu, İHD, TMMOB, HKM, Partizan, Halk Cephesi, ESP, DTP, EMEP, TUDEF** ve **DHP’nin** ortak çıkardığı Dersim’de koruculaştırmayı teşhir eden bildirisini dağıtan kurum çalışanları **Evin Timtik** ve **Ufuk Kalanç** keyfi bir şekilde darp edilerek gözaltına alındı. Gözaltında buldukları süre boyunca polislin Timtik ve Kalanç’a “**elimizde olsa sizi öldürürüz**” denildiği ve sürekli olarak darp ve işkence yaptığı öğrenildi. Daha sonra hastaneye götürülen Timtik ve Kalanç buradan serbest bırakıldı.

Akşam saat **20.30’da** yaşanan gözaltıyı protesto eden bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklama sırasında **Evin Timtik** ve **Ufuk Kalanç**’in açıklama ve konuşmasından sonra çarşı merkezinde birçok kurumun katıldığı aynı içerikli bildirilerin dağıtımı ile sonlandırıldı.

(Dersim İK)

Yaralı gerillaya işkence

Hatay’ın **Hatsay** ilçesi kırsalında yaralı olarak yakalanan **HPG’li İlhami Çınar**’ın (Hebun) gözaltında işkence gördüğü ortaya çıktı. Çınar’ın annesi **Hulkiye Çınar**, oğlunun yakalandıktan sonra **4** gün boyunca karakolda işkence gördüğünü, bacağındaki yarının tedavi edilmediğini söyledi. Oğlunun yakalanmasından **4** gün sonra **Hatsay Jandarma Karakol Komutanı’nın** kendilerini telefonla arayarak, “**Gelin oğlunuza ikna edin, pişmanlık yasadından faydalanın, bize yardım etsin, biz de ona yardım ederiz**” dediğini belirten

Hatay’ın **Hatsay** ilçesi kırsalında yaralı olarak yakalanan **HPG’li İlhami Çınar** gözaltında işkence gördü.

anne Çınar, eşi ve küçük oğluyla **Hatsay’a** gittiklerini ve **İlhami Çınar**’ın kanlar içinde olduğunu gördüklerini söyledi. Anne Çınar, “Oğlumun bir kulağı duymuyordu. ‘Ne yaptınız oğluma?’ dedim komutana, bu yaralı halde önce bir tedavi etseydiniz cezası neyse çeker, o da bana ‘7 aydır yaralı dayanan adam, biraz daha dayanır. Ben yaptım hatı kafasına silah bile dayadım’ dedi. Ben Kürtçe konuştuğum için ifade mi almadılar” diye konuştu. Oğlunun **35** gündür hapishanede tedavi edilmeyi beklediğini söyleyen Anne Çınar, “Diyarbakır ve İskenderun İHD’ye başvurarak Adalet Bakanlığı’na dilekçe gönderdik ama bir faydası olmadı. Oğlumun bir an önce tedavi edilmesini istiyorum” dedi.

(H. Merkezi)

Orman yangınları sürüyor...

Devlet askeri anlamda operasyonlarına devam ederken, bu operasyonlar sırasında doğaya da zarar vermeye devam ediyor. Birçok bölgede yangınları kendi eliyle çıkardığı bilinen faşist ordu güçleri, aynı zamanda yangınları söndürmek isteyen köylüleri ve itfaiye ekiplerini de engellemekte ve zararın daha da büyümesine yol açmaktadır. Son günlerde Türkiye Kürdistanı’nın birçok bölgesinde devam eden yangınlarda da onlarca hektar ormanlık alan kül olmuştur ve olmaya da devam etmektedir.

27 Haziran günü **Mardin’in Nusaybin** ilçesi sınırları içerisinde bulunan **Bagok Dağı**ndaki ormanlık alanda başlayan yangında **100** hektarlık alan kül oldu. Rüzgârın etkisiyle hızla büyüyen alevlerin, **BOTAŞ** Petrol Üretim Tesisleri’nin sığıması üzerine **Nusaybin** ve **Midyat**’tan gelen itfaiye ekipleri, sadece bu alandaki

yangını söndürerek, olay yerinden ayrıldı. **Bagok Dağı**ndaki ormanlık alanına yapılan askeri operasyon sırasında yangının çıktığı belirtiliyor. Büyük bir alana yayılan yangını söndürmek için şu ana kadar devlet tarafından herhangi bir müdahale de bulunulmazken rüzgârın etkisiyle hızla yayılan yangında **100** hektarlık ormanlık alanın kül olduğu bildirildi. Süryanilere ait **Tiwaxe** köyü sakinlerinin yangını söndürme çabalarının korucu ve askerlerce engellendiği belirtilirken yangın yerine gelen **Midyat** Belediyesi İtfaiye Ekipleri’nin de yangını söndürmeden gittiğini belirten köylüler, rüzgârın etkisiyle yangının hızla yayıldığını söylediler.

Büyük bir alana yayılan yangını söndürmek için şu ana kadar devlet tarafından herhangi bir müdahale bulunulmazken **100** hektarlık ormanlık alanın kül olduğu bildirildi.

Sincan Cumhuriyeti'nde saldırılar bitmek bilmiyor!

Sincan F Tipi Kadın Hapishanesi'nden mektupla yaşadıklarını özetleyen Tutsak Partizanlar, yaklaşık 1 yıldır iletişim yasakları olduğunu, şimdi de görüş yasaklarının başladığını altını çizdiler. Yaşadıkları sorunların birbirinden kopuk gösterilmeye çalışıldığını ancak, **tecrit-tredman politikasının birer sonucu olduğunu** belirten tutsaklar, ilk olarak tedavi sorunlarından bahsediyorlar. Bunun da ilk adımı olarak sağlıklı beslenme ve hijyen ortamının olmadığını altını çiziyorlar. Tutsaklar bu konudaki sıkıntılarını şu şekilde özetliyorlar;

"Hapishanenin sabit bir doktoru bulunmuyor. Geçici ve haftanın iki günü geliyor. Bunlar da pratisyen hekimler. Bir rahatsızlık durumunda teşhis ve tanının konulabilmesi için bazı tahliller gerekiyor. Ancak hapishane revirinde bunu yapabilmenin zemini olmadığı gibi, çoğu zaman hastaneye sevk yapılmıyor. Birçok rahatsızlığımıza ya yanlış tanı koyulmakta ya da 'psikolojik' denilip geçiştirilmektedir... Sizlerin de hatırlayacağı gibi, geçen yıl **Nevin Yalaycı** adlı arkadaşımız 'psikolojik' denilerek saatlerce oyalanmış, ölümden dönmüştü. Daha bu olay tazeliğini korurken, geçtiğimiz günlerde benzer

bir durumu **Resmiye Vatansever** yaşadı. Yoldaş, beli tutulduğu için zorunlu ihtiyaçlarını bile karşılayamayacak duruma gelmişti. Hepatit B rahatsızlığı da olduğu için oldukça bitkin durumdaydı. Ancak revirdeki doktor muayene dahi etmeden '**psikolojik, üzülmeye geçer**' diyerek çekip gitti."

Hastaneye zorlukla da olsa sevk yaptırabildiklerinde de çeşitli sıkıntılarla karşılaştıklarını ifade eden tutsaklar, askerin kelepçeleri açmadığını, "güvenlik" gerekçesi ile dışarı çıkmadığını söylüyorlar. Jinekolojik muayene dahi askerlerin dışarı çıkmadığını belirten tutsaklar, doktorların da buna uyum sağladığını ekliyorlar. Örneğin hapishane sınırları içinde bulunan diş ünitesinde dahi güvenlik gerekçesi ile tutsakların kelepçeleri açılmamakta ve asker dışarı çıkmamaktadır.

Daha somut olması açısından birkaç örnek verirsek;

-14.01.2008 tarihinde Zeliha Bulut, Sincan Devlet Hastanesi Dahiliye bölümüne götürüldü, ancak asker çıkmadığı için tedavi olmadı.

- 11.02.2008 tarihinde **Resmiye Vatansever, Fadime Özkan ve Dilek Kurt** asker çıkmadığı için tedavi olmadı.

- 03.03.2008 tarihinde **Resmiye Vatansever ve Sema Gül** asker çıkmadığı için muayene olmadı.

- 18.03.2008 tarihinde **Münever Şeker** kelepçeleri açılmadığı için tedavi olmadı.

Amaç tecriti ağırlaştırmak!

Yasal olarak aile dışında üç kişilik görüşme hakkı olan tutsaklar, devletin

bu hakkı kullandırmamak için de elinden geleni yaptığını dikkat çekiyorlar. Açıklanan genelge ile hapishaneye gelen bir tutsak 10 gün içinde bu konuda başvurmasını yapmak zorunda. Bildirmediği takdirde bu hakkını kaybediyor. Ancak objektif olarak bir tutsağın bu koşullar altında 10 gün içinde bu haberleşmeyi sağlaması mümkün değil

zaten. Yine arkadaş görüşlerinin ayda bir yapılması da bir hak gaspıdır. Çünkü diğer hapishanelerde bu görüş her hafta yapılmaktadır.

Yine ilgili yasalara göre disiplin cezası olan tutsaklara açık görüş yaptırılmamaktadır. Burada ise zaten her tutsağın disiplin cezası olduğu için açık görüş zaten yapılmıyor.

Ziyaretlerde bir diğer sorun da ai-

melerine yönelik onursuz aramanın dayatılmasıdır. Göz taraması ile fişleme, kadın ziyaretçilerin iç çamaşırı aramasına tabi tutulması, erkek ziyaretçilerin pantolon fermuarları öttüğü için etek giydirmeye, pedlerin aranması vb. örnekler yaşanmaktadır.

Tecritin bir diğer ayağını da devrimci yayınların tutsaklara verilme-

mesi oluşturuyor. Üç kitap uygulaması 2005 Haziran'ında yayınlanan bir genelge ile bitirilmiş olsa da bu hapishanede 5 kitap uygulaması şeklinde halen uygulanıyor.

"Son olarak son aylara kadar adımıza gelen fotokopi, bilgisayar, internet çıktısı şeklindeki yazılar sorunun çıkarılmadan veriliyordu. Çünkü bunlar da 'kaynağı belli değil' denilerek verilmiyor. İçeriği dahi incelenmeden engelleniyor" diyen tutsaklar **Resmiye Vatansever** adına gelen eski **Yeni Demokrasi ve Partizan** dergilerinden alınan fotokopi şeklindeki yazıların kendisine verildiğini de eklediler.

Tecriti ağırlaştıran bir diğer yönü de keyfi uygulamalar ve disiplin cezaları olarak belirten tutsaklar şöyle diyorlar; "Bu hapishanede hiçkayeden gerekçelerle devrimci tutsaklara verilen disiplin cezaları bitmiyor hiçbir zaman. Örneğin **Deniz Tepeli** adlı tutsağın 1,5 yıldır kaldığı hapishanede kesintisiz uygulanan disiplin cezaları halen bitmedi. Diğer bir örnek de **Sema Gül**'dür. Gül hapishaneye getirileli 5,5 ay oldu. 2 ay ortak kullanım alanlarından men, 2 ay da görüşten men cezası almıştır.

Buldukları kadın hapishanesinin mimari yapısının diğer hapishanelerden farklı olduğunu da belirten tutsaklar "bizim buradaki üçlü hücrelerden farkı 3 adet teklili hücreden oluşması ve ortak bir mutfak ve havalandırma odasıdır. Yani üç kişiyi bile kendi içinde bölüp parçalamak hedeflenmiştir" diyorlar.

Yaşanan keyfi uygulamalardan bir tanesi de mahkeme ve hastane gidiş gelişlerinde askerin çeşitli dayatmalarıdır. Askerler dönem dönem tutsaklara saldırmakta, darp etmekte, nezaret-hanede özel olarak islatılmış alanlarda yalın ayak tutmaktadır. Yine 10+10 sohbet hakkı bu hapishanede de uygulanmamaktadır. Tutsaklar son olarak "yukarıda saydığımız sorunlarımız bizden değil, idare tarafından çözümsüzlük dayatılmaktadır. Birinci müdürle görüşme talebimiz kabul edilmemektedir. Aynı şekilde defalarca hapishane savcısıyla görüşme talebimiz olmasına rağmen görüşmemekteyiz. Bu sorunlara dair defalarca kez savcılığa, adalet bakanlığına, meclis insan hakları komisyonuna suç duyuruları yazdık, şu ana kadar hiçbirine olumlu yanıt alamadık" dediler. (H. Merkezi)

Yasak yok denilen hapishanelerde yasak ve ceza listesi uzuyor

Hapishanelerde yayın yasağı bulunmadığını ileri süren "Adalet" Bakanı **Mehmet Ali Şahin**, DTP Diyarbakır Milletvekili **Akın Birdal**'ın soru önergesine verdiği cevapta hapishanelere alınmayan gazete, kitap ve dergilerin uzun bir listesini açıklayarak kendi kendini yalanladı. Bakan Şahin, sadece **Tekirdağ F Tipi Hapishanesi**'nde bir yıl içinde 95 tutsağa haberleşme ve iletişim araçlarından men cezası, 90 kişiye de ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası verildiğini belirtti. Adalet Bakanlığı, 5275 sayılı kanuna göre verilen disiplin cezaları gereğince, hükümlülerin her türlü haberleşme haklarından yok-

sun bırakıldıklarını, verilen cezalara karşı, hükümlü ve tutukluların infaz hakimliğine itiraz haklarının bulunduğunu bildirdi. Oysa daha önce yine Adalet Bakanı Şahin tarafından bir soru önergesine verilen cevapta, tutsakların şimdiye kadar infaz hakimliğine yaptığı itiraz başvurularında sadece yüzde 1'inin tutsaklar lehine sonuçlandığını açıklamıştı. Bakan Şahin, verdiği cevapta, Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde 2007-2008 yılları arasında 95 kişinin haberleşme ve iletişim araçlarından men cezasına çarptırıldığını, 90 kişinin ise ziyaretçi kabulünden yoksun bırakıldığını bildirdi. Bakan Şahin, Sincan Kadın Kapalı Hapishane-

si'nde, siyasi kadınlara yönelik aramaların insanlık dışı muamele yapıldığı iddialarını reddetti.

Şahin, daha önce DTP Diyarbakır Milletvekili Selahattin Demirtaş'ın soru önergesine verdiği cevapta, "**Cezaevlerinde yasaklı yayın listesi bulunmuyor**" sözlerinin aksine bu kez, yasaklanan yayın listesini de açıkladı. Hapishanelere alınacak olan gazete, dergi ve kitaplarda 5275 sayılı kanun 62. maddesinin esas alındığını, buna göre gelen yayınların, "kurumun güvenliğini tehlikeye atan, müstehcen haber, yazı, fotoğraf ve yorumlara yer veren ve mahkemeler tarafından toplatma kararı bu-

lunan" yayınların hapishaneye alınmadığını kabul etti. Bakan Şahin tarafından açıklanan rapora göre Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ne alınmayan yayınların listesi şöyle;

Dergiler: Halk Gerçeği, Özgür Halk, Yaşamda Genç Bakış, Yeni Özgür Halk, Çağdaş Özgür Halk, Genç Bakış, Kızıl Bayrak, Partizan, Ekim Gençliği, TUYAP Bülteni, Mücadele Birliği, Hêvîya Jinê, Tutuklu Aileleri Bülteni, Ülkemizde Gençlik Gelecektir, Yürüyüş, Dersim;

Gazeteler: Toplumsal Demokrasi, Gündem, Evrensel, Azadiya Welat, Nu Azadi, Haftaya Bakış, Yaşam-

da Demokrasi, Yedinci Gün, İşçi Köylü, Atılım, Devrimci Demokrasi;

Kitaplar: Canım Fedâ, Kürdistan'da Demokratik Siyasetin Rolü Üzerine, İlimizden Bir Parça Ülke (Gerilla Anıları-II), Patika (Gerilla Anıları VI), Amar İşaretleri, Milliyetçilik Çıkmazı, İçten Öyküler, Kasırga Taburu, Zindan Savaşlarının Kısa Tarihi, Sessizliğe Karşı, Altı Kadın, Dörtlerin Gecesi, Sımsıcaktı Elleri, Roma Yürüyüşü, Zulümden Ötesini Yaşamak, Devrimci Eğitim ve Çalışma Üzerine olarak açıklandı.

(H. Merkezi)

Polisler 12 yaşındaki çocuğun yüzüne sıcak su döktü

Devlet bir yandan yaşanan işkence olaylarının "münferit" olduğunu iddia ederek açıklamalar yapsa da diğer yandan yaşanan gerçekler bu açıklamaları yalanlamaya yetmektedir. Türkiye Kürdistanı'nda kameralar karşısında kol kıran devlet güçleri son olarak da Van'da 12 yaşındaki bir çocuğun yüzüne sıcak su fırlattı.

"**Özgür ve demokratik bir Türkiye için emekçiler Van'a yürüyor**" mitinginde

çay sattığı sırada polisler tarafından eşyaları arasında bomba olduğu iddiasıyla alıkonulan C. Işık'ın eşyalarının içerisinde bir şey çıkmayınca polis çocuğun yüzüne termostaki sıcak suyu döktü. Çay satmak için miting alanında olduğunu dile getiren C. Işık "miting alanında bir ailenin eşyaları çok olduğu için ben onlara yardım ettim. Eşyaları mitingde kurulan arama noktasına kadar getirdim. Bu sırada polisler bana çay sattığım termosun

inde bomba olduğunu söyledi. Bunun üzerine bir polis benim termosumu açmamı istedi. Ben açmaya çalıştım, ama açamadım. Daha sonra kendileri açmaya çalıştılar. Biraz zorlayınca sıcak su eline döküldü. Sıcak su polisin elinin üzerine dökülünce sinirlendi ve birden termostaki sıcak suyu yüzüme döktü" dedi. Olaydan sonra hastaneye kaldırılan C. Işık'ın yüzünde 2. derece yanık tespit edildi. (H. Merkezi)

Hapishanelerde Kürtçe yasağı sürüyor

Adana'nın **Karataş Kadın Kapalı Hapishanesi**'nde kadın tutsaklar, Kürtçe konuşma yasağı, Azadiya Welat Gazetesi'nin verilmemesi gibi birçok hak ihlaline maruz kaldıklarını belirttiler.

Hapishanede bulunan tutsaklar, aileleri aracılığıyla yaptıkları açıklamada, telefonda Kürtçe konuştuklarında "**tercüman yok**" denilerek konuşmalarının kesildiğini bildiriyor ve Kürtçe günlük gazetesinin de "**semtte satılmıyor**" denilerek kendilerine ulaştırılmadığını belirttiler. Hapishane kantininde gıda ve temel ihtiyaçların çok yüksek fiyatlara satıldığını ifade eden tutsaklar, hücreler arası görüşün de yasaklandığını bildirdiler. (H. Merkezi)

19 Aralık 2000 tarihinde hapishanelere "**Hayata Dönüş**" adı verilen operasyon gerçekleştirilmiş ve 28 devrimci tutsak yaşamını yitirmişti. Operasyon sırasında kullanılan ağır silahlar, gaz bombaları ve jandarma ile operasyon için özel olarak oluşturulan timlerin uygulamaları hakkında birçok dava açılmıştı. Tutsaklara işkence, kötü muamele yaptıkları gerekçesiyle kamu görevlileri hakkında açılan davalar bir türlü sonuçlanmaz, suçlular cezasız kalmıştı.

Operasyonda öldürülen tutsaklar hakkında "**kamu malına zarar vermek**" iddiası ile açılan davaların sonucunda ceza verilirken katiller aklandı. Operasyonu gerçekleştiren ve birçok devrimci tutsağın ölümüne neden olan "kamu görevlileri" hakkında herhangi bir işlem yapılmaz iken operasyonda yaralananlar ve öldürülenler adalatten nasibini aldı.

Adalet mi dediniz!

Son olarak Bayrampaşa Hapishanesi'nde görev yapan jandarmalar hakkında açılan dava zamanışımına uğradığı gerekçesiyle düşürüldü. Tutsakların Bayrampaşa Hapishanesi'nden F tipi hapishanelere sevk sırasında işkence eden jandarma ve gardiyanlar hakkında açılan dava adaletin gerektiğinden ne kadar hızlı vuku bulunduğunu da gösterdi. Eyüp 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nde 23 Haziran günü görülen duruşma ile dava zamanışımına uğrayarak düştü. Öte yandan Malatya Hapishanesi'nde yaşanan operasyon sırasında "etkin direnme" ve "kamu malına zarar" verdiklerini iddiası ile yargılanan tutsaklara alenilece ceza verildi.

Duruşma tarihi ve kararın avukatlara bile tebliğ edilmediği davada ceza

verilen tutsakların beşi operasyondan sonra devam eden Ölüm Orucu sırasında yaşamını yitirmişti. Malatya 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen ve 18 Haziran'da zamanışımına uğrayacak olana dava avukatlar bile bilgilendirilmeden 6 Mart'ta görüldü. Davanın sonucunda 54 kişi hakkında "etkin direnme" suçlamasıyla 1 yıl, "kamu malına zarar" iddiasıyla iki yıl hapis ve 141 YTL para cezası verildi. Katillerin "yargılandığı" davanın zaman aşımına uğraması içlerinde **Partizan**'in da bu-

lunduğu devrimci kurumlar tarafından ÇHD'de yapılan bir basın toplantısı ile protesto edildi.

Yaşanan bu örnek adaletteki çifte standartı gözler önüne seriyor. Anayasal bir hukuk devleti tanımamasının gerçeklere uygun düşmediğini yansıtan bu örnek ülkemizi de demokrasinin nasıl algılandığını da gösteriyor. Adalet devletin çıkarlarını koruyanlar, devlet için kurşun sıkanlar için varlığını sürdürüyor. Demokratik hak ve özgürlüklerini isteyen sömürü ve zulme karşı direnenler için ise adalet kendi yasalarını çiğnemek şeklinde kendini gösteriyor. (H. Merkezi)

ESP ve SGD'lilere gözaltı ve tutuklama

23 Haziran günü sabah saatlerinde Ankara "Terörle Mücadele" Şubesi (TMS) ESP ve SGD'lilerin evlerine baskın yapılarak 9 kişiyi yaka paça gözaltına aldı. ESP ve SGD'lilerin gözaltına alınma gerekçesi katıldıkları 1 Mayıs kutlamalarında devrim şehitlerinin resimlerinin olduğu bir pan-

kartın açılması. TMS ekipleri, baskınlar esnasında evleri talan etti. Polisler ESP'li **Mehmet Kırğın**'ı gözaltına alırken annesinin kafasına silah dayadığı da öğrenildi. ESP, baskınlara ilişkin yazılı bir açıklama yaparak gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını istedi. (H. Merkezi)

Sincan F Tipi işkence merkezi

IHD Ankara Şubesi'nin hazırladığı "**İç Anadolu Cezaevleri Raporu**" hapishanelerde yaşanan hak ihallerini gözler önüne seriyor. Raporla, tutsakların telefonlarda Kürtçe konuşmalarına izin verilmemesi, birçok yayının içeri alınmadığı, Kürtçe mektuplar için de tercüman parası talep edildiği belirtildi. Yine toplatma kararı olmasına rağmen, devrimci yayınların tutuklara verilmemesi, hücrelere ani baskılar yapıldığı, aramalarda keyfi uygulamalarla karşılaştığı, hastane sevkleri ve mahkeme gidiş gelişlerinde tutsakların saldırılara maruz kaldığı, işe bedelinin tutsaklardan alınması istendiği vb. gelişmelere yer verildi. (H. Merkezi)

Önce "sürgün" sonra işkence

Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde bulunan PKK'li tutsaklar 6 Haziran günü Bolu Hapishanesi'ne "sürgün" edildi. Tutsaklar götürüldükleri Bolu F Tipi Hapishanesi'nde defalarca üst aramasından geçirilirken zorla soyularak işkenceye maruz kaldılar.

Hasta tutsak tedavi edilmiyor

PKK üyesi olduğu gerekçesiyle 13 yıl önce müebbet hapis cezasına çarptırılan ve 3 yıldır **Siirt E Tipi Kapalı Hapishanesi**'nde bulunan İnyet Mete, hapishane koşullarından kaynaklı 14 ayı hastalığa yakalandığı, tedavi için raporu olmasına rağmen 3 aydır tedavi edilmediğinden kaynaklı, IHD Siirt Şubesi'ne başvurdu. 3 ay önce Siirt Devlet Hastanesi'nde tedavi olan fakat raporunda daha ciddi hastalıkların bulunmasından kaynaklı tam teşekküllü bir hastaneye gitmek için hapishane idaresine sevk yazdığını fakat kabul edilmediğini IHD'ye mektupla bildirdi. (H. Merkezi)

Gelecek de karartıldı

Son süreçte devrimci ve demokrat gazetelerin yasaklanması, yayınlarının durdurulmasıyla gündeme gelen saldırılara şimdi de Gelecek gazetesi eklendi. İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi gazete için ayarlanan cezası verdi. Mahkeme, yayın hayatına 34 gün önce başlayan gazetesinin 30 Haziran tarihli sayısında yer alan haber başlıkları ve içeriğinden PKK/Kongra-Gel'in propagandasının yapıldığı öne sürerek gazetesinin kapatılmasına karar verdi. (H. Merkezi)

AKP hükümetinin ikinci dönemi, kendi aralarında yaşadıkları şiddetli tartışmalara rağmen halkımıza-emeçilere yönelik saldırıların yoğunlaştığı bir dönem oldu. Zaten biçimsel olan demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırılar katmerleşti. Varolan ve gittikçe derinleşen ekonomik krize paralel; sömürüyü derinleştirilecek yasalar çıkarıldı-çıkarılmaya devam ediyor.

Şimdi de sendikal hakları, toplu iş sözleşmesi ile grev hakkını yok eden yeni bir yasanın hazırlıkları Meclis alt komisyonlarında sürdürülüyor. SSGSS yasasına karşı, tabandan gelen baskı dolayısıyla sendikalar hareketlenmek zorunda kalsalar da, İstihdam Paketi'ne karşı tek bir eylem dahi yapılmamıştı. 2821 sayılı Sendikalar Yasası ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası'na karşı da sendika başkanlarının yaptığı bir-iki basın açıklaması ve gazetelere verilen bir-iki mülakat dışında bir şey yapılmamıştı! Oysa ki bu yasa işçilerin örgütlenme haklarını yok eden, üretimden gelen güçlerini kullanmalarını engelleyen 1980 yasanın bile daha geri maddeleri içermektedir. **Bu yasa, adından da açıkça anlaşılacağı gibi direkt olarak sendikal örgütlemeye karşı bir yasadır.** Böyle kapsamlı bir saldırı yasasına karşı sendika başkanlarının yaptıkları birkaç basın açıklamasında vurguladıkları yanlar sadece İLO'nun yasalarına uyulması, işkollarındaki baraj vs. oldu. Açıklamalarda bu yasanın bağımsız-devrimci sendikaların kurulmasını imkansızlaştıran, sendika ağalığını pekiştiren, bürokrat-reformist sendika yönetimlerini güçlendiren yanlardan bahsedilmiyor. Elbette ki bizim açımızdan sorun birkaç maddenin değiştirilmesi değildir. Tıpkı, SSGSS ve İstihdam Paketi'nde olduğu gibi **yasanın tümünden geri çekilmesini, örgütlenme özgürlüğünün, toplu sözleşme ve grev hakkının önündeki tüm engellerin kayıtsız-şartsız kaldırılmasını** istiyoruz. Bununla birlikte yasanın teşhiri açısından maddelerini incelemek de bizim görevimizdir.

Devlet vesayetinde, reformist-bürokratik sendikacılık güçlendirilmek isteniyor!

Madalyonun diğer yüzünü gözlerden saklamak, dile getirmek burjuva siyasetinin, medyasının temel özelliğidir. Bu yanı sıra 2821 ve 2822 sayılı yasalarda yapılması düşünülen, % 10'luk iş kolu barajının kaldırılmasını, sendikaların yurtdışında temsilcilik açabilmelerini, 28 olan iş kolu sayısını 18'e düşürmelerini, sendikaların TV sahibi olabilmelerini ön plana çıkarmaları doğaldır. Fakat gerçek hiç de, yansıtıldığı gibi değildir.

Türkiye'de çalışanların sadece % 5'i sendikalıdır. Sendikaların reformist-sarı niteliğine rağmen; sendikal örgütlenmenin önünde birçok yasak mevcuttur. Türk-İş'in açıklamalarına göre son 5 yılda 35 bini aşkın işçi sendikaya üye olmalarından dolayı işten çıkarılmıştır. **(13.06.08-Cumhuriyet)**

Telra, Ünilever, Desa, Venüs giyim, Tersaneler, Yörsan... Sadece bu birkaç ay içinde başlayan ve sendikal hak talebiyle başlatılan grevlerdir. Esnek çalışmanın, taşeronlaştırmanın, kölece iş koşullarının hakim kılınmaya çalışıldığı ülkemizde; işçilerin reformist sendikalar öncülüğünde dahi olsa, **örgütlenmelerinden korkulmaktadır.** Çünkü ucuz iş gücü Türkiye kompradorlarının en büyük kozudur. Bu nedenle sınıf çizgisine sahip olan ve son olarak SSGSS'ye karşı eylemlerde ve 1 Mayıs'ta görüldüğü gibi bürokratik-reformist sendika merkezlerinden ayrı tavrı alan şubeler hedef olmuştur.

Taslağa sendikaların toplu iş sözleşmesi yapabilmelerinde aranan % 10'luk baraj kaldırılmıştır. Ama bunun yerine **Ekonomik ve Sosyal Konsey'de (ESK)** temsil edilen

ve 80 bin üyesi bulunan bir konfederasyona üye olma koşulu getiriliyor. Ayrıca iş yeri düzeyinde geçerli olan % 50+1 barajında bir değişiklik yapılmamıştır. ESK; "yönetişim" adı altında işçi sınıfına karşı devletle uzlaşmanın platformudur. Mevcut sendikalar içerisinde örgütlenmenin işten atılma ve gözaltılarla karşılandığı ülkemizde bu yasayla birlikte ESK'nın denetimi dışında sendika kurulabilmesi, kurulsu bile toplu sözleşme-grev hakkına sahip olabilmesi imkan-

önünde engel kalmıyor. Devlet mahkeme kararları ile sendika kapatırıp, teşhir olmak yerine, bu işi direkt olarak sendika yönetimine yaptırmış olacak. Yani bu yasa ile sendikalar devlete bağlı bir kamu kuruluşu derekesine getirilmek istenmektedir.

Grev yasaları, hapis ve para cezası da eklenerek devam ediyor!

Burjuva basının ön plana çıkardığı bir diğer "yenilik", grev yasağının

ahhüt edilen hizmetlerin grev ve lokavt uygulaması sırasında verilmesine devam edilecek" deniliyor. Bankalardaki işlemlerin çoğu sözleşmelerle yürütüldüğü için, burada grevlerin yapılamayacağı açıktır. Özel okullarda grev yasağının kaldırılmasını (!) "eğitim ve öğretim kurumlarında grev yasağı kaldırılıyor" şeklinde lanse edilmesini bir kenara koysak bile; özel okullarda hemen hemen hiç sendikal öğretmen olmaması burada da grevi imkansızlaştırıyor.

(14.06.08-A. Çelik-Radikal)

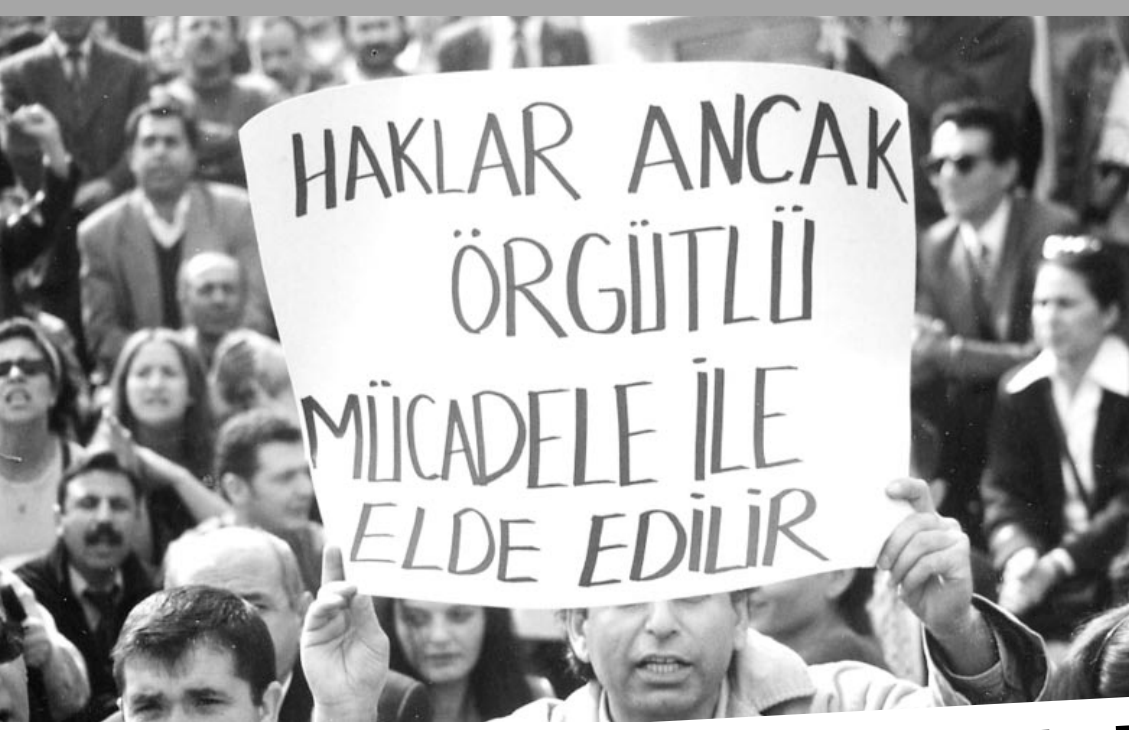
8 Şubat 2008'de Resmi Gazete'de 2822 sayılı Grev ve Lokavt Yasası'nda değişiklik ile ilgili bir yasa yayımlandı. Bu yasanın Meclis'ten geçişi de Resmi Gazete'de yayınlaması da sessiz-sedassız oldu. Bu değişikliğin şimdi yapılan geniş kapsamlı değişiklik beklenmeden alelacele yapılması özellikle SSGSS, İstihdam Paketi'nin geçmesinden önce yapılması amacın ne olduğunu zaten açık göstermektedir. Bu değişikliğe göre; "kanunda belirtilen şartlar gerçekleşmeden grev veya lokavt kararı veriler, bunu teşvik edenler, zorlayanlar veya

propagasını yapanlar üç aya kadar hapis cezası ile cezalandırılacak. Yine aynı yasaya göre hükümetin bir kararını protesto amacıyla yasadışı grev propagandasını yapanlar bir yıla kadar hapis cezası alabilecek." **(05.06.08-Cumhuriyet- Atilla Özveçer)**

Yeni devlet kendi denetimi ve kontrolü dışındaki olası tüm gelişmelere karşı yeni cezalar öngörüyor.

"Bu iş yerinde grev vardır"

Sendikal hak ve özgürlükleri yok eden yasa tasarısı

Meclis komisyonlarında!

sız hale getirilmek istenmektedir.

Fakat bu engellemeler de yetmiyor olacak ki, sendika genel kurulları şube açmak veya sendika şubesinin faaliyet sahasındaki iş yerinde üye sayısının 250'nin altına düşmesi halinde şubenin kapatılması için sendika yönetim kuruluna yetki verebilecek. **(06.06.08-Evrensel)**

Yeni sendika yönetim kurulu ile herhangi bir anlaşmazlığa düşüldüğünde şubelerin kapatılmasının

bankacılık, şehir içi taşımacılık, petrokimya ve özel okullarda kaldırılmasıdır. En başta şunu vurgulamak gerekir ki, "milli güvenlik ve genel sağlık" gerekçeleri ve grevlerin yasaklanmasının konusunda bir değişiklik yapılmamıştır. Halen geçerli olan yasada da lastik, cam ve madencilik yasak kapsamında olmamasına rağmen; buradaki grevler farklı zamanlarda "milli güvenlik" gerekçesiyle "ertelenmiştir". Bunun dışında mesela bankacılık sektöründe "sözleşmeler gereği ta-

'68 Hareketi ve Büyük Proleter Kültür Devrimi

Ülkemizde ve dünyada tarihi olaylar, olgular tartışılırken bazı gerçeklerin gizlenmesi, adının anılmaması çokça rastlanan bir tarzdır. Herkes bilir ki, Türkiye'de '70'li yıllar devrimci hareketi tartışılırken Kaypaklıya onca farklı ve belirleyici düzeyde ileri olan düşüncelerine, eleştirilerine ve duruşuna rağmen, günde me getirilmekten kaçınılır. Aynı düzlemdeki gizlenmeyi Maoizm için de yaşamaktayız. Hele 40. yılı dolayısıyla daha yoğun ve ayrıntılı tartışılmasına rağmen '68 Hareketini önemli derecede etkileyen **Büyük Proleter Kültür Devrimi'**nden söz edilmemesi bu tarzın çok uç biçimlerinden biridir.

'68 Hareketi Türkiye'de Deniz Gezmişler nezdinde tartışılırken de aynı özelliği gözlemledik. Kimi küçük burjuva sözümona özgürlükçüler ülkemizdeki '68 Hareketini yargılayıp mahkum ederken, aynı zamanda bu hareketin genel '68 Hareketinden farklı olduğunu, hatta zıt kutuplarda bulunduğunu iddia ettiler. Bu tartışma bir yönüyle olumlu olmuştur. '68 Hareketinin bir bütün olarak görülmemesi gerektiğini göstermiştir ve aynı zamanda onun Avrupa'dan ibaret olmadığını! Ne var ki bu olumluluk onun özü olan karşı-devrimci propagandayı ortadan kaldırmaz. Kuşkusuz bu propagandanın yapıldığı koşulları vardır, günümüz devrim hareketleri bu saldırılara hazırdır, bu saldırılar onu şaşırtmamaktadır! Bu propagandanın Deniz, Mahir, Hüseyinler şahsında, onların halk uğruna ortaya konmuş yaşamları karşısında hiç başarı şansının olamayacağını biliyor olmak öfkemizi hafifletmektedir(!) Bunu, bu devrimci önderlerin küçük burjuva devrim anlayışlarına, Kemalist özelliklerine ve cuntacı (ancak tartışmalarda ortaya konduğu gibi değil) eğilimlerine rağmen ifade ediyoruz.

Tartışmanın niteliği ve üzerinde duracağımız konu çok farklı olduğundan esasen bu meseleye girmeyeceğiz. Bizce daha da önemli olan '68 Hareketinin Avrupa merkezli tartışılması ve onu da etkileyen büyük devrimci atımlardan söz edilmemesidir.

Yukarıda değindiğimiz tartışma içinde bir

doğruya dikkat çekildiğini vurgulamıştık. Gerçekten de ülkemizdeki '68 Hareketi Avrupa'daki hareketle tam olarak örtüşmemektedir. Ne var ki Avrupa'daki hareketin kendisi de tek merkezli ve bütünü aynı çizgide değildir. Adının '68 Hareketi olması onun '68'den ibaret olduğunu göstermediği gibi, çok sınırlı hareketin içindeki radikal devrimci yanların, eğilimlerin silahlı mücadele anlayışını savunmaya dek varan burjuva iktidarlara amansız başkaldırının görmezden gelinmesi, onu salt bireysel özgürlük hareketi olarak anmamıza neden olmamalıdır. '68 Hareketi olarak farklı birçok akım barındıran, ama genel olarak sistem, dağınık, kendiliğinden, bütün olarak iktidar olmayı hedeflemeyen bir harekettir. Diyebiliriz ki; II. Paylaşım Savaşı'ndan sonraki pasifizme bir tepki ve burjuva iktidarların "demokratik diktatoryası"na başkaldırısıdır. Bu hareketin olgunlaşması **Vietnam Kurtuluş Güçlerinin** bağımsızlık uğruna zafere yürüyüşü ile başlamış, işçi sınıfının devasa grevleriyle doruğa ulaşmıştır. II. Paylaşım Savaşı sonrasındaki sükkunet sınıf savaşının keskinleşmesi ile son bulmuştur.

Burjuva iktidarlar yükselen politik ve kitlesel eylemlere, bu eylemlerin önderlerine saldırdıkça hareket genişlemiş ve yaygınlaşmıştır. Alman öğrenci hareketinin liderlerinden **Rudi Dutschke** saldırıya uğradığında bu, hareketin genişlemesinde bir dönemeç olarak yorumlandı. Ocak ayında **Karl Liebknecht** ve **Rosa Lüksemburg** büyük bir katliamla kızıl bayraklarla anıldı. Önce ABD'de **Martin Luther King**'in suikast sonucunda öldürülmesi bu hareketlerin birbirine görülmez iplerle bağlanmasını sağlıyordu. Zira, Federal Almanya ABD güdümündeydi.

Çekoslovakya'da kitleler bürokrat burjuva iktidar aleyhine "**Kahrolsun Kızıl Burjuvalar**" sloganı attığında hareketin çehresi büsbütün değişiyordu. Kimileri buradan yola çıkarak "**tüm iktidarlar hedef alındı**", "**her türden diktatörlük reddedildi**" diyebiliyor. Kuşkusuz yok ki böyle düşünenler de bulun-

muştur. Ancak bu düşünceyi bütüne mal etmek gaffettir. Çünkü, genel olarak hareket, burjuva iktidarları hedef aldı. "**Kızıl burjuvalar**" tanımı bu açıdan çok anlamlıdır. Ki aynı zamanda biliyoruz ki, Maoculuk, bürokrat burjuva iktidarların maskesini düşürecek yeni büyük hamleler gerçekleştirmişti ondan önce.

1966'da Çin'de BPKD gerçekleştiğinde insanlık yeni bir olguyla karşı karşıyaydı artık. Sosyalizmde kaybedilen iktidarın devrimle yeniden kazanılması! Devlet aracılığıyla burjuvazinin Komünist Parti içinde kendini konumlandırarak güçlenmesine Sovyetler Birliği'nde SBKP içinde tanık olan komünistler buna karşı mücadelede yeni bir devrim perspektifi ortaya koydular. Bu kez komünist parti içindeki burjuva karargahla-

ra karşı kitleler ayaklandırdı. BPKD'nin yankıları çok büyüktü.

'68 Hareketinin devrimci yanlarını, devrimci şiddete yakın özelliklerini, burjuva iktidarlara yönelmiş öfkelerini esas almayan, onun sınıf savaşımından bağımsız "özgürlükçü" anlayışından bahsederek ülkemizdeki "otoriter", "bağımsızlıkçı" ve hatta "milliyetçi" dedikleri '68 Hareketinden apayrı değerlendirenler ilkin Avrupa'yı doğru değerlendirmekten uzaklar. Avrupa'daki '68 Hareketine damgasını vuran, sonrasında ona egemen olanlar açısından bakıldığında kuşkusuz bu çarpıtmalara hak verilecektir. Ancak o kitlesel büyük eylemlere bakıldığında Mao, Rosa ve Karl

posterleri burjuva iktidarlara başkaldırısı içeren sloganlar hatırlanırsa yapılan anlaşılacaktır. Avrupa '68 Hareketi devrimci şiddete karşı olmadığı gibi emperyalizme karşı verilen bağımsızlık savaşlarına da destekli. BPKD'nin etkileri tüm dünyada olduğu gibi Avrupa'da da görüldü. Mao Zedung'un meşhur **Kızıl Kitabı** her yerde dağıtılıyor, okunuyordu. 1966 yılındaki bu yepyeni ve her bakımdan en ileriye içeren devrim '68 Hareketine **doğrudan** etki yapmıştır.

Deniz Gezmişlerin devrimci hareketini küçümseyenler ve hatta karalayınlar, bundan önce Avrupa '68 Hareketi hakkında çarpıtmalara girişmişlerdir. Türkiye devrimci hareketini değerlendirirken de çarpıttıkları Avru-

"demokratik değerler"? Bugün Avrupa'daki burjuva düzenlerin temelidir. Sınıflara göre biçimlenen bir hukuk, haklar, değerler değil de bütün insanların "eşitliği"ne dayanan hukuk, değer ve haklar yalanı! Ne '68 Hareketi budur ne de Türkiye devrimci hareketinin önemli değerlerinden Deniz, Mahir, Hüseyin karşı devrimin birer oyuncuğadır.

Türkiye devrimci hareketinin '68 Hareketinden ayrı özellikleri, yaşadıkları ülkelere göre devrimcilerin farklı tutumlar, çizgiler izlemesinden kaynaklıdır. Mao Zedung'un, Ho Şi Minh'in, Castro'nun ülkemizdeki kavranışı kaçınılmaz olarak farklı olacaktır. Aynı zamanda Türkiye'de devrimcilerle diğer grupların daha net ve örgütsel düzlemde de ayrışması burada belirleyici düzeyde etkindir. Bunları görmezden gelecek kavramaya hizmet etmez.

Sonuç olarak; Türkiye Devrimci Hareketi veya '68 Hareketi değerlendirilirken 1966 BPKD'ni yok saymak esas olarak proleter ideolojinin varlığını yok saymak ve sınıf mücadelesinin bilimsel kavranışı demek olan Marksizm-Leninizm-Maoizm'in kitle hareketlerindeki önemli etkisini hiçe saymaktır. Devrimci hareket içinde de BPKD'yi değerlendirmelerde konu dışı bırakılmaktadır. Bunlar da Avrupa merkezli bakış açısından muzdariptirler. BPKD en ileri derecede devrimci mücadeleyi öngördüğü halde ve hem tümüyle örgütlü, kitlesel ve iktidar hedefli hem de kaybedilmiş bir iktidarın ele geçirilmesi olmasına karşın onu görmezden gelmek dünyadaki devrimci dinamikleri görmemek anlamına gelir. **Dönemin tüm devrimci kitlesel hareketleri BPKD ile bağlantılıdır ve ayrılmazdır.** Bu o sürecin objektif bir gerçekliğidir. Aynı zamanda söze özgürlükçü, ilerici addedilen ancak mevcut burjuva iktidarların değerleri olmaksızın ve ezilenler ve işçi sınıfı için diktatörlük olmaksızın başka hiçbir özellik taşımayan evrensel hukuk, demokratik değerler, insan hakları adına proleter ideolojiye yapılan saldırılar ancak bu sayede (yeterince) alt edilebilir.

Dünyada ve ülkede, sistemin artan saldırıları ve karşı mücadeleler devam ederken, kamu emekçilerinin hak alma ve demokrasi mücadelesinde kendini pratikte kanıtlanmış olan KESK, 6. Olağan Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi.

İlk olarak şunu belirtmek gerekiyor ki, KESK Genel Kurulu, kamu emekçilerinin büyük beklentileri ile başlamış, ülke demokrasi güçlerinin de beklentilerinin boyutlandığı bir süreç olmuştur. Genel Kurul'un ilk günü misafirlerin konuşmalarıyla açılırken delegasyon katılımlının azlığı dikkat çekmiş, hazır bulunan delegelerin de Genel Kurul'un içeriğinden ziyade hasret giderme ve ittifak görüşmelerine yoğunlaştığı gözlemlenmiştir. Yani Olağan Genel Kurul'un 1. günü konukların boş salona hitabetleri ile tamamlanmıştır. Bir başka dikkat çeken olumsuzluk ise, kimi delegelerin apolitik tavır ve davranışları olmuştur. Genel Kurul'un esası, geceye taşınan ittifak kulislere olmuş, Eğitim-Sen Genel Merkez Genel Kurul ittifak ortaklıkları aynen çatı örgüt KESK Genel Kurulu'na taşınmıştır.

Genel Kurul'un 2. günü delegelerin konuşmalarıyla başlamış ve devam etmiştir. Kimi delegelerin konuşmaları, diğerlerinin sözlü saldırılarına maruz kalırken, bazılarının konuşmaları sırasında ise salonda fiziki saldırı girişimleri yaşanmıştır. Fiziki şiddetin engellenmesi için yoğun çaba sarf edilmiş, ancak deyim yerindeyse konuşmacının taraf delegasyonu ile karşıt delegasyonu arasında dakikalarca sözlü ve fiziki gerginlik yaşanmıştır.

Söz konusu gerginliğin en üst aşaması Eğitim-Sen eski başkanı **Alaeddin Dinçer**'in konuşması sı-

KESK (6) 3. Olağan Genel Kurulu yapıldı

rasında yaşanmıştır. Yine bir Kürt emekçisinin Kürtçe konuşması salondaki bir kısım delegenin tahammülsüzlüğüyle karşılanmış, tercüman dayatılmış, bu koşul oluşturulmasına rağmen tahammülsüzlük sözlü saldırıya ve bir grubun (Sendikal Birlik Anlayışı'nın bir grubu) salona terk etmesiyle sonuçlanmıştır. Ancak Genel Delegasyon Kürt emekçisi delege arkadaşların anadillerinde kendilerini ifade hakkını sloganlarla desteklemiştir. Divanın, ortamı sakinleştirme çabasına yeterli kadar girmede, gerek salondan yapılan serzenişlerde, gerekse tarafımızdan gözlemlenmiştir. Divan da "tarafsızlığını" grup çıkarlarından ileri taşıyamamış, bu durum da sürekli bir gerginliğin yaşanmasına sebebiyet vermiştir.

Genel olarak bakıldığında emekçilerin, işçilerin ve demokrasi mücadelesine emek veren demokratik kitle

örgütleri ve faaliyetçilerin KESK'ten beklentilerini karşılayan bir Genel Kurul yaşanmamıştır. **Aksine ruh-suz, heycansız, grupların açığtan saldırılarının ve hesaplaşmalarının gölgesinde bir Genel Kurul geride bırakılmıştır.**

Delegelerin hiçbiri dolaylı da olsa grup ittifakları dışında bir konuşma ya da açılım sunmamıştır. Sistemin saldırılarının üst aşamaya ulaştığı bu süreçte, buna dair bir karşı koyuş politikası geliştirilmedi. Devam eden işçi eylemliliklerine ilişkin bir açıklama ve dayanışma çalışması yönünde bir adım bahsedilmemiştir. Yasalardan ve pratikte uygulanan saldırı politikalarına nasıl bir politika ve sendikal örgütlenme yöntemi ile karşı konulacağı söz konusu dahi edilmemiştir. Değiştirilen ve dayatılan yeni İstihdam Paketi karşısında işçi ve emekçilerin nasıl örgütlenebileceğine yöne-

lik bir örgütlenme modeli tartışmasının bahsine dahi girilmemiştir. Yeni Sendikalar Yasası'nın niteliği ve sendikaların buna karşı nasıl bir karşı mücadele geliştirebileceği gündem olamamıştır. **Kamu Personeli Reformu**'nun pratikteki uygulamalarına karşı nasıl mücadele geliştirileceği bir yana saldırı yasası gündem dahi bulunmamıştır. Ülkede Kürt ulusuna karşı artarak devam eden saldırılara dair bir teşhir yapılmamış,

Delegelerin hiçbiri dolaylı da olsa grup ittifakları dışında bir konuşma ya da açılım sunmamıştır. Sistemin saldırılarının üst aşamaya ulaştığı bu süreçte, buna dair bir karşı koyuş politikası geliştirilmedi. Devam eden işçi eylemliliklerine ilişkin bir açıklama ve dayanışma çalışması yönünde bir adım bahsedilmemiştir. Yasalardan ve pratikte uygulanan saldırı politikalarına nasıl bir politika ve sendikal örgütlenme yöntemi ile karşı konulacağı söz konusu dahi edilmemiştir.

değerlendirme mesajı verilmemiştir. Yine bölgede uygulanmakta olan fiili asgari ücretin yarısına sigortasız çalıştırılmaya yönelik bir söylem ve farkındalık söz konusu edilmemiştir. İşçi ve emekçilerin ortak örgütlenmeleri konusu gündem dahi edilmemiştir vb. vb.

Genel Kurul'un üçüncü günü tek listenin katılımı ile oylamanın yapılması ile son bulmuştur. Tek liste süreci bilmeyenlere ya da yeteri kadar

takeip edemeyenlere olumlu gibi gözükebilir, ancak bu tek liste konsensüs sonucu oluşturulmuş tek liste değil, derin bir ortaklaşmanın, ileride farklı ayrışmalara da sebep olabilecek bir **uzlaşmanın** sonucudur. Bu liste DSD'nin bir grubu, Demokratik Emek Hareketi, Devrimci Öğretmen, Devrimci Emek Hareketi ve Sendikal Birlik Hareketi'nin bir grubundan oluşmaktadır. Umudumuz odur ki, biraz da zorunluluktan bozulan dörtlü kutsal ittifak (Emek Hareketi, Devrimci Sendikal Dayanışma, Demokratik Emek Hareketi) bir daha sendika ve konfederasyonlara en azından genel merkezlere hâkim olmasın. Temennimiz odur ki, bu KESK Genel Kurulu'yla başlamış olan heterojen yönetimler nispi temsil yetileri ve program ortaklaşmaları ile devam etsin. Her üyenin doğrudan oy kullanabileceği bir sistem oluşturulsun. Delege pazarlıkları son bulsun.

Bir KESK Olağan Genel Kurulu daha böylece sonlanmıştır. Sınıfın çıkarlarını bir adım daha kazanıma dönüştürmenin adı olan genel kurulların hayat bulması için devrimci ve demokratlar daha fazla dayanışma ve karar alma sürecine katılmalı ve daha fazla denetleyici olmalıdır.

(Bir DDSB'li)

Emekçiler koltuk kavgasına kurban ediliyor

Emekçilere yönelik saldırıların artarak devam ettiği bir süreçte KESK Genel Kurulu yapıldı. İlk gün gelen konukların "birlik çağrısı" yaptığı Genel Kurul'da 2. gün kürsüye çıkanın bir önceki eleştirilmekten başka bir şey yapmadığı görüldü. Kurulda ayrıca kavga boyutuna varacak tartışmaların de yaşandığı dikkat çekti. Sonuçta tek liste ile seçimlere gidildi. Genel Kurul'da ilk bakışta görünen bu idi. Peki ya görünmeyen? Bizi esas ilendiren nokta da işte burasıdır. Sınıf mücadelesinde önemli bir rolü olan ya da olması gereken sendikaların kurullarında, sendikal örgütlenmeyi ve örgütlenmenin geleceğinin nasıl olması gerektiği tartışılmamıştır.

Egemenlerin saldırılarının had safhaya ulaştığı ve kendi aralarında ki dalaşın yoğunlaştığı günümüz koşullarında emek örgütleri olan sendikaların bu duruma sessiz kalması şaşılacak bir durum gibi gözükmemektedir. Ya da tabanda gelen mücadelenin ve isyanın sendika büro-

rasis tarafından pasifize edilmesi de şaşılacak bir durum değildir. Sendikalar yoksullaştırmalara, özelleştirmelere, işsizleştirmelere ve üstüne üstlük yeni zamlara, yıkımlara karşı tavrı alması gerekirken, birkaç miting ile yetersiz eğitim çalışması yaparak/yapmak zorunda kalarak **sistemle uyumlaştığını** göstermektedirler. Genel Kurul'da kendi aralarında küçük hesap peşinde koşan gruplar arasında bu yıkımlara karşı alınacak önlemler gündem dışı kalmıştır ve sendika içindeki bürokrasiye karşı nasıl mücadele edileceği "koltuk sevdalısı" lafları dışında pek gündeme gelmemiştir.

Bugün baktığımızda işçi ve emekçiler saldırı ve sömürüye, işsizleştirmeye karşı mücadele ederken sendika bürokrasisinin statü-koda ısrar ettiğini görürüz. Yeni örgütlenme modelini geliştirmesini bırakarak, mevcut örgütlenmenin de koruyamamıştır.

Bugün sendika konfederasyonları esas olarak emekçilerin safında değillerdir. Onun içindir ki, işçi sını-

fı bir yandan egemen sınıflara karşı mücadele yürütürken diğer taraftan bu mücadelenin daha iyi işleyebilmesi için kendi içlerindeki işbirlikçi, uzlaşmacı ve reformist sendika yöneticilerine karşı da bir mücadele başlatmak zorundadır. Dolayısıyla mevcut hakları elinden alınan ve giderek daralan sendikalarda, örgütlenmenin nasıl olacağına dair yeni açılımların sunulduğu kurullar yaratmak zorundayız.

Sınıf içinde çalışmada olabildiğince ortak iş yapmayı hedeflemek gerekiyor. Saldırıya karşı başarıyı bir yandan sağlamış oluruz. Sendikal mücadele içinde bunlar sağlanmaz ise ileriyi adım da atamayız. Bizler işçi-emekçiyi mücadele içine çekmeliyiz. Çünkü mücadele içinde emekçiler düşmanlarını daha iyi tanıyacaktır. Bu da örgütlü mücadeleden geçmektedir. Özde ise biz DDSB olarak mücadeleyi doruğa ulaştırmak için örgütlenmemizi daha yükselere çıkarmak zorundayız. Gerisi akıntıya kapılmaktadır.

(Ankara'dan bir DDSB'li)

Emperyalistlerin "nükleer bekçileri"!

Ülke egemen sınıfları arasındaki hegemonya dalaşı, Ergenekon vb. gündemlerle sürerken, hayati derecede önem taşıyan başka gündemler yine bir kez daha gözardı ediliyor ya da gözardı edilmesi için elden gelen yapıyor. Bu gündemlerden biri de geçtiğimiz günlerde basında yer alan, ama üzerinde çok fazla da durulmayan, **İncirlik Üssü'ndeki nükleer silahlar** meselesi.

Türkiye ile ABD arasındaki İncirlik Üssü'nün ortak kullanım anlaşması 1954 yılında imzalanmış, ancak ABD emperyalizminin bizzat gerçekleştirdiği üssün inşaatına, 1951 yılında başlamıştı. Üssün adı, 28 Şubat 1955 yılında **İncirlik Hava Üssü** olarak değiştirildi. İncirlik Üssü'ne ilişkin uzun süreli anlaşma, 23 Haziran 2005 tarihinde doldu ve kullanım izni önce bir seneliğine uzatıldı. Büyük Ortadoğu Projesi kapsamındaki, "stratejik or-

da ise, ABD emperyalizminin, ilk önce Ankara/Akinci'da daha sonraları ise, Balıkesir üstlerinde nükleer başlıklar stokladığı öğrenildi.

Bu gelişmeleri izleyen yıllarda, Türkiye'nin ABD emperyalizminin "nükleer çöplüğü" olduğuna dair bir dizi iddia geldi gündeme. Örneğin, bu iddialardan biri, İzmit-Sakarya havzasında, ABD'ye ait kirli uranyum depoları olduğu yönündeki iddiydi. Ancak hiçbir dönem bu iddiaların üzerine gidilmedi, muhalif kesimlerin iddialarını aydınlatılmasına dönük girişimleri ise türlü yöntemlerle engellendi.

Avrupa ülkelerinden çekilen silahlar, İncirlik'e...

Aslında aynı konuya ilişkin, yani Türkiye'nin ABD'nin nükleer silah deposu olduğuna dair ilk somut veriler, 2005 yılının Mart ayında gündeme gelmiş, ancak Milli Savunma Bakanlığı,

hem de Amerikan Bilim Adamları Federasyonu tarafından gündeme getirildi. Yapılan açıklamada, ABD'nin Avrupa'da en fazla nükleer silah bulundurduğu askeri tesisin 50 ila 90 arasında silahın depolandığı İncirlik Üssü olduğu belirtilmekteydi.

National Geographic Dergisi'nin 2003 Ocak sayısı, iki posta kodu olan bir kasabanın varlığına yer vermişti. Bu iki posta kodlu kasaba, İncirlik'ten başkası değildi. İki posta kodunun nasıl var olduğuna gelince; İncirlik'in Türkiye için ayrı ABD'liler için ayrı bir posta kodu bulunmaktaydı. Bu kodlar, Türkiye için 01340, Amerikalılar için US-09824 olarak belirlenmişti. Bunun nedeni ise, üssün postanesinin, ABD ordusunun posta idaresine bağlı olarak çalışıyor olmasıydı. İki farklı posta kodu hala geçerli mi bunun da insanlığı tehdit ettiği gerekçelerine dayandırmakta. Özellikle de Irak'ın işgal edilmesine ilişkin getirilen başlıca argüman bu silahların varlığı noktasındaki iddialar olmuş, ancak işgal sonrasında Irak'ta silah bulunamamıştı! Bugün İran'a dönük kızıştırmaya çalışılan saldırı planlarında da yine nükleer silahlar başlıca "gerekçe" olmayı sürdürüyor.

ABD ile Türkiye'nin, 14 Haziran 2005'te "kitle imha silahlarının yayılmasını önleme" konusunda işbirliği anlaşması imzaladıkları bilinmekte. Yürürlüğe girmesi için 7 ay meclis onayını bekleyen anlaşma, 24 Ocak'ta onaylanarak, yürürlüğe girdi. Türkiye'yi ABD'nin silah deposu haline getiren bu anlaşmanın, özellikle de şu süreçte gündeme getirilmesinin başlıca nedenlerinden birinin, emperyalistlerin İran'a dönük projelerini hayata geçirmeyi kolaylaştırmak olduğu gerisinde de öte bir durumdur. Çünkü anlaşmada sözü edilen sınır bölgeleri, Türkiye-İran sınırını işaret etmektedir. "Si-

talıklık" vesilesiyle de her yıl uzatılmaya devam ediyor.

Türkiye topraklarında atom bombası olup olmadığı tartışmaları aslında yeni değil. İlk tartışmanın "Küba krizi" olarak da adlandırılan dönemde ortaya çıktığı biliniyor. Domuzlar Körfezi çıkartmasında, ABD'ye ait atom füzeleri ile Küba'daki Rus nükleer füzelerinin, Sinop'ta takas edildiği yansımıştı gündeme. Sonraki yıllar-

konuya ilişkin soru öngesini, "gizlilik" gerekçesinin ardına sığınarak, yarıntama gereği bile duymamıştı.

Aynı günlerde ilerici ve duyarlı kamuoyu konuyu gündemleştirmek için bir dizi eylem gerçekleştirmiş, ancak konu bir süre sonra gündemin geri sıralarındaki yerini almış, hatta unutulmuştu.

İncirlik Üssü'ndeki nükleer silahlar geçtiğimiz günlerde bir kez daha,

Kendi nükleeri barış, diğerlerinininki savaş nedeni

Bilindiği gibi, ABD emperyalizmi buradaki kimi ülkelerde nükleer-kimyasal silah bulduğuna ve bunun da insanlığı tehdit ettiği gerekçelerine dayandırmakta. Özellikle de Irak'ın işgal edilmesine ilişkin getirilen başlıca argüman bu silahların varlığı noktasındaki iddialar olmuş, ancak işgal sonrasında Irak'ta silah bulunamamıştı! Bugün İran'a dönük kızıştırmaya çalışılan saldırı planlarında da yine nükleer silahlar başlıca "gerekçe" olmayı sürdürüyor.

ABD ile Türkiye'nin, 14 Haziran 2005'te "kitle imha silahlarının yayılmasını önleme" konusunda işbirliği anlaşması imzaladıkları bilinmekte. Yürürlüğe girmesi için 7 ay meclis onayını bekleyen anlaşma, 24 Ocak'ta onaylanarak, yürürlüğe girdi.

Türkiye'yi ABD'nin silah deposu haline getiren bu anlaşmanın, özellikle de şu süreçte gündeme getirilmesinin başlıca nedenlerinden birinin, emperyalistlerin İran'a dönük projelerini hayata geçirmeyi kolaylaştırmak olduğu gerisinde de öte bir durumdur. Çünkü anlaşmada sözü edilen sınır bölgeleri, Türkiye-İran sınırını işaret etmektedir. "Si-

nir güvenliğini takviyeye dönük çabalar" denildiğinde ise, ilk etapta ABD-İsrail güçlerinin, İran'a karşı casusluk faaliyetlerini daha da yoğunlaştırmaya dönük bir düzenlemeye gidildiği anlaşılmalıdır. Anlaşma başlığı ise, büyük bir iki yüzlülük, "kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesi" olarak formüle edilmiştir.

Oysa ABD emperyalizminin kitle imha silahları, başta bölge halkları olmak üzere, tüm dünya halkları açısından büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Şu bir kez daha görülmektedir ki, bölge ülkelerine kitle imha silahları var gerekçesiyle işgal saldırısı düzenleyenler, yine bölgede nükleer silah depoları oluşturmakta sakınca görmemektedirler. Bu silah depolarından birinin de Ortadoğu halklarının baş düşmanlarından Siyonist İsrail devleti olduğunu ise dünya âlem bilmektedir.

Görünen o ki, Türkiye egemen sınıfları, artık bölge halklarına dönük düşman tutumlarını gizlemeye ihtiyaç duymuyor ve emperyalist-Siyonist halk düşmanları yanındaki yerini açıkça ilan etmekte sakınca görmüyor.

AKP ile ilişkiler şimdilik iyi

Türkiye'nin ABD emperyalizmi-

nin nükleer silah deposu haline geldiğine dair bu son gelişmeler, ABD Dışişleri Bakanı Condoleza Rice'in geçtiğimiz günlerde yaptığı "AKP ile çok iyi ilişkilerimiz var" yönü açıklamasının arka planında da açıklama yapıyor aslında. Çünkü AKP henüz ABD emperyalizmi açısından geçirmede önemli bir usaklık pozisyonunda olmayı sürdürüyor. En azından şimdilik! Elbette bu AKP'nin ABD açısından vazgeçilmez olduğu anlamına gelmiyor. ABD, Türkiye egemen sınıfları arasında süren dalaşa "tarafsız" bir tutum alıyorsa, zemin yaratmaya çalışsa da, gelişmelerin ondan ve diğer emperyalist güçlerden bağımsız yaşanmadığı biliniyor.

Hegemonya savaşını birbiriyle çatışan iki kesimden hangisinin kazanacağı ise emperyalistler açısından çok da bir şeyi değiştirmiyor. Çünkü onlar da biliyorlar ki, dalaşın iki tarafı da, emperyalizme bağlılık ve bu bağlılığı sadık birer usak olarak sergileme noktasında, birbiriyle yarışır duruşlara sahiptir ve hangisi gerilsen, emperyalist çıkarları korumada, emperyalistlerin silah depolarına, "nükleer bekçilik" yapmada diğerini aratmayacaktır!

TKP/ML TIKKO gerillalarıyla söyleşi...

Ateş kıvılcımından çıkar...-I- ATEŞ KIVILCIMDAN ÇIKAR...-I-

Açıklama; Elimize e-posta kanalıyla gelen yazıyı güncelliğinden ve haber değeri taşıdığından dolayı yazı dizisi halinde yayımlıyoruz.

Dağlar... Heybetli görünüşleri, karlı tepeleri, derin vadileri ile doğanın, yaşamın, umudun ve isyan türkülerinin sembolü... Vadilerinde zirvelerine doğru büyüyen yalçın kayalıkları, dar patikaları, envai çeşit bitki örtüleri ile sevdi yürekleri ilham kaynağı olan dağlar ... Görkemli görünüşleriyle yürekleri kıvılcıma dönüştüren dağlar...

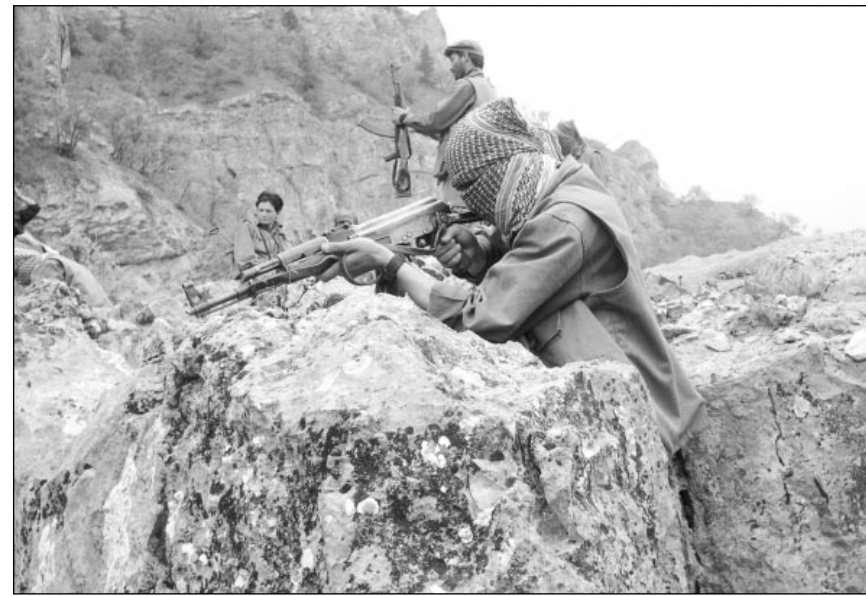
Tarih boyunca sistemden umudunu yitiren ezilenler, zulme maruz kalanların kurtuluşunun meskeni, umudu olmuştu dağlar. Bunun içindir ki "dağ" kelimesi; ezilenlerin, sistem tarafından horlanmaların yüreğinde özlemin ve başkaldırı kıvılcımlarının çakmasına vesile olmuştur. Hasretle, umutla bakmışlardır dağların zirvelerine. Dağlardan gelen bir ses, yanan bir ateş, bilinçlerinde kıpırdamalar yaratır, heyecanlandırır onları. Dağlarla ezilenler arasında diyalektik bağlar kurulmuştur. **Zalimlerin acizleştiği, ezilenlerin efsaneleştiği yerlerdir** dağlar. Latin Amerika'daki köylü isyanlarında, Zapatalar'da direniş, İskoçya'da William Wallassa'nın şahsında **bağımsızlık**, Afrika'da Omar Muhtar'da **ulusal kurtuluşa** giden yol olmuştur. Ülkemizde de dağlar, yaşamın direnişle filizlendiği Baba İshaklardan Dadaloğlu'na, Çakırcalı Efe'den Seyit Rıza'ya, Alişer'e kadar aç bırakılmış, zulme uğramış, yurdu işgal edilmiş yoksul halk için özgürlüğün yeşerdiği, serpilip boy verdiği yerlerin başında gelmiştir.

Tarihten bugüne çakılan kıvılcımlar ateş olup ülkemizin dört bir yanında yangınlara dönüşerek sarmalamış halkın yüreğini, ateşin kıvılcımından çikmasını diyalektiği ile yürümüşlerdir dağlara doğru. Yürüdükçe büyümüş öfkeleri, büyüyen öfkeler sel olup akmıştır dağlardan... Akan öfke seli sömürücünün, zorbanın yüreğinde korku dağlarına, korku dağları zulmün artmasına, zulmün artması dağların doruklarında Demirci Kawa'nın örsünün kızgınlığında yaktığı ateşle kurtuluşun alazına dönüşmüştür. Yıkılmıştır artık zulmün saltanatı, dağlar zirvelerine kurulan kardeşliğin sofrasında geleceğini bulmuştur. İnsanlık kendini yeniden yaratmak için yani o büyük ütopyaya ulaşmak için nice engellerle dolu patikalardan, güneşin doğduğu yere doğru tırmanmaya başlamıştır.

Dağların halkların kurtuluşu için taşıdığı önem çağımızda yani proletaryanın tarih sahnesine çıkmasıyla bilimsel bir nitelik kazanmıştır. Halklar emperyalizme ve yerli gericilere karşı proletaryanın öncülüğünde kendilerinin güçlü, düşmanın ise zayıf olduğu dağlardan kurtuluşun fitilini ateşlemiştir. Bozkırlar bu sefer bir daha hiç sönmek üzere tuştumaya başlamıştır. Artık tarih sahnesinde halkların savaş gücü gerilla vardır. Ezilenler, yoksullar, yurdu işgal edilmiş halklar dağların doruklarında kendi savaş sanatını; Halk Savaşı'nı yaratmış, gerilla; halk savaşının omurgası olmuştur. Çin'de, Vietnam'da, Küba'da zaferin; günümüzde ise Nepal'de, Filipinler'de, Hindistan'da ve ülkemizde zaferine giden yolun adı olmuştur gerilla.

Dağlar gerillada, gerilla kitleler içinde 'dağ'laşmıştır. Bilimsel dünya görüşünün yanında yaşamı da doğanın yasalarına göre işlemeye başlamıştır. Romanlarda, şiirlerde, öykülerde kitlelerin efsaneleşen öncülüleri olarak mistik bir havası da vardır gerillanın. Gün batımıyla beraber kızılbaşın güneşin ışığıyla dağların zirvelerinde görünen silüetleri, omuzunda silahı, sırtında çantasıyla güneşin batmasına tezat ışık saçır. Dar patikalarda, ormanın kuytuluklarında; en olumsuz yeredir o. Geceleri yürür, aydınlatmak içindir yürüyüşü. Aydınlatır karanlığı. Kitlelerin içinde bir kuzey yıldızdır; gecenin en karanlık olduğu anda yol göstericidir. Kitlelerden beslenir, bilincini keskinleştirir. Varlığı umut, yokluğu zulmün adıdır. Bir vampir gibi kitlelerin kanını emenlerin gerilladan korkusu bundandır. Korkar, gerillada cisimleşmesinden kitlelerin. Kitlelerin yaşadığı sömürünün, ezilmenin, politik bir isyana dönüşmesi, politikanın kendi sınıfının çıkarlarını, kendi politik araçlarını yaratmasını geleceği açısından tehlikeli gören egemenler ve her türlü gericiler daha baştan gerillayı ezmek, yok etmek için tüm güçlerini seferber ederler. Ama tüm saldırılarına, imha operasyonlarına rağmen gerilla karşısında çaresiz kalmaktadırlar. Bunun nedenini de gerilla-

nın **savaş taktiklerinde** aramak gerekir. Kendinden güçlü bir orduya karşı vur-kaç taktikleriyle düşmanına darbeler indiren, düşmanını hiç beklemediği bir anda ortaya çıkıp, kaybolan, en zayıf halından vurup düşmanı parça parça yok etmeyi hedefleyen ve düzenli birlik halinde değil, küçük gruplarla harekete edip hızlı bir şekilde toplanıp, aynı serilikte dağılabilen, esnek bir yapıya sahip örgütlenmesiyle gerilla; düşmana karşı savaşta **maneviyatı da güçlü** savaş örgütüdür. Bundandır ki, düşman savaşta her türlü teknik üstünlüğüne rağmen bu taktikler karşısında bocalamakta, çareyi kitlelere saldırarak, katliamlar yaparak, gerillanın bulunduğu alanlardaki dağların zirvelerine. Dağlardan gelen bir ses, yanan bir ateş, bilinçlerinde kıpırdamalar yaratır, heyecanlandırır onları. Dağlarla ezilenler arasında diyalektik bağlar kurulmuştur. **Zalimlerin acizleştiği, ezilenlerin efsaneleştiği yerlerdir** dağlar. Latin Amerika'daki köylü isyanlarında, Zapatalar'da direniş, İskoçya'da William Wallassa'nın şahsında **bağımsızlık**, Afrika'da Omar Muhtar'da **ulusal kurtuluşa** giden yol olmuştur. Ülkemizde de dağlar, yaşamın direnişle filizlendiği Baba İshaklardan Dadaloğlu'na, Çakırcalı Efe'den Seyit Rıza'ya, Alişer'e kadar aç bırakılmış, zulme uğramış, yurdu işgal edilmiş yoksul halk için özgürlüğün yeşerdiği, serpilip boy verdiği yerlerin başında gelmiştir.

kendisinin gerilla olması gerçeğiyle halk ve gerilla ede tırnak gibi birbirine kopmaz bağlarla bağlıdır. Düşmanın denizi kurutup balığı avlama düşüncesi bu gerçeğe boşa çıkmaktadır. Ne kadar katliamlar yapılsa yapılsın, halk ne kadar zorla göç ettirilirse ettirilsin kitleler umudun güneşin doğduğu yerde olduğunu bilinceyle dağların zirvelerine yüzünü dönmüşlerdir artık.

"Ölüm bizi affetmese de, ışık olmaya devam edeceğiz"

Proletarya Partisi de komünist önder İbrahim Kaypakkaya önderliğinde ülkemizin sosyo-ekonomik yapısını doğru bir şekilde ortaya koyup; devletin niteliğini, sınıf güçlerinin durumunu ve devrimin itici, temel ve öncü güçlerini çözümledikten sonra devrimin yolunu Halk Savaşı, temel mücadele biçimini gerilla mücadelesi olarak ortaya koymuştur. Proletarya Partisi tarih sahnesine çıkışıyla beraber gerilla mücadelesini örgütlemeye girişmiş; bozkırların en kuru olduğu bölgelerde kıvılcım çakmıştır. Ülkemizin işçileri, köylüleri; yoksul Kürt halkı elli yıllık bir suskunluktan sonra gerçek öncüsüne kavuşmuş, parti faaliyetinin olduğu alanlarda halk öncü kurmayın etrafında toplanmaya başlamıştır. Ne var ki kısa bir süre sonra komünist önderin tutsak düşüp sonrasında katledilmesi ve aynı çatışmada TIKKO'nun ilk komutanı **Ali Haydar Yıldız** yoldaşın şehit düşmesinden sonra gerilla mücadelesi 80'li yıllara kadar aksamaya görece işlemeye başlamıştır. Romanlarda, şiirlerde, öykülerde kitlelerin efsaneleşen öncülüleri olarak mistik bir havası da vardır gerillanın. Gün batımıyla beraber kızılbaşın güneşin ışığıyla dağların zirvelerinde görünen silüetleri, omuzunda silahı, sırtında çantasıyla güneşin batmasına tezat ışık saçır. Dar patikalarda, ormanın kuytuluklarında; en olumsuz yeredir o. Geceleri yürür, aydınlatmak içindir yürüyüşü. Aydınlatır karanlığı. Kitlelerin içinde bir kuzey yıldızdır; gecenin en karanlık olduğu anda yol göstericidir. Kitlelerden beslenir, bilincini keskinleştirir. Varlığı umut, yokluğu zulmün adıdır. Bir vampir gibi kitlelerin kanını emenlerin gerilladan korkusu bundandır. Korkar, gerillada cisimleşmesinden kitlelerin. Kitlelerin yaşadığı sömürünün, ezilmenin, politik bir isyana dönüşmesi, politikanın kendi sınıfının çıkarlarını, kendi politik araçlarını yaratmasını geleceği açısından tehlikeli gören egemenler ve her türlü gericiler daha baştan gerillayı ezmek, yok etmek için tüm güçlerini seferber ederler. Ama tüm saldırılarına, imha operasyonlarına rağmen gerilla karşısında çaresiz kalmaktadırlar. Bunun nedenini de gerilla-

se de **'ışık olmaya devam edeceğiz'** diyerek devrim koşusunun maratoncusu olmuşlardır. Onlar kavgamızın granitten kayaları olmuşlardır. Tarih sayfaları 90'lı yılları gösterdiğinde maraton koşusu **Naki Gökşular**, Huriye Çitaklar, **Hidir Doğanlar**, Yıldız Çiçekler, **İsmail Bulutlar** imha tehdidi altında, her türlü saldırı karşısında **"temiz bir yürek taşımak kolay değildir"** diyerek maraton koşusunun temposunu hızlandırmışlardır. Gerilla mücadelesi '90'lı yıllarda, emperyalizmin -sosyal emperyalizmin çöküşünün ardından- tüm dünyada estirdiği tasfiyecilik, teslimiyetçi rüzgara rağmen imvlenmiş gerek Proletarya Partisi'nin gerekse de Kürt ulusal hareketinin halkı yükselttiği bu bayrak düşmana korku halk kitlelerine umut olmuştur. Kitleler '80 faşist darbesinin atması olduğu ölü

balığıyla karşılaşmıştır. Yakılan köyler, yerinden yurdundan edilen köylüler faşizmin vahşetinin resmini tüm dünya halklarına gösteriyordu. Dersim ambar-golarla, zorla göçlerle teslim alınmaya çalışılıyordu. Ama Dersim halkı **Patron-ağa devletini** '38'lerden tanıyordu, baş eğmemiştir hiçbir zaman, yine teslim alamamıştı düşman. Kürt halkı evlatlarını en zor anlarında bile sahiplenmekten vazgeçmedi. Aynı süreçte burjuvazinin Partimiz içindeki uzantıları da boş durmamış Partiyi içten darbeyle çöküşünün ardından- tüm dünyada estirdiği tasfiyecilik, teslimiyetçi rüzgara rağmen yediği darbeden kaynaklı yıllarca kendisine kapısını açan, onu sahiplenilen halkın yanında olamamış, görevini yerine getirememiştir. **"Fırtınalar İçinde Bıçak Sırtında"**dır artık yürüyüş. Önü-

müze daha zorlu daha çetin yol vardır. **Halil Çakıroğlu**, Munzur Keskin, **Süheyla Dağdeviren**, Eyüp Güllen yoldaşlar bıçak sırtında yürüyüşün meşalesi, darbeciliğe ve düşmana en tereddütsüz yanıtı olmuşlardır. T. Kürdistanı bir yangın halindeyken Partimiz doğru büyüyüdüğü, serpilip boy verdiği topraklarda kalbini bırakarak ve yeniden dönme üzere gitmek zorunda kalmıştır.

"Amacı olanın gücü de vardır"

Parti her türlü iç düşmana ve faşizmin saldırılarına rağmen 2. OPK'sını (6. Konferansı) zaferle sonuçlandırarak ideolojisinden aldığı güçle MLM'nin kızıl bayrağını tekrar göklerde dalgalandırmıştır. Yeniden savaş rotasına girmiş düşmanların ağız salyaları zafer naraları boğazlarına düğümlemiştir. TKP/ML TIKKO doğru siyaseti ve düşmana doğrulttuğu silahlarıyla olumsuzlukları olumluluğa, yılmılgı direniş çevirmiştir. Halk Ordusunun silahlarının sesi artık Karadeniz'de yankılanmaya başlamıştır.

Karadeniz'de **Mehmet Demirdağlar**, Özgür Kemal Karabulutlar, Ayfer Cebileler, Seyit Külleçiler, Barış Aslanlar, Murat Denizlerle kızılbaşın devrim ırmığında daha gur akmaya başlamıştır. Proletarya Partisi'nin kalbi bu süreçte bıraktığı yerde atmaya devam etmiş; **Yusuf Ayatalar**, Hasan Akyollar, **Fehiman Bozkurtlar** Dersim'de kesintiye uğrayan mücadeleyi yeniden başlatmak ve Dersim halkının acılarına ortak olmak için yine bu topraklara dönmüşlerdir. Yalnız çok zaman geçmeden bu yoldaşlar da silah elde dövüşerek şehit olmuşlar, faaliyet tekrardan kesintiye uğramıştır. Fakat **"amacı olanın gücü de vardır."** Proletarya Partisi bu bilinçli hareket ederek Dersim'e dönme ısrarından vazgeçmemiş, bedeli şehitlerimizin üzerinden de yükselse Der-

gerillalar arasında daha öncesinden kararlaştırdıkları şifreli haberleşme gerçekleşiyor. Karşılıklı şifreli haberleşmeler sonrası bir anda sağımızdan solumuzdan gerillalar ortaya çıkmaya başlıyor. Bizdeki heyecan gerillaların ortaya çıkmasıyla doruğa ulaşıyor. Yanımızda gelen ilk gerilla ile o heyecan anıforuyla sarılıp hal hatır soruyoruz. Yanımıza gelen diğer gerillalarla da hal hatır soruduktan sonra birliğin komutanı hemen hareket etmemiz gerektiğini anlatıyor ve kısa süren bir düzenlemeden sonra yeniden hareket ediyoruz. Bundan sonraki yürüyüşümüz sandığımızdan daha da zorlu geçiyor. Yine uzunca bir yürüyüşten sonra yorgunluktan bitap düştüğümüzü sandığımız sırada ve günün ışımaya yakın o gün kalacağımız yere geldiğimizi bildiriyor birliğin komutanı. Konaklayacağımız yerin güvenliğini aldıktan sonra uyuyoruz. Çay, peynir ve ekmeğin oluşun yemeğimizi yedikten sonra birliğin komutanı hemen yakınımda PKK gerillalarının da konakladığını, her an yanımızda gelebileceklerini anlatıyor. Bir süre sonra komutan ana birlikle bağlantı kurmak için yanımızdan ayrılıyor. Biz de çevreyi kontrol ediyoruz. Bulduğumuz yerin hemen altında çok sık olmasa da bir ormanlık alan var. Kaldığımız yer ise yüksek ve keskin kayalıklarla çevrili bir alan. Kaldığımız yerin bulduğumuz alana hakim bir yer olması dikkatimizi çeken bir özellik oluyor. Etraf her türlü hava ve kara saldırısına karşı doğal mevzilerle dolu. Ayrıca gerilla da kendi tedbirlerini almış durumda. Bu arada komutan da ana birlikle bağlantı kurmuş ve yanında iki HPG gerillası ile birlikte geri dönüyor. Hemen HPG gerillalarıyla tanışıyoruz. Bu arada TIKKO ve HPG gerillalarının birbirlerine karşı sıcak yaklaşımları ve diyalogları dikkatimizi çekiyor. Daha sonrasında bu durumu TIKKO gerillalarına sorduğumuzda PKK'lilerle ilişkilerinin çok iyi olduğunu belirtiyorlar. PKK gerillalarıyla hemen sürece ve bölgeye dair sohbetlere koyuluyoruz. Mücadelenin genel seyri ve gelinen aşamada ki düşüncelerini aktarıyorlar. Bize karşı bir sıcaklıkları ve mütevazıllıkları ile kısa zamanda aynı sıcaklığı biz de yakalıyoruz. Bizler sohbet daldığımız sırada aniden hava saldırsına maruz kalıyoruz. Hemen mevzilerimize giriyoruz. Bir süre daha bekledikten sonra helikopterden geldiği gibi gidiyorlar. Helikopterden atılan bir şeyler olduğu söyleniyor. Ne olduğunu sorduğumuzda TC askerlerinin kimi zaman havadan bildiri vb. şeyler atmalarının yanında özellikle yaz süreçlerinde ormana zarar vermek amaçlı tırtıl, zehirli yılan gibi böcekler atıldıklarını belirtiyorlar. Ve bu böceklerin tarlalara ve köylülere çok ciddi zararlar verdiğini de ekliyorlar.

Kör bıçaklar kan çıkarmaz!

Proletarya Partisi birkaç yıldır Dersim'de yeniden gerilla faaliyetini sürdürüyor. Henüz istenilen düzeyde olmasa da ortaya koyduğu **mütevazı ama cüretli adımlarla** kavgayı büyüyen bir irade sergiliyor. Gerilla mücadelesinden çıkarılan dersler bugün açısından her zamankinden daha fazla önem kazanmaktadır. Gerilla mücadelesinin kitlelerin bizzat kendi mücadelesi olduğunu kitlelere kavratılması ve savaştırılması bilinci bugün daha ileri bir boyutta Parti tarafından dile getirilmektedir. Halk ordusu gerillalarının önüne koydukları görevler kitleler içinde ajitasyon-propaganda faaliyeti yürütmek, onları komitelerde örgütlemek ve bunların yanında kendi özgün pratiklerinden çıkacak kendi öz örgütülüklerinde örgütlemek, Halk Savaşı bayrağını bozkırların bu en kuru olduğu yerde yükseltmek, kitlelere dayanmayan bir Komünist Parti düşmanıya girdiği bu eşitsiz mücadelede başarıya ulaşamaz. **"Kör bıçak kan çıkarmaz."** Halk; **devrim mücadelesinin keskin bıçağı, düşmanı yok edecek esas güçtür. Kitesiz bir parti, kitesiz bir ordu kör bıçağa benzer.** Bunun yanında kitlelerle bütünleşmiş, kitleler tarafından öncülüğü kabul görmüş Komünist Partisi'nin hiçbir güç yenemez.

Gerillalarla karşılaşma...

Bizi karşılayan kurye ile birlikte yola koyuluyoruz. İçimizde gerillalarla karşılaşacak olmanın getirdiği bir heyecan var. Daha öncesinden de Karadeniz'de gerillalarla yapılan röportajlar yayınlanmıştı ama Dersim'de bunu yapmak apayrı bir duygu veriyor insana. Gecenin karanlığında yürüyoruz. Zifiri bir karanlık var. Bundan dolayı da araziye uyum sağlamada ilk başlarda biraz zorlanıyoruz. Ama yürüdükçe ve kur-yenini araziye ilişkin verdiği bilgilerle yaşadığımız zorluğu bir nebze de olsa atlatıyoruz. Uzunca bir yürüyüşten sonra kuryemiz aniden duruyor. Kuryenin bu anı durumu bir heyecan yaratıyor ve biz de olduğumuz yerde duruyoruz. Kısa süren bir sessizliğin ardından kurye ile

(Devam edecek)

Suriye'den Dersim'e uzanan bir soluk; Heval Sadık...

Sana hiç yakıştıramadığımız ölüm 17 Mayıs'ı 18 Mayıs'a bağlayan gece aramızdan aldığında Mayıs bir kez daha zafere kurtuluşa bilendi, bunu unutm. İyi bir sabotajcı olarak eğitildiğin örgütünde döşediğin mayınlar düşmanın korkulu rüyası hala. İlk hata son hataydı dediğin gibi. Nerede hata yaptın da düşmanı dağılacak olan mayın seni aldı bilemiyoruz. Talihsiz bir kaza sonucu aramızdan ayrılanlarla çok daha burkulur yüreğimiz, ama öfkemiz yine bilenir unutm.

Açıklama: Bu yazı 17 Mayıs'ı 18 Mayıs'a bağlayan gece Dersim Hozat Kinzir Ormanlarında bir mayının kayaya patlaması sonucu şehit düşen HPG gerillası Yaser (Sadık)'in anısına TIKKO gerillaları tarafından kaleme alınmıştır. Elimize e-posta yoluyla ulaşılan yazıyı, güncelliği nedeniyle yayımlıyoruz...

Sarıya kırmızıya yeşile hasret hayallerin, bu hayallerini not ettiğin yüreğin kadar sıcak defterin bir de gülüşün kaldı bizde. Şimdi yüreğimiz öyle ağır, öfkemiz öyle bilenmişken ne demeli ki ardından, ne demeli de anlatmalı seni yoldaşlara...

Hani zulüm olmaya görsün dünyada, bir de serde isyan... Hani kuşanılır silahlar, yüzler çevrilir ya dağlara, aşarsın ya sınırları, sınıfları, ırkları, dinleri, dilleri... Hiç tanımadığın, bilmediğin insanlarla dağları paylaşırın ekmeğini paylaştığın gibi, düşlerini paylaşırın tütününü paylaştığın gibi. Çünkü dağlar yarın, çünkü dağlar özgülük, çünkü dağlar insanlık.

Yoldaş olursun, siper dostu olursun, pusu atar, pusu adlatırın, yaralar alır kimi esmer kimi ak ama kardeş tenimiz. Yaralarımız aynı acıda kanar, merhem olur dost yoldaş ellerimiz. İşte böyle heval Sadık, işte vesilemiz heval Sadık, işte dağlar...

Sınırsız, sınıfsız bir toplumu yaratmak için silah kuşandığımız bu onurlu mücadeleyi büyütme, ezilen emekçilere karşı en büyük borcumuz. Bu borcu öderken sınırlı ömrünü sınırsız bir davaya adayın, şehit düşen yoldaşlarımızı, dostlarımızı anlatmak/yanlamak da bu borcun ödenmesinde önemli bir yerde duruyor. Ve biliyoruz ki seni, sizi anmanın yegane yolu mücadelemizi büyütme. İşte bu vesile ile heval Sadık senin de düşlerini kurduğun o güzellikleri anlatacağım seni anlatırken.

Suriyeli Yaser, Dersimli Sadık!

Suriyeli yoksul bir Kürt ailenin çocuğu olarak soludüğün hava, içtiğin su, oturduğün yoksul sofraya helal gelmedi sana. Bir arayış içine girdiğini söylemişsin. Ulusal bilincin henüz yeterince gelişmediği süreçte BAAS Partisine üye olmuşsun. Ezilen bir ulusun yükselen çığlıkları kulaklarını sağır edercesine tırmalıyordu. Akmak gerekiyor demiştin, akmak... **AMA nereye?**

Ve 2001 yılında PKK safalarında örgütlenmişsin. Gerillaya katılacağı günün gecesi gözüne uyku girmemiş, gün boyu bir lokma yememişsin. Randevun için hazırlanıp çıkmış ve seni alacak kuryeyle saatler sonra uzak bir bölgede bulmuşsun. O gün kurye seni aşkama kadar doluşturmuştu. Gerillaya katılmadan önce yurtsever bir aile seni, 2 gün misafir edecek, bağrına basacaktı. Heyecanlıydın. O gün aşkama kadar dönüp dolaştıktan sonra çocukluğunun geçtiği mahalleye doğru yönelmek seni şaşırtmıştı. Neler oluyordu, somarıyordun. Şöyle demiştin içinden **"Yoksa beni götürmekten vazgeçip evime mi bırakacaklar"** derken ailenin oturduğu evin önünden sessizce geçtiniz karanlıkta bir gerilla gibi. Ve yan sokaktaki bir komşunun bahçe kapısından içeriye yönelişini seni nasıl da şaşırtmış, heyecanlandırmıştı. Evet, 20 yıldır bildiğin kendi halinde komşun yurtsever bir aileydi ve günlük gereği çalışmalarını kimliği gizleyerek yapıyordu. Boğazda düğümlenen duygular dudakta kilitlenen sözlerle iki

kez kucaklaştınız. **"Garip bir tesadüf değil"** demiştin bunları anlatırken, "halklaşan bir örgütün gizli kalan randevuları".

Güney dediyin Kuzey Irak'taki kamplarında eğitimi tamamladıktan sonra daha sorulmadan Dersim demiştin. Ve Suriye'den Dersim'e uzanan yolculuk başlamıştı. Günler değil, haftalar değil, aylar almıştı yolculuk. Uzun ve zorlu Dersim yolu, Dersim sevdaıyla yüklü, Dersim'e hasret nice gerillanın şahadetine mekan oldu demiştin. Yalnız Dersim değil, Dersim'e uzanan yollar da kızıldı. Dersim'e ulaşmadan şehit düşen yoldaşların inancı ve kararlılığını da yüklenmiştin her konuşma yerinde. **Suriyeli Yaser, Dersim'de Sadık olmuştu.**

Halkına, davasına sadakatini simgeleyen bir yoldaşının ismini alarak.

Dersim Heval...

Gerilla mücadelesinin ülkemiz topraklarında doğup büyüdüğü, yeşerip boy verdiği topraklar... Bu topraklarda filizlendi TIKKO gerillaları. Partimiz TKP/ML bundan tam 36 yıl önce boşuna seğmedi bu toprakları ve isyanlarını tarihe umutla nakşedilen bu halk.

Bu topraklar bozkırın en kuru, gelişkinlerin en keskin olduğu yerdir. Bundan dolayı İbrahim Kaypakkaya önderliğindeki

partimiz devrim mücadelesindeki emeğinin en çoğunu bu topraklara vermişti. Karşılıksız değildir bu emekler. Bundandır ki Heval, bizim için vazgeçilmezdir Dersim. İsrarımız bundandır. Bundandır düşmanlarımızın korkularını büyütmeye çalışmamız.

İşte bu yüzden heval, bu vesileyle kucaklaştık seninle Dersim'de. İki dost örgütün savaşçıları, militanları olarak. Biliyorsun heval, ortak düşmanımız ordusu, polisi, ajan işbirlikçisi ve her türlü militarist gücüyle Kürt ulusuna ve Türkiye proletaryasına-ezilen halkına karşı birleşmiş, topyekün saldırılar düzenlemektedir. Bu durum karşısında birçok sorunda ortak bir duruş sergilemenin zorunluluğu partimizle PKK bölge güçleri arasındaki dostluk-dayanışmayla yakalanan bir halk oldu. Çünkü bizi biraraya

getiren ortak değerler, ortak bir düşman var. Şundan emin olabilirsiniz heval, ezilenleri temsil ettiğimiz sürece yakaladığımız bu halka daha da büyüyecektir.

Sonbahar'da güneş geç de olsa doğar!

Türkiye'de devrimci örgütleri tanıydum. Partimizi ve ordumuzu burada duymuştun. Türk örgütü denildiğinde duymuştun ve anlamaya çalışıyordun. Yoldaşlarımız şahsında partimizi, ordumuzu tanıdıkça sınırsızlığın girdabında almıştın yüreğine bizi, bizim seni aldığımız gibi.

Sana dair öyle ayrıntılar saklı ki bizde.

Saatler süren yorucu yürüyüşlerin ardından gerilla koşulları uygunsuz nöbetçisini ayarladıktan sonra bir süre uyumayı, dinlenmeyi ihtiyaç görür. Gece hayattır gerillada, harekettir, gündüze hareket-sizdir. Oysa anımsıyoruz da yorgunluktan halsiz düştüğün anlarda bile uyumuyordun. Bu öylesine bir tercih değildi. Mutlaka ayakta birileri olur ve sen ayaktakilerle sohbet etmeyi tercih ederdin. Ne sadece konuşulardan ne de sadece dinleyenlerdendir. Anlatacak çok şeyin olduğu gibi dinleyecek çok şeyin olduğunu da söylerdin. Ve şöyle devam ederdin "heval uyku vücudun zorunlu bir ihtiyacı ama ben çok gerekli görmüyorum. Uykuda geçen zaman insanın en çok yalnızlaştığı zamandır. İnsan için sırlarla dolu bir okyanus gibi, içine daldıkça, derinlere indikçe yepyeni güzellikleri keşfediyorsun. Hepimizin sınıfsal kökeni hemen hemen aynı. Yani acılarımız sevinçlerimiz aynı. Ama ayrıntıda hepimizin sarının, kırmızının, yeşilin birlerce tonundan biriyiz" ve keşfedilen her bir ton sende derin izler bırakıyordu. Mütevazı bir kaşifin koruduğu, kolladığı gibi sevdiklerini fotoğraflarla bir deftere konuk ediyordun. Altına da Araçları ona dair duygularını... Defterin umutlarını ve defter dile gelirdi sende. **"Özgürlüğün, uğruna savaştığın ulusunun halkının önderimin resmi defterimin başucunda, sonra derinlikleriyle bende yer eden yoldaşlarımızın, dostlarımızın resmi geliyor peşisıra ve onlara dair düşüncelerim. Heval biliyor musunuz bu savaştın bittiği gün bu defterde fotoğrafı olanları eğer hayattaysalar bir ara-**

ya toplayıp doyusuya sohbet edebilmek en büyük hayallerimden biri". Yüreğin kadar temiz o deftere konuk ettiklerin kimi senin gibi ölümsüzleşti, kimi tutsak, kimi ise silahlarının boynunda. Şimdi o defterin en başına seni koyduk. Biz o büyük gün geldiğinde biraraya gelesemek de ağır dolusu gelecek olanlara gülüşünü emanet edeceğiz. Ve seni defterin gibi yüreğimizin en güzel köşesine hapsedeceğiz. Böyle heval, böyle işte sana hiç yakıştıramadığımız ölüm 17 Mayıs'ı 18 Mayıs'a bağlayan gece aramızdan aldığında Mayıs bir kez daha zafere kurtuluşa bilendi, bunu unutm. İyi bir sabotajcı olarak eğitildiğin örgütünde döşediğin mayınlar düşmanın korkulu rüyası hala. İlk hata son hataydı, dediğin gibi. Nerede hata yaptın da düşmanı dağılayacak olan mayın seni aldı bilemiyoruz. Talihsiz bir kaza sonucu aramızdan ayrılanlarla çok daha burkulur yüreğimiz ama öfkemiz yine bilenir unutm. **"Sonbaharda güneş geç de olsa doğar"** demiştin ya biz kaza sonucu şehit düşüşün de ilkbaharda erken doğan güneş oldu unutm. Şimdi usta ellerinle hazırladığın mayınlar daha çok nöbetler, daha bir öfkeyle patlayacaklar düşmanın beyininde. Zamansız gidişin bilincimizi barutlaştırırken parmaklarımız tetikle daha çok hüvlenilecek, hesabın mutlak sorulacak bitenler.

Veda vakti heval. Seni özlemine duyduğün yeşilin, sarının, kırmızının ahenginde tüm çocukların doyusuya güldüğü, oynadığı bir dünya özelemlerle kucaklıyor, sevelerini emekçi halkımızın Karadeniz kıyılarında, Toroslar'da nasırlaşmış, Diyarbakir gibi ateş topu yüreklerine gözlerine, ellerine yolluyoruz. Sen unutm. **(TIKKO gerillaları)**

Maraş'ta 1966 yılında dünyaya gelen Çakıroğlu yoldaş ailesinin yaşadığı ekonomik sıkıntılardan dolayı daha çocuk yaşta yoksullukla tanışmıştır. Ailesine katkı sunabilmek için sürekli olarak çalışmak zorunda kalmış, bir yandan da okuluna devam etmiştir. Çakıroğlu yoldaşın devrimci düşüncelerle tanışması da bu döneme denk gelmektedir. Hacettepe Üniversitesinde öğrenci olduğu yıllarda Proletarya Partisinin düşünceleriyle tanışmış ve benimsemiştir.

Birçok kez gözaltına alınmasına ve sayısız işkenceye maruz kalmasına karşın tek bir kelime etmeden işkencecilerinin dahi saygısını kazanmasını bilmiştir.

Her seferinde işkencecileri alt ettikten sonra mücadelesine kaldığı yerden devam etti. Ne bir kibir ne de bir yalın-

Militan duruşun adı MEHMETALİ ÇAKIROĞLU

lık emaresi görüldü. Bu azimli, çalışkan ve militan duruşuyla düşmanı dahi kendisine hayran bırakan genç komünist, idare ve polis iş birliği ile okuldan atıldı. Ancak yoldaş için okul yalın sadece mücadele alanlarından birisidir. O hayat

içindeki safını uzun zaman önce belirlemiştir. 1988 yılında İstanbul'da gençlik faaliyeti yürütmek üzere görevlendirilmiştir. Bu görevi de hemen kabul etmiş ve çalışmalarına bu alanda devam etmiştir. Bu fedakâr çalışmaları sonucunda 1991 Nisan ayında TMLGB-GK üyeliğine seçilmiştir. 1992 yılında ise TKP/ML üyeliğine getirilmiştir. Faaliyetlerine İstanbul'da Gençlik Birliği içerisinde devam etmiştir. Yoldaşları ve halk tarafından sevilen, çalışkan,

militan kişiliği ile ön plana çıkmıştır. 1993 yılında TKP/ML'nin 1. OPK'sını bombalamak için bomba hazırlarken bombanın patlaması sonucu kazdığı evde yaralanır. Yaralı olmasına rağmen yoldaş için önemli olan Parti değerleridir ve ödünlenmeden öncelikle var olan her şeyi imha etmeye başlar ve düşman, yoldaşın yaralı bedeni dışında evde herhanç bir şey bulamaz. Düşmanın bir işkence sonunda yoldaşa söylediği sözlerle ("cesur adamsın ancak seni bir daha sağ olarak yakalayacak kadar aptal değiliz") uygun olarak yarasına müdahalede keyfi davranılmış ve yoldaş şehit düşmüştür.

Ölümün soğuk yüzüne sıcak bir tebessüm;

Korkaklığın, yalınlığın, bençilliliğin, ikiye bölünmüşlüğü, dönklüğün kol gezdiği bir dönemde mücadele, savaşı seçti Emer yoldaş. Kendisini karşılıksız ve çıkarsız olarak inandığı değerlere, halkına ve proletaryanın öncü müfrezesine adadı. Yıllardır süregelen sınıf mücadelesinin zengin deneyimlerinden öğrendi ve bu deneyimleri hayatının ilkelerine dönüştürmenin adı oldu. Devrimci mücadelede yaşamın zorunlu duraklarından birisi olarak karşı-

laştığı haphişane yaşamını bir öğrenme alanı, okul haline getirdi. Kendisinde gördüğü eksiklik ve yetmezlikleri yok etmek için amansız bir mücadeleye girişti.

İdeolojik-politik çalışmalar yoluyla ilerledi geliştirdi. Kısa süre sonra yaşamına, kişiliğine, hayat felsefesine şekil veren anlam yükleyen Proletarya Partisi'nin sade, alçakgönüllü ve güler yüzlü bir üyesi olarak onur-

landırıldı. Bu süre zarfında birçok farklı görevde bulundu. 1992 yılı başlarında Askeri Komisyonunda görevlendirildi.

Askeri Komisyonunda görev alması ideolojik-politik çalışmaları aksatmasına engel olmamıştır. O, düşmana karşı amansız bir namlu, dönemlere

hainlere, kavgâ kaçıklara karşı proletaryanın ve öncüsünün keskin kalemi olmuştur. **20 Temmuz 1992** tarihinde içinde bulunduğu aracın düşman tarafından durdurulmasıyla birlikte üzerinde bulunan tabanca ile çatışmaya başlamıştır. Yoldaşın araçtan inmesinden sonra uygun bir yerde siper alarak çatışmayı sürdürmüştür. Bir yan-

Pusula

Tekrarlar yeniyi değil, eskiyi temsil ederler

Her ekonomik alt yapı kendi gerçekliğine uygun bir üst yapı oluşturur. Özel mülkiyet biçimi ve üretim ilişkileri üzerinde kurulan, şekillenen yaşam ve davranış biçimi ise asla özgür olamaz. Sömürünün ve aşırı tüketimin egemen olduğu her toplumsal yapı kendine özgü tüketici yaşam alışkanlıkları yaratır.

Alışkanlık insanların yinedeği bir etkiyle edindiği tutumdur. Her toplumsal yapı ve her sınıf kendi gerçekliğine uygun alışkanlıklar kendisi ve kültürü yaratır. Burjuva tüketici yaşam alışkanlıkları ve kültürü olabileceği gibi bunun karşıtı olan devrimci alışkanlıklar ve kültürü de vardır. Konumuz gereği gıdasını tüketici ve bireyci ideolojiden alan küçük burjuva alışkanlıklara ilişkin çeşitli vurgular yapılabilecek ve bu alışkanlıkların geliştirici ilerletici olmayan niteliği ve tüketici özellikleri

açığı çıkartılıp, devrimci mücadelede ortaya çıkan zararları ve tehlikeleri deşifre edilmeye çalışılacaktır.

Her küçük burjuva alışkanlık devrimci duyarlılığı ve devrimci çabayı azaltan özellik taşır. Tekrarlanıp yinelenen ancak yenilenip değişmeyen, sürecin ve gelişmelerin ihtiyacına yanıt olmayan her davranış ve hareketin kötü adı olan **alışkanlık** gerilla yaşamında ölümün diğer adıdır. Tekrarlanıp yinelenen her davranış ve hareket **düşünsel tembelliği doğurduğu gibi yaratıcılığın ve üretkenliğin de düşmanı olur**. Üretkenlikten uzak, yaratıcılıktan kopuk düşünsel ve pratiksel tekrarların adı olan **alışkanlık** devrimci gelişimin ve ilerlemenin zehiridir.

Gelişimin ve ilerlemenin engelleyici freni olan küçük burjuva **alışkanlıklar**

devrimci saflarda çeşitli biçimlerde ve görüntüler altında ortaya çıkar. Kendisini "zorunluluk" olarak ifade ederek var etmeye, yaşatmaya çalışır. "Zorunluluk" alışkanlığın çirkin ve tüketici yüzünü örtmeye çalışan sihirli parlak pelerindir.

Küçük burjuva alışkanlıklar dünyası devrimci saflarda kendisini şu şekillerde ortaya koyar; Devrim üzerine konuşur ancak pratikte reformizmi uygular. Silahlı mücadelede bahsederek barışçı mücadeleden kopmaz. İlgililerden bahsederek legal çalışmadan bir an olsun vazgeçmez. Devrim kitlelerin eseridir der kitleleri örgütlemeye pratiklerinden uzak pratik bir hat izlemeye devam eder. Partinin kitle çizgisinden bahsederek ancak eski tarza uygun hareket eder. Devrimci teoriden bahsederek pratikte devrimci teoriye uygun hareket etmez. Devrimci eğitimden bahsederek ancak buna uygun bir pratik örgütlemeyi, bu yönde bir çaba ortaya koymaz. Sürekli çözüm olmayan tarzda düşünür, sürekli olarak değişmeden aynı tarzda tekrarlanarak örgütlenen pratikler (toplantı-yürüyüş-miting-poli-

tik, kültürel, eğitim etkinlikleri, propaganda biçimleri vb.) gelişimin değil **tekrarın ve tükenişin** adidir.

Parti için demokratik merkezizeçlilik ilkesinden bahsederek ancak sadece merkezizeçliliği ya da sadece demokrasiyi uygular. Disiplin ve özgürlükten bahsederek sadece disiplini ya da sadece özgürlüğü anlar ve uygular. Hak ve sorumluluklardan bahsederek, hakkını aramaktan bir an olsun vazgeçmez ancak görev ve sorumluluklarını yerine getirmeyi bir an olsun aklına getirmez.

Küçük burjuva alışkanlıklar dünyası çeşitli alanlarda farklı şekillerde ortaya çıkar. Örneğin gerilla yaşamında şu şekilde kendisini ortaya koyar; onlarca devrimci imha ve kaybin telefon kullanma alışkanlığından kaynaklandığı bilindiği halde ağır kayıpların yaşanmasına yol açan nedenin telefon kullanmak olduğu defalarca ispatlandığı halde **"zorunluluk"**tan kaynaklanarak kullanmaya devam edilir. Kullanılmaması gerektiği bilindiği halde aynı patine, aynı güzergâhı aynı konaklama yerleri, aynı geçiş noktaları, aynı kaynakları

defalarca bilinen tarzda tekrarlanarak dikkatten uzak bir şekilde kullanılır. Bunun yanı sıra ve tehlikeli olduğu bilindiği halde aynı hareket tarzından, aynı alışkanlıklar kültüründen asla vazgeçilmez. Aynı yerler ve ilişkiler aynı işler için defalarca kullanıldığı halde bu tarzın değişimi ve kullanılmaması asla akla gelmez. Ses, ışık ve görüntü verecek alışkanlıklardan kurultulmayan her gerilla pratiği, imhaya davetiyeye çıkararak alışkanlıklardır. Sabah yapılmayan her keşif pratiği birkaç kez tekrarlandığında bir alışkanlık yaratır, her alışkanlık ise bir tarzın doğmasına hizmet eder ve yaratılan bu küçük burjuva tarz gerillanın imhasını doğurur. Vazgeçilmeyen, sürekli tekrarlanan hareket tarzlarının, pratiğin tümü gerilla yaşamında maddi ve manevi imhayı getirir ve ağır fiziki kayıba yarar.

Küçük burjuva düşünsel pratiksel alışkanlıklar dünyasından kurtulamayanlar ne anı örgütleyebilir ne de geleceği kazanabilir. Olaylara sürekli bir şekilde aynı (yüzeysel-üstünkörü-tek yanlı) bakış açısıyla yaklaşır aynı (kaba-yüzeysel)

tarzda yargılamaya, aynı tarzda sonuç çıkarmaya gidenler de keza küçük burjuva alışkanlıklar dünyasından beslenmekten kurtulamaz. Günlük devrimci yaşamında sürekli olarak aynı tarzda hareket edenler, sürekli olarak aynı tarzda çalışanlar gelişimin önüne set çekmiş demektir. Çünkü sınırlı bilgisizlikle devrimcilik yapmaya devam eden devrimci, bilgisini yenilemeyen sürekli tarzda aynı ilişkileri devrimcileştirmeyen tarzda kullananlar devrimci yeniliğin ve gelişimin önüne ciddi duvarlar örmüş demektir.

Geliştirici ve ilerletici olmayan düşünsel ve pratiksel her tekrar bir alışkanlıktır. Her alışkanlık bir tarzı yaratır. Küçük burjuva alışkanlıklar zemini üzerinde inşa edilen her tarz gerilla yaşamında ölümü getirir. Küçük burjuva her alışkanlık devrimcileştirmeyen tarzda kullananlar devrimci yeniliğin ve gelişimin önüne ciddi duvarlar örmüş demektir.

Geliştirici ve ilerletici olmayan düşünsel ve pratiksel her tekrar bir alışkanlıktır. Her alışkanlık bir tarzı yaratır. Küçük burjuva alışkanlıklar zemini üzerinde inşa edilen her tarz gerilla yaşamında ölümü getirir. Küçük burjuva her alışkanlık devrimcileştirmeyen tarzda kullananlar devrimci yeniliğin ve gelişimin önüne ciddi duvarlar örmüş demektir.

Geliştirici ve ilerletici olmayan düşünsel ve pratiksel her tekrar bir alışkanlıktır. Her alışkanlık bir tarzı yaratır. Küçük burjuva alışkanlıklar zemini üzerinde inşa edilen her tarz gerilla yaşamında ölümü getirir. Küçük burjuva her alışkanlık devrimcileştirmeyen tarzda kullananlar devrimci yeniliğin ve gelişimin önüne ciddi duvarlar örmüş demektir.

“Kadınlar olmaksızın hiçbir gerçek kitle hareketi olamaz!”*

Sınıflı topluma geçiş, anaerik toplumdun ataerik topluma da geçti. Sınıflı toplumla birlikte sadece ezilen sınıflar değil tüm bir kadın cinsi baskı altına alınıyordu. Ezilen sınıfların yönetim işinin dışında bırakılması yanında kadınlar çok daha fazla bu işin dışına itiliyorlardı. Sınıflı toplumların gelişimine paralel devlet aygıtı da geliyor, ezilen sınıf ve kesimlerin karşılaştığı baskılar değişti. Ezilen kadınlar, burjuvazinin ve kapitalist düzenin çıkarları doğrultusunda yönetim işine, başka bir deyişle de siyasete dahil olurlar. Bu dahil oluş kapitalist düzenin çıkarla-

rını koruduğu ölçüde erkek egemenliğini de koruyan bir öz taşıyor. Kuşkusuz bu bile, kadınların burjuvazinin yanında ve daha sonra burjuvaziye karşı toplumsal mücadeleleriyle elde edilmiştir. Kapitalizmde birlikte modern sanayi kadının **ev ekonomisinin dört duvarı** dışına çıkmasına aracılık etmiştir. Fakat kadın yine de erkeğin baskısı, koruması ve sorumluluğu altında tutulur. Bu hem ailede ama daha yaygın olarak toplumsal yapıda çok çeşitli biçimler altında devam etmektedir.

Kadının yaşamındaki “ikinciliği” değişmeden sürüyor ve bu durum onun yönetim işine dahil olmasını belirliyor ve sınırlıyor.

Tarihte halk kitleleri sürekli olarak politikadan uzak tutulmuş ve egemen sınıflarca yönetilmişlerdir. Egemen sınıflar politikayı kendi tekelinde tutarak **ezilenler adına** da politika yapmışlardır. Bu gerçeğin farkında olarak komünistler halk politikaya ve devamında yönetim işlerine çekmek üzere mücadele verirler. Ezilen sınıf ve tabakaların kendi çıkarları doğrultusunda bir toplum kurabilmeleri ve nihayetinde sınıfsız, sömürsüz bir topluma ulaşabilmeleri ancak bu yolla başarılabilir. Halk kitlelerinin politika ve yönetimden uzak tutulduğu toplumsal yapıda ezilen kadınlar, sınıf ve cins olarak iki kere uzak tutulurlar. Halkın, politika ve yönetim için de egemen sınıflar karşısında en geri ve deneyimsiz olduğu bir durumda kadınlar çok daha geri ve **deneysizdir**. Bu, onların tarihten bu yana baskılanan ve köreltilen özelliklerinden bağımsız değildir.

Tarihin ezilenleri olarak kadınlar

Tarihte ezilenlerin toplumsal yapıda en alttaki sınıfların ‘en geriyi’ temsil etmesi, onların iradelerinin yok sayılışını ve yönetim işinin dışına tutulmalarını da açıklar. Ezilenler geniş bir kitleyi içinde barındırır ve aynı zamanda büyük bir mücadele potansiyeli taşırlar. Bu anlamıyla söz konusu geriyi temsil etme **görelidir** ve ‘en ilerinin’ **temelini** de içinde bulundurur. Tüm bu mücadelelerde kadınların önemli bir yeri vardır. Fakat kadının asıl özne niteliklerini ancak **kendi politik** ve örgütsel gelişimleri sonrasında ortaya koyabilişleridir. Bu noktada bazı sınıfsal ve ulusal hareketlerin kadının politik ve örgütsel gelişimine yönelik **özel ele alışı**, kadın potansiyelinin açığa çıkarılmasında tayıncı bir roldedir. Yarı-feodal üretim ilişkileri içerisinde sınıfsal, ulusal, geleneksel baskılar ve bunlarla iç içe yoğun bir cins baskısı altında yaşayan Nepal’in ezilen kadınlarının Nepal Halk Savaşı’ndaki kitlesel rolleri kayda değerdir. Benzer bir şekilde ülkemizdeki Kürt Ulusal Mücadelesi’ne kadınların kitlesel katılımları büyük önem taşır. Sınıfsal ve ulusal olarak ezilmelerinin yanında dini ve gerici geleneklerin kısırcasında yaşadıkları baskı, Kürt kadınlarının taşıdığı mücadele potansiyelini de açıklar. Ulusal mücadelenin ivme kazandığı 90’lı yıllarla birlikte Kürt kadını da **mücadelenin öznesi** haline gelmiştir. İlk önce mücadeledeki erkeğin yanında bir ana, eş ve kardeş olarak yer alan Kürt

kadınları zamanla yoldaş, militan ve savaşçı olarak Ulusal Hareket içerisinde önemli bir yer edinmişlerdir. Bu süreç Kürt kadınının ulusal mücadeleye kitlesel katılımının da başlangıcı olmuştur. Kürt kadınlarının mücadelesi kendi gelişimi içerisinde Ulusal Hareketten kimi bağımsız yönler de kazanarak bir **kadın hareketi** niteliği kazanabilmiştir. Töre ve geleneklere olduğu kadar ulusal hareketin politika ve yönetimindeki erkek egemenliğine karşı da mücadele geliştirilmiştir. Tüm bu sürecin gelişiminde Kürt kadınlarının cinsel, ulusal ve sınıfsal, üçlü bir baskı ve sömürünün nesnesi yapılmaları tartışılmaz bir temel oluşturur. Bugün her yıl yüzlerce ve binlerce kadının yakıldığı, namus cinayetlerine kurban edildiği veya intihara sürüldüğü İran ve Irak ‘Kürt Coğrafyaları’nda Ulusal Hareketin gelişimi ve kadınların bu mücadeledeki yeri aynı şekilde açıklamasını bulur.

Erkek yoldaşlarının yanında ve onu da aşarak...

Tarihte kadınların erkekler yanında ulusal, sınıfsal mücadelelere katılımının fakat kendi güçlerinin bilincine varmasıyla onu da aşan mücadele pratiklerinin birçok örneği vardır. Fransız Devrimi’nde barikatlarda erkeklerle birlikte savaşan ve onlarla birlikte giyotine gönderilen kadınlar, devrimden sonra **“eşit bir yurttaş”** olarak görülmemişlerdir. Onlar, burjuva devrimlerinden sonra da oy hakkı, politikada ve yönetimde yer almak uğruna mücadele etmek zorunda kalmışlardır. Bu sefer karşılığında, birlikte feodal despotluklara karşı mücadele ettikleri burjuvazi ve kendi erkek yoldaşları vardır. İşte bu yüzden Fransız Devrimi’nin kadın önderlerinden **Olumpe de Gouges** **“Eğer kadının giyotin altına gitme hakkı varsa, o halde onun konuşma kürsüsüne çıkma hakkı da olmalıdır”** diye ilan etmek zorunda kalmıştı. Çünkü burjuvazinin “İnsan Hakları Bildirgesi” kadınlarla yer vermiyordu. “Kadın Hakları Bildirgesi”yle bu eşitsizliğe karşı çıkan Olumpe de Gouges de idam edilmekten kurtulamayacaktı.

İngiltere’de **“Fordist dönemin”** geniş çaplı ve yoğun makine üretimi sömürüyü ve buna karşı işçi sınıfı hareketini de geliştirmişti. Kitlesel grev ve mücadelelerin yoğunlaştığı o yıllarda da kadınlar mücadelesinin önemli bir bileşeni haline gelmişlerdi. Fabrikalardaki mücadeleleri yanında, daha çok da grevdeki eş, çocuk ve kardeşlerin mücadeleyi sonlandırdığı bir aşamada kadınlar, mücadeleyi sürdürmenin çabasını verirler, erkek yoldaşlarını aşarak **kendi öz güçlerine dayalı** bir mücadelenin de taşlarını örüyorlardı. İşçi sınıfı mücadelesinde politikaya atılan kadınlar, elde ettikleri bilinç ve varolan örgütlülükleri aracılığıyla yeni mücadelelerin kapısını aralıyorlardı. Grev yıllarında oluşturulan kadın örgütleri değişim göstererek daha uzun süre varlıklarını koruyacaktı. Aynı yıllar, İngiltere ve Avrupa’da **feminist hareketlerin gelişimine** denk düşüyordu.

Büyük kitle hareketlerinde kadınlar her zaman önemli bir yer

edindiler. Ancak hareketin öznesi olarak politik ve yönetsel işlevlerde aynı varlığı gösteremediler. Kadınların, erkekler yanında **ikincil bir konumda** siyasal mücadelelere atılmaları bile onların politik gelişiminde önemli bir aşamayı ifade eder. Ancak bu durulacak nokta değildir, aşılacak bir basamaktır.

Kadınlar olmadan devrim olmaz

Kadın sorunu, en başta Demokratik Halk Devrimi olmak üzere, devrimler sürecinin önemli bir sorunudur. Lenin, “Bütün kurtuluş hareketlerinin deneyimlerinden biliyoruz ki, bir devrimin başarısı, kadınların ona hangi ölçüde katıldığına bağlıdır” ve “Kadınlar olmaksızın hiçbir gerçek kitle hareketi olamaz” derken tartıştığımız konuda bize önemli bir referans da veriyordu. Bunun ne kadar bilincinde olunduğu ayrı bir konu olmakla birlikte konunun komünistler için önemli tartışmasıdır. Kadın sorunu devrim sonrasında çözümlenecek bir sorun olarak gö-

mi de tartışılmak zorundadır. Eğer bu sorun, ezilen kitlelere ait **özel bir alanı** oluşturuyorsa ve eğer komünizme dek sürececek bir mücadelenin konusuysa –ki öyledir, **kadın potansiyelinin açığa çıkarılması** yakıcı bir görev olarak önümüzde duruyordur. O halde bu nasıl ve hangi araçlarla sağlanacaktır? Yoğunlaşılması gereken asıl nokta burasıdır. Ayrıca ele alınmayı hak eden bir konu olmakla birlikte örgütlenme sorununun önemli bir parçasının “özel organlar, özel ajitasyon yöntemleri ve örgüt biçimleriyle” ilgili olduğunu belirtmek gerekir. Lenin’in dediği gibi, **“Bu feminizm değildir, bu pratik devrimci amaca uygunluktur”**. Fakat kadın kitleleri içerisinde örgütlenme sorunu çözmek için de Partide **kadın kadroların** yaratılması görevi bulunmaktadır. Bu görevin yerine getirilmesiyle kadınların kitlesel olarak Partinin önderliği altında örgütlenmesinin anahtarı da yakalanmış olacaktır. Birbirini belirleyen iki özgün sorundan biri olarak, Partideki **“kadın**

rülemez. Esası oraya ait olmakla birlikte kadınların özgürleşmesine dönük **bugünden** adımlar atılmadığı müddetçe devrim ve dolayısıyla sorunun çözümü de bir hayal olarak kalacaktır. Komünist kadın önderlerinden **Clara Zetkin**, kadınların devrimci mücadelelere bilinçle, emin adımlarla ve fedakârcı katılmadıkları sürece ne proletaryanın iç savaşla egemenliği kazanabileceğini ne de kendi diktatörlüğünü kurduktan sonra komünist toplumun inşasına başlayabileceğini belirtmişti. Komünistler için öncelikle bu net olmalı ve soruna bu anlayışla yaklaşılmalıdır.

Kadınların özgürleşmesinin tartışıldığı her noktada bunun **yönte-**

sorununun” çözümü, toplumdaki kadın sorununun çözümüde tayıncı bir yere sahiptir. Komünistler bu her iki sorunun da ciddiye bir tavra ve doğru bir politikaya sahip olmak zorundadır. Komünist kadınlar ise kendilerinin ve hemcinslerinin gelişimlerini, politik ve yaşamsal özgürlüklerini engelleyen böylesi bir sorunda çok daha fazla çaba harcamakla yükümlüdürler. Kadın sorununu ataerik toplumlarda oluşan bir “erkek sorunu” olduğunun da bilincine, **toplumda ve Partide ataerkilliğin en kabasından en inceltmişine kadar** kararlı bir mücadele verilmelidir. * **Lenin**

Kadınlar “hayasızlık” cezasını protesto etti

Bedenime Dokunma İnisiyatifi, tayı ve tişörtü ile balık tuttuğu için **“Hayasızca hareketlerde bulunduğu”** gerekçesiyle **Gülcan Köse**’ye 5 ay hapis cezası verildi. Protesto ederek, ayrımcılık yapıldığı için TCK’nın 225. Maddesi’nin değiştirilmesini istedi.

Karaköy Tüneli’nde bir araya gelen Bedenime Dokunma İnisiyatifi üyesi kadınlar, Galata Köprüsü’ne doğru yürüyüşe geçti. **“Devlet elini bedenimden çek”, “Köprüleri de, sokakları da, geceleri de**

terk etmiyoruz” sloganlarının atıldığı yürüyüşte “Kadına yönelik suçlarda erkeklik indirimine hayır”, “Cinselliğim benimdir” dövizleri taşındı.

Kadınlar adına açıklamayı okuyan **Zelal Yalçın**, TCK’nın 225. Maddesi’nin kadınlara karşı ayrımcılık yaptığını, bu nedenle değişmesi gerektiğini belirtti. “Genel ahlak kuralları”, “Edep töreleri” ile “Hayasızlık” gibi kavramların toplumdaki topluma değıştiğini, gerçelci kavramlar olduğunu dile getiren Yalçın, hukuk kurallarında böyle bir maddenin yer almasının kadına karşı ayrımcılığı meşrulaştırdığını söyledi.

Açıklama sırasında polis, trafik akışını engellediği gerekçesiyle eyleme müdahale etmek istemesine kadınlar tepki gösterdi. (İstanbul)

Yorumsuz...

* Bitlis E Tipi Kapalı Hapishanesi’nde tutuklu bulunan N. B isimli kadın tutsak, hapishane personelinin kendisine cinsel tacizde bulunduğu gerekçesiyle, Bitlis Cumhuriyet Başsavcılığı’na suç duyurusunda bulundu. Kasten adam öldürmek suçundan tutuklu bulunduğu Van M Tipi Kapalı Hapishanesi’nden 9 ay önce Bitlis E Tipi Kapalı Hapishanesi’ne nakledilen N. B, hapishanede taciz, sarkıntılık ve erkek gardiyanlarla kadın tutuklular arasında çeşitli boyutlara varan ilişkilerin olduğunu raporunda dile getirdi. Hapishanede kadın tutsaklara yönelik çığkötte partilerinin yapılmasının günlük hayatın bir parçası haline geldiğini söyleyen N. B, “Kadın mahkûmların kaldığı koğuşlarda düzenlenen ve gece yarlarına kadar süren çığkötte partilerinde, erkek gardiyanlar ve kadın mahkûmlar arasında yaşananlara şahit oldum. Gardiyanlar bana da böyle yaklaşmaya çalıştı. Tacize uğradım” dedi. Bitlis Güldünya Kadın Derneği yöneticilerinden **Sevil Şerefhanoglu**, Türkiye’de kadınlara yönelik var olan şiddetle tacizlerin günden güne çoğaldığını belirterek, **“Kadın haklarında ciddi bir iyileştirme yapılmadığını en açık kanıtı, kadınların devlet güvencesi altında bulunduğu 4 duvar arasında dahi maddi, manevi işkenceye uğramasıdır”** şeklinde görüş belirtti.

* Galata Köprüsü’de “dekolte” kıyafetle balık tutarak çevreyi rahatsız ettiği iddiasıyla yargılanan Gülcan Köse, 5 ay hapis cezasına çarptırıldı. Anlatılanlara göre köprüde bulunan özel güvenlikli çalışanın şikâyeti üzerine polis çağrıldı ve polis kadının “çevreden gelip geçenleri rahatsız edecek davranışları” olduğunu kanaat getirdi. **“Hayasızca hareketler”** başlığını taşıyan TCK’nın 225. maddesi uyarınca Köse’yi 6 ay hapis cezasına çarptıran mahkeme, sanığın mahkemeye karşı tutumunu indirim sebebi sayarak cezayı 5 ay hapse indirdi. Mahkeme, sanığın tekrar suç işlemeyeceği konusunda kanaat oluşturduğunu belirterek, 5 aylık hapis cezasının, 1 yıllık denetim süresinde bir daha suç işlememesi koşuluyla bağli olarak ertelenmesine hükmetti.

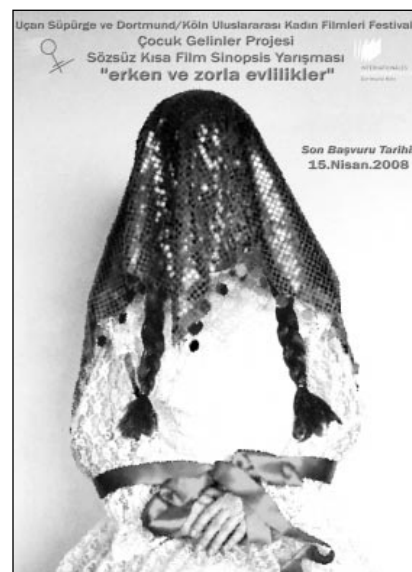
Kadın katliamları sürüyor!

Bağlar Belediyesi, Bağlar Kadın Kooperatifi ve Sigrid Rausing Trust Vakfı tarafından yürütülen **“Namus Cinayetleri ve Kadın İntiharlarını Araştırma Projesi”** nin raporu açıklandı. Rapora göre 2007 yılı içerisinde 35 olay meydana geldi. Bunlardan 25’ine ulaşma imkanı oldu. 25 olayın 18’i intihar, 5’i cinayet. 25 olayın 23’ü ölümlü sonuçlandı, 2’si ağır teşebbüsle kurtuldu.

Rapor, Bağlar Belediyesi Konferans Salonu’nda düzenlenen final toplantısında açıklandı. Proje Koordinatörü Ayşe Gökkan tarafından açıklanan rapora göre, 2007 yılı içerisinde 35 olay yaşandı. Ancak bunlardan 25 olay ile ilgili görüşmeler yapma imkanı oldu. Yaşamını yitiren 23 kadından dördü kesin cinayetle (biri kardeşi üçü de eşleri tarafından öldürüldü), ikisi cinayet şüphesi (ancak kayıtlara biri kazara karanlıkta kimin elinde silahın patladığı görülmüştü, biri de intihar olarak geçti), beşi tehditle intihara sürüklenme, 13’ü farklı şiddet yöntemleri altında intihar olarak yansıdı.

Gökkan, 25 olayın; 10’unun Diyarbakır merkezde, 12’sinin köylerde 3’ünün ilçe merkezlerinde meydana geldiğini belirtti. 25 kadından 4’ünün resmi ve sivil kurumlara başvuruda bulunduğunu belirten Gökkan, “Bunlardan 2’si polis karakoluna başvurduktan sonra eşleri tarafından katledildi. Bir diğer kadın sığınma evine başvurdu, kalma süresi tamamlanmak üzereken ilaçla intihar etti. Nişanlı tarafından silahlı saldırıya uğrayan bir kadın da hem İHD’ye hem de savcılığa suç duyurusunda bulundu. Ancak tutuklanmadı. Yaşamını yitiren bir kadının cenazesi kadın kurumlarında kaldırıldı” dedi. (H. Merkezi)

“Çocuk gelinler” projesi tanıtıldı

Uçan Süpürge ile Almanya’daki Dortmund-Köln Uluslararası Kadın Filmleri Festivali ortaklığında, 2008 yılının Ocak ayından itibaren yürütülen, erken evliliklere karşı duyarlılık ve bilinç geliştirmeye, küçük yaşta ve zorla evlendirmelere sinema sanatının olanaklarıyla dikkat çekmeyi hedefleyen **“Çocuk Gelinler”** projesinin tanıtım toplantısı yapıldı. Proje çerçevesinde, iki sözsüz film hazırlanacak.

Tanıtım toplantısına, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Hizmet Uzmanı Prof. Dr. **Sevil Ataz**, Dortmund-Köln Uluslararası Kadın Filmleri Festivali’nden **Stefanie Görtz**, Uçan Süpürge’den **Selen Doğan**, **Ürün Güner** ve **Nihan Katipoğlu** katıldı. Uçan Süpürge’den Selen Doğan, erken evliliklere karşı duyarlılık ve bilinç geliştirmeye, küçük yaşta ve zorla evlendirmelere sinema sanatının olanaklarıyla dikkat çekmeye çalıştıklarını

belirterek, “Erken evliliklere söyleyecek çok sözümüz var. Erken evliliklerin nedenleri arasında başta ekonomik sorunlar, geleneksel ve dini inançlara göre genç kızların karşı cinsle ilişkiye girmesine ve hamile kalmasına engel olmak vardır” dedi.

Hacettepe Üniversitesi Sosyal Hizmet Uzmanı Prof. Dr. Sevil Ataz ise, erken evliliklerde sadece kadınların mağdur olduğuna bütün toplumun mağdur olduğuna dikkat

çekerek, “Olaya nereden bakarsak bakalım insan hakları ihlali, kadın hakları ihlali ve çocuk ihlali vardır. Erken evliliklerde sivil toplum örgütlerinin yaptıkları çabalar sadece katkıcıdır, çözüm getirmez. Önemli olan bütün kamuoyunun bu soruna çözüm getirmesidir” şeklinde konuştu. Ayrıca proje çerçevesinde, Türkiye’den **“Meme”**, Almanya’dan **“Nefes al alma, nefes al”** adlı yapılacak kısa filmler gösterilecek.

Uçan Süpürge’nin 2005 yılında yaptığı araştırmada, Türkiye genelinde evlenmelerin yüzde 36’sı kişinin kendi kararıyla, yüzde 58’i ailesinin isteğiyle, yüzde 6’sının ise diğer karar vericilerin kararları ile gerçekleştiği tespit edilmişti. Araştırmada, Türkiye’de 15 yaşında evli ve anne olanların oranı yüzde 1.8, 17 yaşında evli ve anne olanların oranı yüzde 8.8, 19 yaşında evli ve anne olanların oranı ise yüzde 23.1 olarak belirlenmişti.

Filistin sorununu, BOP'nin hayata geçirilmesinde önemli bir yere koydukları anlaşılabilir emperyalist güçlerin uzunca süredir gerçekleştirildikleri girişimlere bir yenisi daha eklendi. Emperyalistler bu kez de Filistin'de "polis devleti" anlamına gelen bir girişim için diler. Geçtiğimiz günlerde Almanya'da gerçekleştirilen Filistin Güvenlik Konferansı'nda gündeme getirilen öneri uyarınca, "Filistin topraklarında bir sivil polis teşkilatı ve yargı kurumları oluşturulması" düşünüyor.

Filistin'e dönük tüm öneriler gibi, bu önerinin de İsrail'in bölgedeki varlığını korumaya dönük olduğuna hiç şüphe olmasa da, ABD Dışişleri Bakanı Rice "bölgedeki karmaşık durum ancak böyle çözülebilir" diyor!

Esas olarak, Ortadoğu Dörtlüsü tarafından ortaya atılan bu önerinin savunucularından biri de, aynı zamanda dörtlünün içinde yer alan Rusya. Konferansa katılan Rus yetkililer, Filistinli polislerin zaten Rusya'da "terörizm" karşı eğitildiklerini açıklıyor ve panzer de dahil, çok sayıda silahı ve güvenlik malzemesi gönderebileceklerini söylüyor.

Emperyalistler bu projelerini dile getirdikleri günlerde, Hamas ve İsrail arasında bir kez daha ateşkes ilan edildi. Ancak Haziran ayının son günlerine doğru yapılan bu ateşkes karşın, Siyonist saldı-

rılar hız kesmedi. Bugüne kadar olduğu gibi, bu ateşkeste de, ateşkesin sadece karşı tarafa bir bağlayıcılık getirmesini isteyen Siyonistler, Gazze'ye dönük yoğun bir sal-

listin'deki gelişmeleri takip eden BM heyetinin verdiği bilgilere göre, Siyonist devlet ateşkesin ardından gelen günlerde, en az sekiz kez ihlal gerçekleştirdi.

Emperyalistlerin Filistin planları

dırı gerçekleştirilmeye devam ediyor. Ateşkesle birlikte Gazze'ye dönük ablukayı kaldırma sözünü de yerine getirmeyen Siyonist devlet, ateşkesi ihlal ettiği son saldırılarda yine çok sayıda Filistinliyi katletti. Saldırıları Batı Şeria'da da aralıksız sürüyor.

İsrail'in ateşkes ihlallerini BM bile kabul etmek zorunda kaldı. Fi-

Ancak BM İsrail'in ateşkesi ihlal ettiğini açıklamakla birlikte, Siyonistler tarafından bu ihlallerin dışında gerçekleştirilen baskınlarla ve katliamlara raporda yer veremeyerek, Siyonist yanlısı tutumunu bir kez daha gösterdi.

Mısır'ın arabuluculuğunda 19 Haziran günü Hamas ile İsrail arasında imzalanan ateşkes anlaşması-

na göre Hamas, Gazze'den İsrail'e karşı düzenlenen saldırıları durdururken, İsrail de bölgedeki ablukayı hafifletecek ve Gazze'deki kuşatmaya son verecek. İki taraf arasında varılan anlaşma uyarınca daha sonraki aşamada Hamas'ın elinde tuttuğu bir İsrail askerinin serbest bırakılması karşılığında Gazze'nin Mısır sınırındaki kısmının dış dünyaya açılması gündeme gelecek. İsrail ile Hamas örgütü arasındaki ateşkesin 6 ay sürmesi öngörülmüyor.

Gazze Şeridi'ne geçişler kapatıldı

Filistin halkını sadece fiili saldırılarla değil, tecrit ve ablukayla da teslim almaya dönük uygulamalarını ateşkes ihlaline paralel olarak devam ettiren Siyonist devlet, aynı günlerde Gazze Şeridi'ne geçiş noktalarını da kapattı. 19 Haziran'da ilan edilen ateşkesteki bu yana tam beş kez geçişleri yasaklayan İsrail, kapatma gerekçesi olarak, Hamas'ın roketli saldırılarını göstermekte, kendi saldırılarını ise yok saymakta.

Gazze Şeridi'nde geçişler daha önceki aylarda da kapatılmış ve temel ihtiyaç maddesi sıkıntısının had safhaya ulaşması ile birlikte, Mısır sınır duvarını yıkan Filistin halkı buradan Mısır'a geçerek, ihtiyaçlarını karşılamıştı. Benzer bir durumun yaşanma olasılığının yüksek olmasından kaynaklı olacak

bu kez Mısır 3 günlüğüne kapılarını Filistin halkına açarak, geçişlere izin verdi.

Gazze'ye dönük abluka sürerken, Batı Şeria'da yaşayan Filistinliler de başta şu sorunu olmak üzere, bir dizi temel ihtiyaç maddesinin yokluğundan kaynaklı sorunlarla yüz yüze.

Ateşkes direnişin kriterlerine uygun değil!

Gazze'de ve Batı Şeria'da yaşanan bu tablo, Filistin sorununu "çözme" iddiasıyla bir dizi projeyi gündeme getiren emperyalistlerin tüm bu projelerinin, kendilerinin ve siyonistlerin çıkarlarına hizmet edecek biçimde ele aldıklarının somut göstergesidir.

Filistinli çok sayıda örgüt ise, Hamas'ın aslında giderek İsrail'i tanıdığı fikrinde uzlaşıyorlar, bu örgütlerin başında ise FHKC gelmekte. Bunun içindir ki, Siyonist ablukaya karşı direnişi ara vermeden sürdürenlerin başında da yine FHKC geliyor.

Aynı günlerde ulusal birlik kurma çağrısı yapan FHKC, El Fetih tarafından tutsak edilen siyasi tutakların durumunu takip etmek için bir komite kurdu ve ateşkesle ilişkin düşüncelerini ise, Hamas-İsrail ateşkesinin koşullarının ne FHKC'nin ne de diğer grupların kriterlerine uymadığı şeklinde açıkladı.

PERU Madenciler yine grevde

Peru'nun en önemli maden ocaklarında çalışan madenciler, 14 aydan daha kısa bir süre içinde 3. kez greve gittiler. En az 12 maden ocağında başlatılan grevle birlikte, emeklilik koşullarının iyileştirilmesini talep eden madenciler, taleplerinin kabul edilmemesi durumunda grevi sürdürmelerini ilan etmekte. Madenciler ayrıca hammadde fiyatlarındaki artıştan dolayı, kârdan ödenen prim miktarının artırılmasını istiyorlar.

Diğer taraftan, Peru'nun kuzey batısında bulunan Tambogrande Altın Madeni'nin, çevreye zarar verdiği için 2003 yılında kapatılmasına karşın yeniden faaliyete geçeceği haberi üzerine, 500 kişi tarafından işgal edildiği bildiriliyor.

JAPONYA G-8 öncesi protestolar

Japonya'nın başkenti Tokyo'da bir araya gelen binlerce kişi, 7-9 Temmuz tarihlerinde Hokkaido Adası'ndaki Toyako kentinde gerçekleştirilecek olan G-8 Zirvesi'ni protesto etti. 140 kurum ve kuruluş tarafından organize edilen eylemde, "alternatif zirve" ve eylemlere katılma çağrıları da yapıldı.

ENDONEZYA Öğrenciler fiyat artışına karşı parlamentoyu işgal etti

Petrol fiyatlarındaki artışta protesto eden Endonezyalı öğrenciler sokaklara çıkarak, bir dizi eylem gerçekleştirdiler. Öğrenciler eylemler sırasında parlamento binasını basarken, polis tazyikli su ile öğrencilere saldırdı. Milyonlarca yoksulun, sübvansiyonlarla ucuz petrol alabiliyorlardı. Ancak sübvansiyonların kaldırılacağına açıklanmasıyla birlikte, öğrenciler eylemlere başladılar. Hükümet ise eylemlerden oldukça endişeli. Çünkü 1998 yılında da fiyat artışları nedeniyle eylemler gerçekleşmiş ve eylemlerin sonucunda diktatör Suharto devrilmişti.

POLONYA Sendikacılar grev hakkı için sokaklarda

Grev hakkıyla birlikte birçok kazanılmış hakkın gaspını içeren yeni iş yasa tasarısını protesto eden sendikacılar, Polonya'nın başkenti Varşova'da eylem yaptı. "Baskı ve sömürüye son! İş Yasası'ndan Elinizi Çekin" şiarıyla gerçekleştirilen eylem, 2 binden fazla sendikacı katıldı.

Tusk hükümetinin tasarladığı iş yasası, patronla ile bir sendika arasında TIS yapılabilmesi için, işçilerin en az % 33'ünün o sendikaya üye olması şartını getiriyor.

İran'da şeker kamışı işçilerinin grevi sürüyor

Haft-Tapeh Şeker Fabrikası işçilerinin 5 Mayıs'ta başladıkları grev, gerici-faşist İran rejiminin tüm saldırılarına karşın sürüyor.

Grevdeki işçiler direnişin başından bu yana sayısız kez güvenlik güçlerinin saldırısına uğradılar. Özel birlikler ile polis tarafından ortaklaşa gerçekleştirilen saldırılarda çok sayıda işçi yaralanmasına ve yüzlerce işçi gözaltına alınmasına ve birçoğunun tutuklanmasına karşın, 5 bin işçinin başlattığı grev sürüyor. Şeker işçilerinin başlıca taleplerini ise, bağımsız bir sendika oluşturulması, tutuklanan işçilerin serbest bırakılması, geriye dönük maaşların ödenmesi, güvenlik güçlerinin fabrikadan çıkarılması oluşturuyor.

Otomobil işçileri grevde

İran'daki Kodro Otomobil Fabrikası işçileri greve çıktı. Bir haftadan fazla bir süredir grevde olan işçilerin başlıca talebini, sendikal örgütlenme hakkı oluşturuyor. Ayrıca zorunlu fazla mesainin kaldırılması ve ücret artışı gibi talepleri de bulunan otomobil işçileri, güvenlik görevlilerinin işyerlerine girişinin engellenmesini de istiyorlar.

Çingenelelere Mussolini yöntemi!

Hitler ve Mussolini faşizmi döneminde en çok acı çeken halklardan biri olan Çingeneleler, bugün İtalya'da yine benzer saldırılarla karşı karşıyalar.

İtalyan hükümeti 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı yıllarındaki uygulamaların benzeri olan Çingenelelerin parmak izlerini toplama uygulamasını hayata geçirmeye çalışıyor.

İtalya'da yaşayan 160 binin üzerindeki Çingenenin parmak izlerinin toplanmasını öneren hükümete halk büyük bir tepki gösterirken, hükümet uygulamayı hayata geçirme yönlü pro-

jesindeki ısrarını sürdürüyor.

Hükümet uygulamayı "İtalya'da kalma hakkı olanların düzgün koşullarda yaşamasının, kalanların ise geri gönderilmesinin sağlanması" olarak gerekçelendiriyor.

Çingenelelere dönük saldırılar ise sadece parmak izi toplama ile sınırlı değil. Aşırı milliyetçi Silvio Berlusconi'nin yeniden başbakan seçilmesinden sonra gözle görünür bir yükselişe geçen ırkçı dalgayla birlikte, Çingenele kamplarına dönük ırkçı gruplar tarafından saldırılar gerçekleştirilmekte.

ÇEKOSLOVAKYA

1 milyon kişi greve çıktı

Çekoslovakya hükümetinin, emeklilik yaşını 65 e çıkarmayı da kapsayan, "sosyal reform" politikası, 1 milyondan fazla bir kişinin katıldığı bir grevle protesto edildi. Grev sağlık sektörü de geniş bir katılım sağlayarak, hastanelerin özelleştirilmesini protesto etti. Ayrıca Skoda otöyellerindeki otomobil işçileri de aynı gün greve gittiler.

HİNDİSTAN

Milyonlarca kamyon şoförü grevde

Yüksek vergileri ve akaryakıt fiyatlarındaki artışta protesto eden kamyon şoförleri greve gittiler. Tüm Hindistan Motorlu Taşımacılık Birliği'nin çağrısı ile gerçekleşen grevde 4 milyondan fazla kamyon şoförünün katıldığı bildiriliyor. Sendika sözcüleri grevin talepleri kabul edilinceye kadar süreceğini belirtirken, grev Hindistan Motorlu Taşımacılık Birliği'nin hareket geçirmekte gecikmedi ve bir hafta süren grev, yapılan anlaşmayla sona erdi. Anlaşmaya göre, bir yıl süreyle otoyollarda ücretler dondurulacak. Kamyoncular 2004 yılında da, bir hafta süren, benzer bir grev gerçekleştirmişlerdi.

Evrensel Bakış

Küresel kriz küresel isyanları tetikliyor!

ABD başkanlık seçimlerinin cumhuriyetçi aday John McCain'in önde gelen danışmanlarından birinin yaptığı açıklama, emperyalistlerin kanlı dünya politikasını gözler önüne serdi bir kez daha. Cumhuriyetçi danışman, 11 Eylül benzeri bir saldırının, seçimleri kazanmaları açısından büyük bir avantaj oluşturacağını söylüyordu.

ABD seçimleri yaklaştıkça adayların gerçek niyetleri de iyice açığa çıkıyor. Sadece cumhuriyetçi adaylar değil, "değişim" vaat eden Obama'nın "demokrat" makyajı da yine yarışın son günlerine doğru dökülmüş gibi görünüyor.

Hillary Clinton ile "kıyasıya" bir yarışa giren ve bu yarıştan "zafer" kazanarak çıkan Obama da vermeye çalıştığı güvercin imajını hızla terk etmiş benziyor. Obama'nın şahin yanı sıra çalılık daha belirginleşiyor.

İsrail noktasında daha başından

beri Siyonist devletten yana bir tutum içinde olduğunu gizlemeyen, Siyonistlerin "güvenliğini" sağlamaya dönük, tüm gerekli yöntemlere başvurulacağını açıklamaktan çekinmeyen Obama, karşıymış gibi görüldüğü Irak işgaline ilişkin gerçek niyetini de ortaya koymuş bulunuyor. Adaylık yarışına girdiği günlerde, başkan olduğunda ilk yapacağı işlerden birini Irak'taki ABD askerlerini çekmek olarak getirirken, bugün bunun "çok zor" olduğunu söylemekten geri durmuyor. Böylece ABD emperyalizminin işgal politikalarında hiçbir değişiklik olmayacağını sinyallerini vererek, silah ve petrol tekellerinin "kaygılarını" da gidermeye çalışıyor. Onun bu çıkışları, kimi "iyi niyetiler" tarafından, Cumhuriyetçilerin oylarını arkasına almaya dönük bir taktik olarak açıklanmaya çalışılsa da, Obama'nın ABD emperyalizminin çıkarlarını koruma nokta-

sında kendinden öncekileri aratmayacağına kesin gözle bakmak gerekiyor. Çünkü şunu görmek gerekiyor ki, Obama'nın arkasındaki gerçek gücü yine, halk değil, savaş tekelleri oluşturuyor.

Emperyalizmin küresel krizinin giderek derinleşmesi, emperyalistlere daha fazla saldırganlıktan başka bir seçenek bırakmıyor. Bunun içindir ki, iş başına getirilen veya getirilecek olan kişiliklerin, emperyalizmin halklara dönük işgal, katliam, sosyal yıkım politikalarının önünde engel olmayacak kişiliklerden seçilmesine, önem veriliyor.

Gerek ABD emperyalizminin gerekse AB vd. emperyalist güçlerin, başta askeri saldırganlık olmak üzere, halklara dönük her türden saldırılarının dozunu önümüzdeki süreçte de artırarak sürdürme niyetinde oldukları kesin. Ancak özellikle de askeri saldırganlık bağlamındaki niyetlerini hayata geçirmenin giderek zorlaştığını da görmekte. Bu zorluk en başta da dünyayı büyük bir hızla saran küresel gıda krizinin yarattığı ayağa kalkış-

lardan kaynaklanmakta. Bir diğer zorluk ise, mevcut krizin ekonomide yarattığı çöküntü ve her askeri saldırının bu çöküntüyü daha da derinleştirmesi. Emperyalistlerin Ortadoğu stratejisindeki önemini hala koruyan İran'a dönük onca hazırlığa, ortaklık dolaşan onca spekülasyona karşın, bunun hayata geçirilememesinin başlıca nedeni de yine, çapı önceki saldırıları hayli açacağı kesin olan bir İran saldırısının, emperyalist güçlere onarılması hayli güç derin ekonomik yalıtımından duyulan korkudur. Bu korkuyu yaşayan en başta da, öncü emperyalist güç rolünü yitirme kaygısı giderek büyüyen, ABD emperyalizmidir. Çünkü son yıllarda artırdığı askeri saldırganlık politikası, faturası giderek atından kalkması zor bir ekonomik-siyasal krizi tetiklemenin yanı sıra, diğer emperyalist güçlerle giriştiği rekabette aranın giderek kapanmasını da getirmiş bulunuyor. Özellikle de Avrupalı emperyalist güçlerle yaşanan ezeli rekabette, Avrupalı güçlerin eli ABD emperyalizmi karşısında giderek daha da güçleniyor.

Bu rekabette şu sıralar artık ekonomik-siyasal rekabetin yanı sıra, askeri rekabete de öne çıkmaya başlamış bulunuyor. Son yıllarda askeri saldırganlık politikalarına dahil olma noktasında ABD emperyalizmi ile yarış halinde olan AB emperyalistlerinin, askeri olarak da güçlenme adımlarını hızlandırdıkları görülüyor. Son dönemde daha çokça dillendirilen ve alt yapısı bilinmeyen Avrupa Ordusu'nun kuruluşu artık, 60 bin kişiden oluşacak ilk birliğinin nerede konuşlandırılacağına karar aşamasına gelmesiyle birlikte, somutlaşmış bulunuyor. AB'nin saldırganlık gücünü sağlamlaştırma anlamına da gelen bu adımlar ise, Fransa'nın faşist Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin AB dönem başkanlığıyla birlikte, AB'nin önceliklerinin baş sırasında yer alıyor.

Giderek Avrupa'nın en faşist rejimlerinden birine dönüşen Fransa'nın dönem başkanlığı öyle görünüyor ki, AB emperyalistlerinin sadece askeri saldırganlıkta değil, aynı zamanda Avrupalı emekçilere dönük sosyal yıkım

saldırıları ve de göçmenlere dönük ırkçı-faşist politikalarında da daha radikal "önlemler" almasını da beraberinde getirecek.

Görüldüğü gibi, sistemin küresel krizi, sistem sahiplerinin halklara karşı daha geniş çaplı saldırılar gerçekleştirmeye itiyor. Çünkü bugün artık, emperyalizme bağımlı ülkelerden başlayan açlık ayaklanmalarının, emperyalist metropollerini felç eden grev vb. direnişlerde yankısını bulması söz konusudur. Emperyalistleri ve onların yerli uşak-ışbirlikçilerini kara kara düşünmeye ve halklara dönük yeni ve daha kapsamlı saldırı planları yapmaya iten de budur.

Bu planları boşa çıkaracak olan yegane güç ise, dünyanın dört bir yanında yükselen açlık isyanlarının, işgal karşıtı direnişlerin ve emekçilerin grev vb. eylemlerinin, sınıfsal rotada seyir izleyen mücadelelerle buluşması olacaktır. Emperyalist-kapitalist sistemin çöküşünü hızlandıracak ve onu tüm gerici-faşist kurumlarıyla birlikte yerle bir edecek olan da ezilenlerin bu buluşması olacaktır!

Hapishaneler, katliamlar kadar direnmenin de tarihidir!

"Hapishaneler sorununu çözmeden, IMF politikalarını yaşama geçiremeziz." (Bülent Ecevit-19 Aralık 2000) Ecevit'in bu sözüyle önemli egemenlerce açık bir şekilde ifade edilen hapishaneler, egemen sınıfların ezilenler üzerinde her daim baskı ve sindirme politikalarına paralel bir araç olarak kullanılagelmıştır. Yaşadığımız coğrafyada da Osmanlı'da zindanlardan, günümüzün modern(!) otelleri şeklinde lanse edilen F tipi hapishanelere kadar, hatta yerin 2 kat altında dış dünyadan tamamen tecrit edilmiş D tipi hapishanelere kadar amaç aynıdır. Sistem, kendine muhalif olan bütün kesimleri zindanlara kapatarak adeta bir güç gösterisi yapmış, sindirme ve baskı altında tutmak için kullanmıştır/kullanmaktadır hapishaneleri. Egemenler bugüne kadar hapishanelerde sayısız katliamlara imza atmış, yüzlerce devrimci ve komünist tutsağı katletmiştir.

Zulmün olduğu yerde direnmek meşrudur!

Perulu komünistlerce savaşın parıldayan siperleri olarak adlandırılan hapishanelerde, ülkemizde de sayısız katliam yapılmış, ancak yurtsever, devrimci ve komünist güçler de çeşitli yol ve yöntemlerle karşı koymayı bir gelenek haline getirmiştir. Yani hapishaneleri katliamlar tarihiyle dolu olan ülkemizde aynı zamanda zindanlar direnişler tarihidir.

'68 kuşağının özellikle ülkemizde yaratmış olduğu devrimci etkinin hemen ertesinde kurulan devrimci ve komünist partilerce ülkemiz coğrafyasında gelişen sınıf mücadelesine paralel, egemenler açısından daha da bir önem kazanan hapishaneler, özellikle '70'li yıllar ve daha sonra 12 Eylül AFC sonrası katliamların yoğun yaşandığı yerler olmuştur. Hemen Cunta sonrası özellikle Diyarbakır zindanlarında insanca yaşamı bile çok gören politikalarla karşı TKP/ML ve PKK tutsakları tarafından başlatılan Ölüm Oruçları bir süre sonra devleti bu politikasından geçici olsa da caydırmıştır. Ve bu direniş, tıpkı daha önceliler gibi zulmün olduğu yerde direnmenin meşruluğuyla ele alınmıştır kan can pahasına.

Kültür-sanat

Umut sandıkta değil, dışı dış mücadelededir!

Toplumsal yozlaşmanın önemli birer aracı haline gelen TV kanalları, toplumun her kesimine "uygun" ayrı ayrı "programlarla" emekçi halk kesimlerinin evlerine giriyor.

Bir dizi şarlatanın yer aldığı sabah programları, ev işi-çocuk-eş üçgeni arasında sıkışmış, buna bir de geçim sıkıntısı eklenince, kendine ayıracak zamanı yaratma imkanı neredeyse hayal olmuş ev kadınlarının hedef kitle olarak seçiyor. Akşamları yayınlanan, "binbir gece"li, "gazi"li, "vadi"li dizilerle de genel kitlenin uyutulması, uyuşturulması ve de son dönem dizilerinin içeriğine bakarak söyleyecek olursak, ırkçı-şoven duyguların kabartılması hedefleniyor.

Ancak işçi ve emekçi yığınlar üzerindeki sosyal yıkım saldırılarının, büyük bir işsizler, yoksullar, açlar ordusu yaratmaya devam etmesi, egemen sınıfların ve onların hizmetindeki medyanın, bu kesimin umutlarını, hayallerini sömürme arzusunu kabartıyor ve buna dönük projeler hayata geçirilmekte gecikmiyor. Ve birbiri ardına halka sahte umut vaat eden yarışma programlarının devreye girmesi söz konusu oluyor. Hemen tümünün formatı, başta ABD olmak üzere, başka ülkelerden "apartma" veya popüler deyimle "çakma" olan bu yarışma programları, her akşam geç saatlere kadar izlenen başlıca programlar olmayı, böylelikle de "rating"lerini yükseltmeyi sürdürüyor!

Uzunca yıllardır var olan ve "klasik şans oyunları" da denilen, Milli Piyango, Loto, Toto şimdilerde yerini bu "yarışma"lara bırakmış bulunuyor.

Bu programlar içinde, insanları "süper star" yapmayı vaat edenler olduğu gibi, ağırlıklı olarak da "nakit" paraya dayalı olanlardan oluşuyor.

Ve çeşitli TV kanallarında yayınlanan bu

1984 direnişi faşizme vurulmuş büyük bir darbedir!

TKP/ML ve PKK tutsaklarının 1981 yılında Diyarbakır Hapishanesi'nde sergilemiş oldukları direniş ve kazanımın hemen ertesinde devlet aynı hapishanede yurtsever-devrimci ve komünist güçleri teslim alma amaçlı yeni bir saldırı furiası başlatmıştı. '81 Ölüm Oruçları kazanımının hemen ertesinde gelen bu saldırı bize sınıf mücadelesinin her alanında olduğu gibi savaşın parıldayan siperlerinde de nihai zafere kadar kazanılan hiçbir başarı-

Egemenlerin tüm görmezden gelme ve yalanlama çabalarına yaşamları ile yanıtı olan devrimci ve komünist tutsaklar, saldırılar karşısında boyun eğmeyerek devrimci iradenin zaferini dostta da düşmana da göstermiş oldular.

nın ve kazanımın kesin olmadığını ama bunları sürdürmenin yine can ve kan bedeli olduğunu göstermiştir.

1983 yılında yeniden baskı politikalarıyla gündeme gelen tecrit-izolasyon ve teslim alma amaçlı yeni bir saldırı furiasının hayata geçirilmeye başlandığı süreçlerde PKK davasından tutuklu bulunan 4 tutsak, insanca yaşamak, tecrit ve izolasyon politikalarına karşı bedenlerini siper ederek 14 Temmuz 1984 yılında Ölüm Orucu'na başladılar. İlk olarak M. Hayri Durmuş duruşma için götürüldüğü mahkemede ve hemen ardından da Kemal Pir, Akif Yılmaz ve Hayri Durmuş ile birlikte üç tutsak daha ölüm orucuna başladıklarını ilan ettiler.

Direnmeğin yaşamın diğer adı hapishanelerde!

'95 ve '96 yıllarında gelişen toplumsal muhalefet, kitle eylemleri devlet cephesinde bir tedirginlik yaratmaya başlamıştı. Özellikle 12 Mart 1995 tarihinde Gazi Mahallesi'nde Alevisünni çatışması adı altında yaratılmaya çalışılan provokasyon girişiminin emekçi halkımız tarafından boşa çıkartılarak asil kinini devlete kusmasından ardından gelişen kitlesel refleks eylemleri, bunu takiben yine dünyada ve ülkemizde gelişen ekonomik kriz ve karşısında

gelişen devrimci mücadeleye paralel son yılların en kitlesel katılımı 1 Mayıs'ın kutlandığı 1996 yılı egemenlerin huzurunu kaçırmış olmalı ki duruma müdahale için neler yapılacağına telaşına düşmüşlerdi. Çünkü eğer bu gelişmenin önüne geçilmezse gelecek onlar açısından daha da korkunç olacaktı.

İşte böyle bir süreçte yani hemen 1 Mayıs 1996'nın ertesinde devlet yine hapishanelerden başlayan yeni bir saldırı furiasıyla sahneye çıkmıştı. Çünkü hapishaneler sorunu çözülmeden toplumu tecrit altına tutamayacağı biliyor ve içeriği de dışarıya da tam bir hapishaneyeye çevirmenin planlarını yapı-

yordu. İşte dönemin Ana-Yol hükümeti tarafından Adalet Bakanı yapılan Mehmet Ağar'ın sorunların çözümü için "biraz can yatacak" dediği hapishaneler için 6-8 ve 10 Mayıs genelgesi yayımlandı. Neydi bu genelge ve neyi hedeflemekteydi? Her şeyden önce devrimci tutsakların kimliklerini ve kişiliklerini teslim alma amacı güden bu genelge, başta Eskişehir olmak üzere birçok tabutluğun açılması, sürgün ve itirafçılıştırma politikalarını meşrulaştırma, savunma hakkı ve tedavi haklarına yönelik bir takım saldırıları ön-

görüyordu. Kısacası tutsakların yıllardır her türlü katliam ve baskılara karşı bedenleri ile direnen devrimci mücadelenin bir okulu haline getirdikleri bu mevzileri terk etmeleri ve devlete teslim olmaları isteniyordu. Tutsaklar da hapishanelerde yaşamının diğer bir adının da direnmek olduğu bilinciyle bu saldırılara karşı bedenlerini bir kez daha siper ederek 20 Mayıs 1996 tarihinde süresiz açlık grevlerine başlamış, 44 gün sonra yani 3 Temmuz günü ise bu direnişi ölüm orucuna çevirmişlerdir. Hapishanede TKP/ML, DHKP-C, TKEP/L, TKP(ML), MLKP, TDP ve Direniş Hareketi'nden tutsaklar 44 günlük açlık grevlerini ölüm orucuna çevirirken

TIKB, HDÖ ve Ekim örgütleri ise bu süreci Süresiz Açlık Grevleriyle sürdüreceklerini bildirdiler.

Tutsakların talepleri şunlardır;
* Tabutluk genelgesi iptal edilsin. İtirafçılıştırma dayatmalarına ve sürgünlere son versin. Başta Eskişehir olmak üzere bütün tabutluklar kapatılsın.

* Tutsak yakınlarına yönelik saldırılara son versin.

* Savunma hakkımız ve tutsakların tedavileri önündeki engeller kaldırılsın.

* Kayıplara, infazlara, katliamlara, işkencelere son versin. Başta Kürt halkı olmak üzere tüm emekçilere yönelik devlet terörüne son.

Ve her anı eylem olan 69 günlük kazanım böylece başlamış oldu. '96 direnişinin en önemli özelliklerinden bir tanesi de tutsakların feda ruhları kadar dışarıda ailelerin ve devrimci ve demokrat kamuoyunun legal platformlarda, devrimci ve komünist güçlerin ise devletin kurumlarında patlayan bombalarının bu direnişin tamamlayıcı bir rol oynamasıydı. Devletin içeriği ve dışarıyı teslim almayı amaçlayan böylesi bir saldırı karşısında içeri ve dışarı tek vücut olmuş zulme karşı direniyorlardı. Ve egemenlerin kendi silahları kendilerine doğrulmuştu. Bu aşamadan sonra devlet ölüm oruçlarının gizli gizli yemek yediklerini ve aslında ölüm orucunda olmadıklarını söylüyordu. Ancak onlara ilk yanıtı 21 Temmuz'da eylemin 63. gününde Üraniye hapishanesinde direnişini sürdüren TKP(ML) dava tutsağı Aygün Uğur verdi. Daha sonra Altan Berdan Kerimgiller (DHKP-C), İlginç Özkeskin (DHKP-C), Hüseyin Demircioğlu (MLKP), Ali Ayata (TKP(ML)), Müjdat Yanat (DHKP-C), Tahsin Yılmaz (TIKB), Ayçe İdil Erkmenek (DHKP-C), Yemliha Kaya (DHKP-C), Hicabi Küçük (TIKB), Osman Akgün (TIKB) ve Hayati Can (TKP(ML)) bu büyük kavgada ölümsüzleştiler. 27 Temmuz'da tutsakların bu büyük direnişi karşısında çaresiz kalan devlet tutsakların taleplerini kabul etmek zorunda kaldı.

Kardeş düşe lal salam!

Bugün umut
Bir tohum patlıyor
Dünyanın çatısında
Açılıyor
Ebemkaşının
Unutulmamış rengi
İçinize sığmayan günaydınlar dileyim
Çünkü yıkılıyor sütunu
Eskiden kalma
Çürük gecenin

Bugün direnç
Sikkesini sökün öfkenin
Haykırın
Yeni bir hayatın
Nefesiyle
Kolunuzda ne derman
Ve hangi türküyü varsa dilinizde
Birleştin
Nepalli gerillanın türküsüyle
Yıkılsın üç büyük dağ
Kokusu özgür günler için
Bugün özgürlük
Bir düş gemisi yaratıyor
Kendi limanını
Esir şarkılar çocuklara emanet
Sevincin ihtilalidir işte
(mutluluğun saklı resmi)
Tanıma gelmez
Koşun rihuma
Merhaba deyin
Gümüş pullu balıklarla
Oynaşan ışıltıya

Bugün lal salam
Bu sabah
Nepalce gülümseyin
Nepalce öpün sevgilinizi
Nepalce koklayın çiçekleri
Madem bu kavga bizim
Her sokağı bir alan yapın
Her fabrikayı bir okul
Savunun Nepal halkının devrimini
İzin vermeyin
Solmasın
Kardeş düşün rengi

Mircan Karaali

"yarışma" programları "büyük ilgi" çekmeye devam ediyor. Prime-Time denilen, TV'lerin en çok izlenen saatlerinde yayına sokulan bu programlar, hem izleyicileri hem de "yarışmacı"ları, saatler boyu TV ekranlarının karşısına adeta mihliyor.

Yarışma programlarının formatları bilgi, beceri ve yeteneğe dayanmadığından "yarışmacı" olmaya hevesli herkes, kendini bir başkası veya herkesle "yarışabilecek yetenekte" gördüğünden olsa gerek, "yarışmacı" olabilmek için sırada bekleyenlerin milyonlarca olduğundan söz ediliyor.

Yarışma programları hem izleyenlere ve hem de yarışmacılara kolay yoldan nasıl köşe dönüleceğinin boş umudunu pompalıyor. Katılımcılar açısından, başarı ve kazancı emekle elde etmek yerine, bir kaç saatlik bir "yarışma" ile elde etmeyi ve buradan da sınıf atlamayı ve ekran yoluyla şöhret yakalamayı da empoze ediyor.

Sıra birkaç yüz sene sonra gelecek!

Bu programların en yoğun ilgi göreni şüphesiz Show TV'de yayınlanan "Var mısın? Yok musun?" adlı yarışmadır. Bu programa 1.200.000 kişinin yarışmacı olabilmek için başvurduğu söyleniyor. Ve sezon boyunca ancak toplam 170 kişi yarışmacı olmayı başarmış(!) durumda. Sıradakilerin ise "yarışmacı" olabilmek için daha yüzlerce sene beklemeleri gerekecek!

"Var mısın? Yok musun yarışması" da yine diğer benzerleri gibi, herhangi bir bilgi veya beceriye dayanmıyor. Ya "yarışmacının" seçtiği kutudan büyük miktarda bir para çıkması ya da "Hamdi Bey" in teklif ettiği azımsanmayacak miktarları kabul etmesi üzerine kurulu olarak özetlenebilecek bu program, aynı zamanda insanların para için ne kadar onursuzlaşabileceğine, daha doğrusu onursuzlaşmış olduğuna da iyi bir veri oluşturuyor. Bir diğer yarışma programı "Çarkifelek" adı altında sunulmaktadır. Bu programa ise 250.000 kişi yarışmacı olabilmek için başvuruda bulunmuş. Uzunca yıllardır çeşitli kanallarda yayınlanan "Çarkifelek" in sunucusu "Memed Ali Bey", yıllar boyu olduğu gibi, her akşam umutları sömürmeyi sürdürüyor.

Fox TV'de kısa süre önce yayınlanmaya başlanan "Teklif var, ısrar yok" adlı yarışma programına ise, daha şimdiden 20.000 kişi başvurmuş.

Yarışma programlarına katılabilmek için doldurulan formlar ise, doğrudan polise servis edilerek bir nevi fişlenmede de kullanılıyor. Bu yolla da başka bir işlevi de yerine getirmiş oluyor. Geçtiğimiz günlerde araması olan birinin bu yolla yakalandığı yansıdı kamuoyuna.

Umut sandıkta değil, dışı dış mücadelededir!

Yarışmalar katılımcılar açısından bir "hayat-memat meselesi" olarak görüldüğünden olsa gerek, kazandıklarında ortaya koydukları sevinç veya kaybettiklerinde ortaya koydukları yıkım ve hüznün tam bir travmaya dönüşebiliyor. "Yarışmacılar" aza da tamah etmiyorlar, en yüksek meblağı elde edebilmek ve kendilerine acınmasını sağlamak için, tam bir düşkünlük sergilemekten geri durmuyorlar. İçinde buldukları tüm sıkıntıları ortaya koyarak "ne olur yardım edin" diyerek adeta yalvarıyorlar.

Yarışma programları hem izleyenlere ve hem de yarışmacılara kolay yoldan nasıl köşe dönüleceğinin boş umudunu pompalıyor. Katılımcılar açısından, başarı ve kazancı emekle elde etmek yerine, bir kaç saatlik bir "yarışma" ile elde etmeyi ve buradan da sınıf atlamayı ve ekran yoluyla şöhret yakalamayı da empoze ediyor.

Bu tür yarışma programlarına olan yönelim, ekonomik krizin derinleştiği, işsizliğin arttığı ve de halkın giderek daha fazla yoksullaşmaya ve borç batağına saplanmaya başladığı dönemlerde daha bir artış gösteriyor. Bu artış ise beraberinde halkın umudu yarışma sandıklarının içinde aramasını getiriyor! Oysa umut, yoksul yığınları sandığa mahkum edenlere karşı, dışı dış mücadele etmekte ve bu mücadele için verilen emektir!

Yaşama ışık tutan sözler...

Bilginin efendisi olmak için çalışmanın kölesi olmak gerekir. (Balzac)

Güçlüklerin göbeğinde fırsatlar yatar. (Einstein)

Küçük olaylar karşısında sabırlı

olmazsan, büyük planları gerçekleştiremezsin. (Çin atasözü)

Güneşi gözden kaçırdım diye ağlarsan, yıldızları göremezsin. (Tagore)

Düşünce kabiliyetini öldüren en

büyük düşman alışkanlıklardır. (S. Magham)

Bir şeyleri değiştirmek isteyen insan, önce kendinden başlamalıdır. (Sokrates)

Hiç hata yapmamış insan, yeni bir şey denememiştir. (Einstein)

Başkalarından üstün olman önemli değil, senin dünküne göre kendinden üstün müsün, önemli olan o... (Hint atasözü)

Bir mum diğerini tutuşturmakla ışığından bir şey kaybetmez. (Mevlana)

Zaman, insan bilincine derinlemesine nüfuz eden olguların ön sıralarında geliyor. Uzak ve zaman insan bilincini birlerce yıldır meşgul etmiştir. İlk bakışta kavranması kolay gibi görünen uzak ve zaman kavramlarının, biraz düşünüldüğünde hiç de öyle olmadığı görülür. Türk Dil Kurumu sözlüklerine baktığımızda; zaman, süre olarak tanımlanır, oysa bu tanım zamanı kavramak için çok şey ifade etmez.

Gerçekten zaman ve uzayın tabiatı oldukça kompleks-karmaşık bir felsefi konudur. İnsanlar geçmiş ve geleceği çok kolay biçimde ayırt edebilirler. Zaman duygusu insanlara özgü bir şey değildir. Gece ve gündüz ayrı ayrı yönere dönen bitkiler gibi bütün organizmalar bir çeşit iç saate sahiptirler. Zamanın maddenin değişen durumunun nesnel bir ifadesidir. Var olan nesnel bir süreçten ifadelendirilmesi biçimi de diyebiliriz buna. Yani zaman, bütün maddelerin (enerji de bir maddedir) sürekli değişim ve dönüşüm durumunda oluşlarının ifadesi olarak tanımlanabilir. Zaman, bütün nesnel varlıkların oldukları şeyden başka bir şeye dönüşme zorunluluklarıdır.

Her şeyin ardında bir ritim duygusu bulunmaktadır. Canlıların kalp atışları, yıldız, gezegen ve diğer gök cisimlerinin hareketi, gel-gitler, mevsimler vb... Bunlar insan bilincine hayali şeyler olarak değil, evren hakkındaki reel bilgi olarak nüfuz eder. Zaman, bütün türleriyle maddenin, devrim ve hareketini ifade etme tarzıdır.

Konuşma ve yazma dilinde kullandığımız zamanlar vardır. Geçmiş zaman, şimdiki zaman, gelecek zaman. İnsan aklının bu muazzam keşfi; insanlığı şimdiki zaman eraretinden kurtararak, somut durumun ötesine geçebilmesini sağlamıştır. Sadece şu an için değil, geçmişte ve gelecekte zihnimizin varlık gösterebilmesini olanaklı kılmıştır.

Uzak ve zaman arasındaki fark; uzak zamandan farklı olarak zamanda konum değişimi olarak değişimi de kapsar. Madde uzayda var olur ve onun içinde hareket halindedir. Uzaydaki hareket tersinme özelliği gösterir, oysa zaman tersinir (geri dönüşümlü) değildir. Hegel'e göre uzak, maddenin 'başkalığıdır'; zaman ise, maddenin, olduğu şeyden başka şeye değiştiği süreçtir.

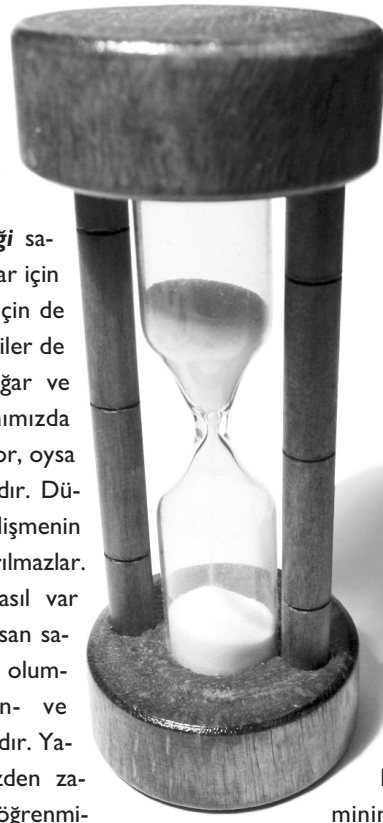
İnsan bilincinde zamanın çoğunlukla yıkıcı bir şey olarak algılandığı, tespit edilmiş. Oysa zaman öz-olumuş süreçlerini de kapsar. Bu süreçlerde madde her an sonsuz-sınırsız biçimler dizgesine dönüşür durur. Maddenin atom altı düzeyinde bütün bunlar çok açık gözlenebilmektedir.

Zamanın tersinemezliği sadece insan ya da diğer canlılar için değil, yıldızlar ve galaksiler için de geçerlidir. Yıldızlar ve galaksiler de tıpkı diğer canlılar gibi doğar ve ölürler. Gündelik yaşamımızda ölüm negatif olarak algılanıyor, oysa yaşam ölümün yanı başındadır. Düzen kaostan çıkagelir ve gelişmenin iki yanı birbirlerinden ayrılmazlar. Ölüm olmaksızın yaşam nasıl var olabilir? O nedenle her insan sadece kendisinin değil, kendi olumsuzlaşmasının yadsınmasının ve kendi sınırlarının da farkındadır. Yaşamdaki ilk deneyimlerimizden zamanı ve önemini kavramayı öğrenmişizdir. Bu nedenle birilerinin zamanı bir yanlısına veya aklın bir yaratışı olarak görüyor olması hiç de akla yatkın değildir. Buna rağmen bu fikirlerin günümüzde dahi var oluyor olması çok anlaşılır değildir. Zamanın ve değişimin birer yanlısına olduğu fikri antik dinlerde ve Pythagoros, Platon, Plotinus'un idealist felsefelerinde mevcuttur. Dinlerin zamanın bittiği nokta olan "kıyamete" ulaşma fikrinin kaynağı buralar olsa gerek.

Diyalektik atası diyebileceğimiz

Heraklitos zamanı doğru olarak kavramıştı. "Bir şey hem kendisidir hem değildir", "her şey akar", "aynı nehre iki kez girilmez" gibi meşhur ifadeleri bu doğru kavrayışın ürünüdür.

Devirsel bir değişim fikri, mevsimlerin değişimine mutlak olarak bağımlı olan tarım toplumunun bir sonucudur. Öncel toplumların üretim tarzında kökleşen durağan yaşam tarzı, statik felsefede ifadesini bulur. Örneğin Katolik kilisesi Galileo'nun kozmolojisini içine sindiremezdi, çünkü bu kozmoloji dünyaya ve topluma bakışta geleneksel kavrayışa aykırıydı.

okuyordu. Kapalı ekonominin ağır aksak yaşam biçimi ancak kapitalizmle alt üst oldu. Üretimde yerle bir edilen sadece mevsimlere devirsel bağımlılık değil, günde 24 saat çalışan makineler, yapay ışıklarla geceyi de üretim yaşamına katmış ve geceyle gündüz arasındaki farkı da yerle bir etmişti.

Kapitalizm üretim araçlarıyla birlikte insan aklını da devrimleştirmiştir. Antik Yunan'da uzak ve zamanın oldukça derinlikli kavrandığı anlaşılı-

yor. Sadece antik çağın diyalektikçisi Herakleitos değil, Elea okulundan Parmenidos ve Zeron da doğru bir kavrayışa sahipti. Yunanlı atomcuların herhangi bir başlangıç ya da sona ihtiyaç duymayan, yaratıcısı olmayan evren tabloları son derece mükemmel bir kavrayıştı. Uzak ve zamanda, "dolu" ve "boş" düşüncesinde ifade edilen karşıtlıklarda bu görülür. Bu zıtlıklardan biri olmaksızın diğeri var olamaz. Uzak ve maddenin birliği karşıtların en temel birliğidir.

18. yüzyıl boyunca bilime klasik mekanik teorileri hâkimdi. Newton, zamanı düz ve doğrusal bir akış olarak tasavvur etmişti. Madde olmasa bile uzay var olabiliyor ve zaman

bağlı bir gelişimdir; madde-enerji-mekân sistemleri değişmez kalırlarsa, zaman diye bir şey oluşmuyor. "Olay" dediğimiz kavram, bir enerji akımı veya aktarımını yansıtır. Sokaktaki insanların ve diğer öğelerin bir an için her türlü enerji dönüşümünü kestiklerini düşünün: Hiçbir insanın hiçbir hücreci enerji alış-verişi yapmayacak; dolayısıyla hiçbir organı hareket ettirecek ve insanlar bir heykel gibi o anki konumlarında donup kalacaklar; dünya dönmeyecek, sıcaklık değişmeyecek, hava hep aynı aydınlık derecesinde kalacak, rüzgar olmayacak vs.. Bunun anlamı, her türlü enerji akışının durmuş olması ve hiçbir "olay" olmamasıdır. Düşünün, yukarıda anlatılan film serisinde

Zaman nedir?

onun içinde akıp gitmeye devam edebiliyordu. Newton'un mutlak uzay dizgesi, ışık dalgalarının hareketini sağlayarak bir eter ile dolu olduğunu varsayıyordu. Ve Newton zamanı, içinde her şeyin var olabildiği muazzam bir kaba benzetmişti. Bu düşüncede zaman evrenden ayrı olarak düşünülüyor ve ondan bağımsız biçimde var olabildiği tasavvur ediliyordu. Uzak, zaman ve maddenin ayrı şeyler olarak değerlendirildiği mekanik yöntemin karakteristiği işte budur. Bu görüş yeni egemen sınıfa da uyumluydu. Çünkü özü itibarıyla durgun, zamandan bağımsız ve değişmeyen bir evren görüşünü temsil ediyordu. Bu evrende bütün gelişmeler düzenlenmişti. Ani sıçramalar, devrimler yoktu. Her şeyin eninde sonunda bir denge durumuna geldiği kusursuz bir uyum vardı. 20. yüzyıl bu görüşü acımasızca yerle bir etti.

"Zaman" dediğimiz (Einstein'in 4. boyut adını taktığı) kavram, tamamen enerji-madde ve mekân üçlüsüne

sahnelerde hiç bir değişiklik olmasa, her sahne bir diğerinin aynı olsa, "zaman" denilen farklılaşma belirtisi nasıl algılanabilirdi? Bir insan hiç değişmese, çevresindeki hiçbir şey değişmese, güneş hep aynı konumunda kalsa, ağaçlar büyümese, rüzgâr esmese, kısacası, her şey bir resim gibi dondurulmuş olsa, zaman kavramıyla neyi kastedecektik? Dolayısıyla, "zaman", madde-enerji-mekân üçlüsü arasındaki değişim ve dönüşümün göstergesidir. Değişim ve dönüşüm, enerjinin bir yerden başka bir yere akması sonucu oluşan bir olaydır. Bu değişim ve dönüşüm hem canlılar hem de cansızlar âleminde vardır; değişim ve dönüşümün kısa tanımını da "EVİRİM" olduğuna göre, evrim hem canlılar âleminde, hem de cansızlar âleminde söz konusudur. Dolayısıyla, evrim (değişim) zaman kavramının eş anlamlısı olmaktadır. Bu anlamda "hareket -enerji ve zaman" aynı şeyi ifade eden üç kavramdır. Bu üç kavram tek bir kavramda birleşir; bu kavram IŞIK'tır. (Bir İK okuru)

Merhaba,

Emperyalizm doğası gereği yoğun bir kriz içerisine girmiş durumdadır. Bu kriz sürekli bir tırmanıştıdır. Buna karşılık dünya ölçeğinde; devrimci dalga da belirgin oranda yükseliştir. Şu an için halkların pratikte gösterdiği bu dalga; kendiliğindenci, ekonomik talepli olsa da; arkasından hızlı bir şekilde demokratik ve daha ileri boyutta da siyasi talepler bu devrimci dalgaya katılarak, sınıf mücadelesini gerçek güzergahına oturtacaktır.

Bu temelde tarihi öneme sahip olan şanlı 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ne değinmek istiyorum. Evet, 15-16 Haziran Direnişi ve arkasından gelen 3 aylık sıkıyönetim, Türkiye işçi sınıfına tarihsel önemli öğretiler bırakmıştır. Öncelikle devrimin kitlelerin eseri olacağını ve kitlenin de (işçi-köylü) devrim yolunda her türlü ekonomik-demokratik ve sosyal haklarını ancak

ve ancak devrimci bir direnişle, mücadeleyle elde edeceğini öğretmiştir. Bir diğer önemli öğretisi de; işçi sınıfının ister kendiliğinden gelme direnişi-mücadelesi olsun isterse sendikal olsun, ekonomik ve siyasi hak talepli olsun, kesinlikle işçi sınıfına doğru politik önderliğe sahip bir KP'nin öncülük etmesinin şartıdır.

Diğer nokta, 15-16 Haziran Direnişi her ne kadar kendiliğindenci bir çıkış olsa da; devrimin kesinlikle şiddet yoluyla gerçekleşeceğini göstermiştir. Ama, devrimci atılımların, kırık bölgelerde Parti-Ordu örgütlenmesine dayanmadığı ölçüde de bastırılmaya mahkum olduğunu göstermiştir.

Ülke gerçekliğimiz de bunu doğrular; emperyalizme uşaklık boyutunda bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal yapı, öz itibarıyla sürekli ve kalıcı bir faşizme sahiptir. Bu faşizm komprador (emperyalizme işbirlik

düzeyde; ekonomik siyasi bakımdan bağımlı uşak burjuvazi) büyük burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının zorba diktatörlüğüdür. Bu demektir ki, şehirlerde esas olarak ve tek başına toplu isyanlarla devrimi gerçekleştiremeyiz. Çünkü sınıf düşmanlarımız (beyaz ordu ve açık-gizli karanlık güvenlik güçleri) şehirlerde güçlüdür. Bu demek değil ki halkımız şehirlerde örgütlenmeyecek, tabi ki örgütlenecek, ama kırık bölgelere dayanarak, ondan güç alarak. Böylesi bir şehir örgütlenmesi yenilmez bir güç olarak faşizm karşısında sürekli ve artarak yeni zaferler kazanır. 15-16 Haziran şanlı direnişini bunu da öğretmiştir.

Bizler, şehre göç etmiş; bir ayağı köyde, bir ayağı şehirde; feodalizmi ve onun son üretim biçimlerini (yarıcılık, ortakçılık, sabanlı ilkel tekniklerle üretim) terk etmemiş, kapitalizmin ilkel birikim sürecine dahil olmuş yarı-pro-

leterler her zaman devrimin potansiyel gücü olacağız. Şehirlerdeki yoğunluk ve çoğunluk bizleriz. Sanaşinin (modern sanayi; makine ve teknoloji üretimi yanay) gerçek anlamda gelişmişliği proletarya sı-

nının yok denecek azlığı yine devrimin kırlardan kentlere doğru gelişeceğini gösterir.

Son olarak devrimin, Demokratik Halk Devrimi'nin sayısız 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişleriyle

ama kırık bölgelere dayanarak ondan güç alarak gerçekleşeceği bilinciyile ve inancıyla şan ve şeref olsun 15-16 Haziran büyük işçi direnişine!

(Esenler'den bir İK okuru)

Hesabı sorulmamış bir katliam...

Sınıf mücadelesinin ivme kazandığı 90'lı yıllar aynı zamanda kontr-gerilla faaliyetlerinin yoğunluklu bir şekilde devreye konulduğu yıllar olmuştur. Türkiye Cumhuriyeti, tarihi boyunca hep yüksek halk muhalefetine çeşitli karanlık güçlerini kullanarak bastırmıştır veya bastırmaya çalışmıştır.

70'li yıllarda Maraş-Çorum katliamlarındaki zihniyetle Sivas katliamını gerçekleştiren zihniyet aynıdır. Amaç halkın ilerici, ilerletici, halkı kendi karanlık dünyalarına bağımlı kılmaktır. Toplumun devrimci ilerleyişini karanlığa gömmektir. Egemenler efendilerinden aldığı dersleri sınıf mücadelesinin yükseliş dönemlerinde birer maşa olarak kullandığı gerici-ırkçı-aşırı-dinci-şoven unsurları devrimci insanların üzerine kuzud köpekler misali salmıştır. Herşey 1993 yılında katliamın planlı bir şekilde gerçekleştirildiğini gösteriyor. Günler öncesinden spor etkinlikleri bahane

edilerek şehre faşist öğrenciler toplanmıştır. Günün erken saatlerinde başlayan olaylara devlet güçlerinin engel olmaması, yakılma anlamında dahi devletin maşası olarak kullanılan şeriatçı-faşist güçlere hiçbir engelleme girişiminde bulunulmaması, o dönemin devlet yetkililerinin açıklamaları vb. biraraya gelince Sivas katliamının bilinçli devlet politikasının bilinçli bir ürünü olduğunu açık etmektedir. Dönemin başbakanı Tansu Çiller "otel dışındaki insanlarımızı bir zarar gelmemiştir ve devlet görevi başındadır" diyerek devletin hangi görevini ifa ettiğini açıklıyordu. Otelin çevresinde toplanmış şeriatçı faşist katil sürüsüne insanlarımızı diyebilen ve onlara zarar gelmediği için çok mutlu olan bir başbakanın katliama bizzat katılan katillerden farkının olmadığı ellerinin yükseliş dönemlerinde birer maşa olarak kullandığı gerici-ırkçı-aşırı-dinci-şoven unsurları devrimci insanların üzerine kuzud köpekler misali salmıştır. Herşey 1993 yılında katliamın planlı bir şekilde gerçekleştirildiğini gösteriyor. Günler öncesinden spor etkinlikleri bahane

Cumhurbaşkanı eskimeyen bir başka kara yüzdür ki, o da Süleyman Demirel'dir. O da "Devlet güçleriyle halkı karşı karşıya getirmemek lazım" diyerek kendi cephesinden katliamın önünün açık bırakılmasını salık vermiştir. Askerin polis katliamı sayretmesi bir emir-komuta zincirini tüm açıklığıyla ifşa etmeye yetmiştir. Dönemin hükümet ortaklarından biri de SHP'dir. SHP katliam karşısında sessizliğini bozmayarak "sahte sosyal demokrat" olduğunu haykırmıştır adeta. Faşist karakterini belli etmişir iyiden iyie. SHP de diğer yandaşları CHP, DSP gibi faşizmin bir unsurudur sadece. Bunların hepsi, hangi sloganla ortaya çıkarsa çıksın komprador-burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün temsilcileridir. Başka türlü davranmaları da mümkün değildir. En nihayetinde bütün bu halk düşmanı unsurlar devrim mücadelesinde halka hesap vermekten kurtulamayacaklardır.

(Bir İK okuru)

UMUT YAYIMCILIK'TAN 5 YENİ KİTAP

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:8/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30 FAKS: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler Mevkii
Akasya Sk. No:23/A K.Çekmece/İstanbul Tel: 0212 426
63 30-580 63 80
e-mail: umutyayimcilik@ttmail.com

BÜROLAR
KARTAL: İSTASYON CAD. DÖRTLER APT. NO: 4/2 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT: 3 DAİRE: 32 ÇANKAYA TEL: (0312) 430 67 65 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERLİTİ KONAK, TEL: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
MALATYA: DABAKHANE MAH. TURGUT TEMELLİ CADESİ BARIŞ İŞHANI KAT: 3 NO: 94
ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: (0446) 223 67 18 CEP: 0 536 697 94 19
BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
MERSİN: SİLİFKE CAD. ÇAVDAROĞLU İŞHANI KAT: 3 NO: 118 MERSİN Cep: 0545 685 25 27
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 AS-DRUCK DUISBURG-ALMANYA TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Durmak yok zamlara devam!

IMF ve DB'nın talimatları doğrultusunda "harcamaların arttı, kemer sıkıp, gelirinizi artırın" önerisinin ardından devlet ve özel sektör zam yağmuruna başladı. İlk zam, İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından içme suyuna yapıldı, Belediye ulaşım ücretlerini artırdı. Daha sonra ise Ankara ve İstanbul'da simit fiyatları arttı, ardından ekmekek, elektriğe zam yapıldı, sırada sigara var...

Emine Gündüz: Çapa Tıp Fakültesi'nde temizlik işçisiyim. 486 YTL ücret almaktayım. Aldığımız bu ücretle kirada oturuyoruz, faturalarımızı ödüyoruz, geçinmeye, ayakta kalmaya çalışıyoruz. Bizlere bu ücretleri verenler kendileri alsınlar bakalım geçinebiliyorlar mı? Bunların hepsi bizlerin sırtından geçinen adamlar.

Son bir yıl içerisinde otobüs ücretlerinden doğalgaza, elektrikten suya birçok temel gidere zam yapıldı.

Asgari ücretle geçinmeye çalışan emekçiler yapılan zamlarla daha zor durumda kaldı. Yapılan zamlar emekçilerin alım gücünü, yaşam standartını düşürdü. Öyleki işçiler, emekçiler her gün yeni zam haberleri ile uyanıyor. 4 kişilik bir ailenin temel harcamaları 1000 YTL'yi aşmışken asgari ücretle geçinmeye çalışan emekçiler için durumu bugün artık daha da zor. Emekçiler hayatta kalabilmek için yeni mucizeler yaratmak zorunda. Otobüs ücretlerine zam yapınca aradaki farkı yürüterek kapatmaya çalışan, pırince zam gelince bulgura yönelen emekçiler için tablo giderek kararıyor.

IMF ve DB'nın talimatları doğrultusunda "harcamaların arttı, kemer sıkıp, gelirinizi artırın" önerisinin ardından devlet ve özel sektör zam yağmuruna başladı. İlk zam, İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından içme suyuna yapıldı, Belediye ulaşım ücretlerini artırdı. Daha sonra ise Ankara ve İstanbul'da simit fiyatları arttı, ardından ekmekek, elektriğe zam yapıldı, sırada sigara var.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi toplu ulaşım kademeli olarak yüzde 16-50

rcu da tüketmiş durumda. Seçimlerden zaferle çıkan AKP hükümeti dünyada yaşanan genel kriz atmosferini de arkasına alarak zam yağmuruna başladı.

Emekçilerin zamlara karşı tepkisi de bütçenin açık verdiği yatırımların aksadığı söylemleri ile yatıştırılmaya çalışılıyor. Bunun yetmediği noktalarda gündemi sarsacak yeni gelişmeler için düğmeye basılıyor. Bir önceki zam furyasını sınır ötesi operasyonlara denk getiren egemenler, böylelikle kamuoyunun zamları gündeme almasını da engellemiş oldu. Son zamlar ise ülke gündemine bomba gibi düşen **Ergenekon Operasyonu** ile aynı zamanda gerçekleştirildi.

Ergenekon'un yarattığı atmosfer içinde emekçilerin temel giderlerine fahis oranlarda zam yapıldı. Darbelerle korkutulmuş, ölümü gösterip sıtmaya razı edilen halkımız zamlarla AKP'nin gerçek yüzünü de görmeye başladı.

Yapılan zamların emekçilere yansımasını görmek düşüncelerini almak amacıyla emekçi semtlere gidiliyor. Durağımız **Okmeydanı**. Konuştuğumuz, sohbet ettiğimiz emekçiler yapılan zamlara ateş püskürüyor. Kemerleri sürekli sıkması istenen emekçiler faturanın kendilerine kesilmesine isyan ediyor. Mahallede bir süre gezerek önce esnaflarla ardından sokakta karşılaştığımız emekçilerle zamlar üzerine kısa söyleşiler gerçekleştirdik. Arkadaşlarıyla birlikte açtığı küçük bir hurdacı dükkânında yaşam mücadelesi veren Emrah'la sohbet ediyoruz. Önce sorularımızı yanıtlamaktan çekinse de konuştukça açılıyor. Dükkânda iş beklenen bulduğumuz Emrah iş olmadığı için ortağının memleketi Aksaray'a döneceğini söylüyor.

Son dönemlerde birçok ürüne zam yapıldı. Buna dair neler söyleyeceksiniz?

Emrah Say (Hurdacı): Zamlar bizi öldürdü. Kira bile ödeyemiyoruz, kepenk kapatacağız. Burayı 2 yıl önce aldığımızda herkes çalışıyordu, ama şimdi herkes boş. Biz hurdacıyız, topladığımız hurdaları Sultançiftliği'ne götürüyoruz. Top-

gin oluyor, fakir her zaman fakir. Pırince bulamıyorsan bulgur ye, 550 YTL ile geçinmek zorundasın. Böyle diyor büyük ve parası olan insanlar. Benim bildiğim olan olmaya bakar, fakat şimdi olmayan alınıp olana veriliyor. Zamlar yapıyor kimse sesini çıkarmıyor. Ekonomi düzeldi diyorlar ama esnafın ve halkın durumu kötü. Bizleri kandırıyorlar.

Zamları nasıl değerlendiriyorsunuz?

B. Ertürk: Bir insan 30 YTL elektrik faturası ödüyorsa son zamlarla birlikte artık bunu 2 katını ödeyecek. İnsanlar evde 1 YTL'yi bile arar duruma geldiler. Faturalara fazladan para ödeyecek, hele de kışın daha zor olacak ve bu da illaki insanları etkileyecek. Su faturaları 2 ayda bir geliyordu şimdi ise her ay gelmeye başladı, bütün faturalar üst üste bindi, kimmiz faturaları dahi ödeyemiyoruz.

Oradan ayrılıp Okmeydanı'nda do-laşmaya devam ediyoruz. Birkaç tornacı dükkânının bulunduğu bir sokakta ilk dükkâna giriyoruz.

Bildiğiniz gibi elektrikten mazota kadar bir dizi ürüne zam yapıldı. Siz yapılan zamlarla ilgili neler düşünüyorsunuz?

Cavit Kartal (Tornacı): Ben işçiyim, 10 yıldır tornacılık yapıyorum, işçiyeye yapılan zam yüzde 5 iken elektriğe yapılan zam yüzde 25. Bu adalet mi? İşçi kesimi çok zor durumda şu anda. Aldığımız ücret bize yetmiyor, 2 çocuğum var çok zor durumdayız. Sıkıntı içinde yaşıyoruz. Kredi kartları var, onlara sürekli yükleniyoruz. Çok aşırı zamlar yapıldı, elektrik, su derken yaşamın sıkıntısı omzumuzda artan bir yük oldu. Biz şu an çalışıyoruz, ama ücret alamıyoruz. Sıkıntılar çoğaldı, aldığımız ücretlerde bir değişiklik yok. Aksine paranın değeri düştü.

Zamları en yakıcı hissedene ev kadınları. Evin ihtiyaçlarını karşılayan ve pazar-

Mehmet Siliktaş (Çapa Tıp Fakültesi temizlik işçisi): Bizlerin aldığı ücret ile yapılan zamlar arasında uçurumlar var. Oysa ki bizler asgari ücret ile geçinen halk olarak, çok makul bir zam taleplerimiz olmasına rağmen geri çevrilirken, yetkililerin bizlerin aldığı ücretle geçinmeleri nasıl olurdu acaba? Geldiğimiz süreçte ise yapılan zamlarla bizlerin aldığı ücretler arasında ciddi uçurumlar var. Yetkililer bizlerin sırtından geçinerek rahat yaşamayı bulmuşlarken bizler zamlarla boğuşmaktayız ve sömürülmekteyiz. Buradan Çapa işçisi olarak diyorum ki; "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya da hiç birimiz!"

zam yaptı. Yeni tarifede, akbiller yolculuklarda daha önce ücretsiz olan ilk aktarma, 62 yeni kuruş olarak ücretlendirildi. Ayrıca toplu ulaşım ücretlerinde otomatik fiyatlandırmaya geçildi. Buna göre ücretler, 6 ayda bir veya senelik olarak enflasyon oranında artırılabilecek. Zam yağmuru son olarak elektriğe yapılan yüzde 22'lik zam ile devam etti. Yüksek Planlama Kurulu 1 Temmuz'dan itibaren elektrik zammını otomatik bağlama kararı aldı. 6 ay önce yüzde 15 zam yapılan elektriğe yeniden zam yapılması ile 4 kişilik bir ailenin aylık elektrik gideri ortalama 80 YTL'ye ulaşacak. Zam furyası yaşanırken bir yıl içerisinde asgari ücrette ise yüzde 9 oranında zam yapıldı.

AKP hükümeti kitlelerin desteğini almak ve hareket alanını genişletmek amacıyla ilk dönem temel giderlere dokunmazken ikinci dönem ise bunun acısını çıkartıyor. IMF'den aldığı 8.5 milyar doları harcayarak elektrik, su, akaryakıt zamlarını bloke eden hükümet artık bo-

ladığımız hurdaların dahi paralarını alamıyoruz. Kimsede para yok ki. Önceden olsa sabahın akşamı kadar çalışıyorduk. Her geçen yıl bir önceki yılı arıyoruz.

Emrah'ın dükkânından çıkıp sokak boyunca yürümeye devam ediyoruz. Gözümüze kaporta boya tamiri yapan bir dükkân çarpıyor. Üç kişinin çalıştığı bu küçük dükkânda çalışan işçilerle konuşmaya çalışıyoruz. Mahalleye neden geldiğimizi anlatıyoruz.

AKP hükümeti döneminde işlerinizde nasıl bir değişiklik oldu?

Burhan Ertürk (Kaportacı-boyacı): Küçük esnaf olduğumuz için fazla iş yapamıyoruz, sürünmeye mahkûm oluyoruz. Biz komple kaporta-boya yapıyoruz. Ne oldu; her tarafı özelleştirdiler, olan yine bize oldu, birbiri ardına yapılan zamlarla. AKP hükümeti sağ olsun, bizi bu hallere soktu. Yollar yapıyor, AKP tanıdıklarından malzemeler alıyor, paralar bizim cebimizden çıkıyor. AKP başa geldi Türkiye bitti. **Zengin daha zen-**

dan ağırlıklı olarak alışverişini yapan ev kadınları alım gücünün büyük oranda düştüğünü dile getiriyor. Sohbet ettiğimiz ancak kayıt cihazımızı kullanmamızı istemeyen birçok ev kadını pazarda her şeyin fiyatlarının arttığını söylüyor. Pazarlardaki artışın ev kadından gören ev kadınları maaşların aynı kalmamasına rağmen temel ihtiyaç maddelerinin fiyatında 2 kat artış olduğunu belirtiyor. Elinde poşetlerle alışverişten dönen bir ev kadınına sorularımızı yönetiyoruz.

AKP hükümeti elektriğe yüzde 22 oranında zam yaptı. Siz yapılan zamlar hakkında neler söyleyeceksiniz?

Emine Kaya (Ev hanımı): Bir yıl içinde yüzde 150 zam yapıldı. Niye işçilere, memurlara, emekliye zam yapılmıyor? Her şeye zam yapıldı, ama bizlerin ücretlerine zam yapılmadı. Markete gidiyorsun aldığın erzak senin aldığın asgari ücrette yetmiyor. İnsanların alım gücü kalmadı.

AKP ülkeyi sattı, kendi cebini doldurdu.

Ardından kaldırında sohbet eden üç teyzenin yanına yaklaşıyoruz. Önce konuşmak istemiyorlar. AKP'den memnun olmadıklarını söyleyip konuyu kapatmak istiyorlar. Muhabir kartımızı gördükten sonra bize biraz daha güven duymaya başlıyorlar. İsmi vermek istemeyen ve ev hanımı olduklarını söyleyen teyzeler AKP'ye veryansın ediyor.

Zamlarla ilgili görüşlerinizi öğrenebilir miyiz? AKP hükümetinden memnun musunuz?

Ev hanımı: Durumumuz çok kötü. Emekliye, işçiyeye zam yok, her şeye zam yapılıyor. Faturaları nasıl ödeyeceğiz, nasıl geçineceğiz bilemiyoruz, her şey çok kötü. AKP emekliyi, işçiyi sürdürüyor. Fakirin, fukaranın sırtından bütçelerini doldursunlar, emeklilere 18 YTL zam yapın! Olacak iş değil. Haziran ayı içerisinde 2 kez su faturası geldi, sular şaşırdı, elektrik şaşırdı, biz şaşırdık, herkes şaşırdı. Ben seçimlerde AKP'ye oy vermedim. Hakkını aramaya çıktın mı neler oluyor? Dayak yiyorsun, karakola götür-

Sefer Çiğdem (Çapa Tıp Fakültesi temizlik işçisi): Bizler sendikaliyiz ve sendikamızla birlikte mücadele edeceğiz. Bizler birlik içinde olursak hiçbir güç bizi yenemez. Biz burada sabahın akşamı kadar çalışıyoruz. Aldığımız asgari ücret. Bu zor günlerde karın tokluğuna çalışıyoruz. Bu zamlarla nasıl yaşayacağız bilmiyorum.

rüyorlar. Bu sefer de daha kötü oluyor. Ben hiç memnun değilim. 5 kişilik bir aileyiz. Emekli maaşı alıyorum, çocuklarımız da çalışıyor ama geçinemiyoruz.

Ey halk, pırince bulamıyorsan bulgur ye!

Topselvi'de market çalıştıran Metin'den de görüş aldık. Metin'e zamların kendilerine ve de müşteriyeye nasıl yansıdığı, nedenlerini neye bağladığı gibi sorular sorduk. "**Maçta herkes ayağa kalkıyor, zamlarda kimsenin kılı kıpırdamıyor**" dedi ilk olarak. Ardından müşterinin yaklaşımını özetliyor: "Eskiden itiraz edilirdi zamlara, ama artık insanlar 'aa zam gelmiş' diyor, hepsi o kadar. Ya o ürünü hiç almıyor, ya da eskiden iki kilo alıyorsa, bir veya yarım kilo alıyor ve 'artık alışık' diyorlar."

"Aslında zamları kimsenin ruhu bile duymuyor. Yani ne zaman zam yapıldığının farkına bile varmıyorlar" diyor. Bunu da, maçı, türban gibi meselelerin bilinçli olarak gündemleştirilmesinin ve insanların bu gündemlerle uğraşırken, fark ettirmeden zam yapılmasına bağlıyor.

Halkın yukarıda koyduğumuz "çözüm" üretme yöntemine o da katılıyor ve "Pırince yerine bulgur yeriz, ekmekek satın alma yerine de evde yaparız" fik-

rinin hakim olduğunu belirtiyor.

Metin'le konuşurken, bir kadın müşteri giriyor markete ve hemen ona dönüp zamlarla ilgili fikrini almaya çalışıyor. Fazla konuşmak istemiyor, ancak söylediği, "eskiden 2 kg aldığımız şeyi, artık yarım kg alıyoruz. Yapacak bir şey yok, boynumuz kıldan ince" diyerek ifade ettiği çaresizliği, aslında egemen sınıfların halk içinde oluşturulmaya çalıştıkları ve de büyük oranda başarılı oldukları şekillenmenin de yansıması oluyor.

Zamlara ilişkin görüştüğümüz bir diğer kişi ise, semt pazarında kuru bakliyat satan **Levent Boğaz**. Boğaz zamlarla birlikte müşteri sayısında belli bir azalma olduğunu söylüyor ve bu durumun kendilerini oldukça olumsuz etkilediğini belirtiyor. Zamların nedenini neye bağladığını sordumuzda ise, ilk başta, "Kuraklık, küresel ısınma" dese de, hemen ardından, "fırsatçıların, stokçuların işi" diye de ekliyor. Önce-

sözleriyle açıklıyor.

Görüş alışverişine, Kartal'daki çarşıda, kızıyla birlikte alışverişe çıkmış olan **Yasemin Çelik** ile devam ediyoruz. Çelik ev kadını olduğunu söylüyor ve zamların kendilerini nasıl etkilediğini ise şu sözlerle açıklıyor: "Bizler düzenli maaşlı olan insanlar değiliz. Kredi kartıyla yaşıyoruz. İki çocuğumuz var ve ekonomik durumumuz giderek kötüleşiyor. Şu an yaz, fazla bakliyat pişirmiyoruz. Ama kış gelince ne yapacağız?"

Görüşmelerimizi Kartal'da esnaf olan **Hasan Uzun**'la sürdürüyoruz. Kuruyemişin yanı sıra, şarküteri ürünleri de satıyor. Uzun, "zamlardan etki-

lenmeyen kimse yok" diyor. Tabii dar gelirli vatandaşın kast ederek çünkü arkasından da devam ediyor ve "Zamlardan etkilenmeyen tek kesim, aylık geliri yüz bin doların üzerine olanlar" diyor.

Yaptığımız söyleşilerin sonuna geliyoruz. Edindiğimiz genel izlenim emekçilerin zamlarla birlikte AKP'ye karşı tepkilerinin de arttığı şeklinde. Emekçiler zamlara karşı gelişen tepkilerin cılız yetersiz olduğunu dile getiriyor. Seçimlerden sonra AKP'ye verilen desteğin azaldığı şeklindeki araştırmalar bularlarda da kendini hissettiriyor. AKP hükümeti ilk IMF ve DB ile yaptığı anlaşmalar gereğince hükümetin ilk döneminde zam yapmadı. Ancak ülkemiz ekonomisinin emperyalizme göbekten bağımlılığında kaynaklı bunun uzun süre devam etmesi mümkün değildi. Emekçiler şimdi AKP'nin emperyalistlerle gerçekleştirdiği anlaşmaların çıkardığı yasaların cefasını çekmeye başlıyor. Meclis'ten geçen SSGSS yasası ve birçok kurumun özelleştirilmesi önümüzdeki dönemde emekçilerin yaşam koşullarının daha da ağırlaşacağına işaret ediyor. Emekçiler SSGSS'ye karşı 13-14 Mart'ta ortaya koydukları muhalefeti 6 Nisan'da Kadıköy'de yaptıkları gövde gösterisini bir adım ileri taşıyarak süreklileştirmeli. Çünkü saldırganların sonu gelmiyor direnişin, mücadelenin de sonu gelmemeli!

İzmir

İzmir'de işçi ve emekçiler işsizliğe, yoksulluğa ve zamlara dur demek için Cumhuriyet Meydanı'nda biraraya geldiler. KESK İzmir Şubeler Platformu ve TMMOB'un örgütlediği miting **Partizan, Demokratik Haklar Derneği, ESP, BDSP, SDP, EMEP, Halkevleri** de destek verdi. 5 Temmuz 2008 Cumartesi günü saat 17:00'de Bornova Stadyumu önünde biraraya gelen kurumlar buradan sloganlarıyla Meydan'a kadar yürüdü. Miting alanında KESK İzmir Şubeler Platformu dönem sözcüsü **Ramiz Sağlam** yaptığı konuşmada AKP hükümetinin halkın ihtiyaçlarından ziyade sermayenin ihtiyaçlarına önem verdiğini, ekmeğe ve elektriğe yapılan son zamlarla birlikte yaşam koşullarının daha da zorlaştığını belirtti ve insanca bir yaşam için mücadelelerini daha da yükseleceklerini söyledi. Partizan okurları mitingde "**Ekmeğime, elektriğime dokunma, zamlara hayır**" ortak pankartının arkasında "**İşsizliğe, zamlara, yoksulluğa isyan et, örgütlü mücadeleyi yükselt-Partizan**" pankartıyla katıldılar.

